

העולם הזה

חברת „כרמן פילם” – נסיון סימוני ראשון
להוציא בחודות תמימות לתרבות דעה

למה נועדו הנערות?

מס' 1031
"ח תמוז תשי"ז 17.7.1957
שנה 20
המחיר 450 פ"ר

העולם הזה

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, טלפון 26785,
ת. ד. 136. טען למברקים: "עולמפרט".
הסוציא לאור: העולם הזה בע"מ.
דפוס משה שחם בע"מ, ת"א, טל. 62239.
ההפצה: דוד סופל ובניו, תל-אביב.
המסרכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העורך הראשי:
אורי אבנרי

ראש המערכת:
שלום כחו

עורכי-משנה:
רוב איתן, אורי סלע

עורך כיתוב:
סילבי קשת

כתב בכיר:
אלי תבור

שלום המערכת:
אריה קרו

חברי המערכת:
ישראל ביבר, שיעי גלור, לילי גלילי,
דוד הורוביץ, רותי ורר, רוני זוהר,
אברהם חרמון, אוסקר טאבור, אלכס מסיס,
אביבה ססו, עמוס קינו, שלמה קרו.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2.16.27

האיש שהמציא את הפסוק "החכמים, היהירו בדבריהם" היה בלי ספק כשלעצמו איש חכם מאד. והדברים הבאים יוכיחו. לפני שבועיים תפסו חוקרי העולם הזה עברין מועד, שהואשם עליידי מישורו על שהציג את עצמו ככתב העתון וניסה ל"חוס כספים. העולם הזה הוא שביצע את החקירה, הוא שתפס את האיש, הוא שמסר אותו למשטרה, והוא שהודיע על כל העניין לעתונות ולציבור.

אך עורכי דבר הריחו מיד הזדמנות גדולה לנוקם בנג. תחת הכותרת "זרע הפרודנות" כתב העתון את הרשימה הבאה במדור בשולי דברים:

(אזהרה) נסיון של מעשה סחיטה סוכל בימים אלה על-ידי המשטרה בעזרתם הא' דיבה של עורכי העולם הזה. נמצא אדם שהציג את עצמו בפני יצרן סרטים ישראלי ככתב העולם הזה וניסה לסחוט ממנו סכום כסף תמורת אי-פירסום מאמר על פעולותיו. האיש לא נבהל, כנראה, ופנה לעורכי העולם הזה ואלה, בשיתוף עם המשטרה, סמנו מלכודת לסחוט ותפסוהו. אין זה, אגב, מקרה ראשון שמתנכלים לשמו הטוב של אותו שבועון ומנסים ל"חוס כסף בשמו. אך אנו חייבים להודות, כי במקרה שלפנינו שיתפה מערכת העולם הזה פעולה עם המשטרה, שאותה היא שומרת כל כך.

אך יחד עם הערכתנו למעשה של אזרחות טובה מצד עורכי העולם הזה, אנו חייבים בכל זאת לשאול על שום מה קשורה עבריינות זו באותו שבועון דוקא? למה לא נמצא עברין שניסה לסחוט כספים בשם שבועון אחר, או עתון יומי כלשהו? על שום מה נזקקים הסחטנים-יבכוז לשמו של העולם הזה, כדי לנסות ולבצע את זממם האפל?

בעיה זו מציגים ודאי לעצמם גם עורכי העולם הזה. השאלה היא רק אם הגיעו לאותן המסקנות.

★ ★ ★
זוהי שיטה נחמדה מאד להשמיץ יריב. אולם, לרוע מזלם של עורכי דבר, זוהי שיטה בעלת שני קצוות. היא חרב פיפיות.

שעות מעטות אחרי הופעת הרשימה הנ"ל נאסר בשדה-התעופה לוד חותנו של דוד בן-גוריון, תוך כדי מעשה, שעה שניסה להבריח אישית סכום גדול של מטבע זר מן הארץ.

אילו רצייתי לרדת לדממתם של עורכי דבר, הייתי יושב עתה וכותב את הרשימה הבאה:

(אורי) נסיון של הברחת מטבע סוכל בימים אלה על-ידי המשטרה, בעזרתם ה'

מורכבת מארבעה אנשי ש.ב., שכל אחד מהם עסק בעיקוב אחרי השני.

צבי רמז, תל-אביב
רק גאון כמו אליאשווילי מסוגל להיות בעת ובעונה אחת גם איש מחתרת וגם פרוי בוקטור, להאשים את חבריו ואת חוקריו גם יחד...

שרה מינימר, רמת-גן
מה הפלא, הוא מצא את שוויצלי הזהב.

אללה ירחמו
לא היה בשבועונכם מאמר כה אנושי וי-אמין כמו המאמר "אללה ירחמו" (העולם הזה 1029).

יוחנן רוזנטל, רמת-גן
אני מבקש להביע את סלידתי מהרדיות המובנות במאמר זה. יתכן וזה בגלל הרוח בו כתוב המאמר ויתכן גם משום שאתם מעצבים דעת קהל, מה שאינו הוגן לפי כל הנורמות החברתיות.

י. אדלר, צפת
אינני מודהה עם רדעיותכם בכלל, אולם אני חפץ להודות לכם על כתובותיכם המאל"פות בפרשת כפר קאסם ועוד פרשיות דר"מ. דעו, כי אינכם דו"ן קישוטנים בודדים. רבים מתבוננים במאבכם מתוך אהדה ו"הזדהות. הייתם סתמאליים בעצמכם למסרי התפיכה בכס, אילו נזקקתם לה.

ש.ב. — שער בחורה
אני בטוח שאתם מוכים בתסביד ש.ב. אפילו כשנעים יום (והוא נדיר למדי), בו הנכם שמים בחורה על שערכם, אתם עומדים אותה במעמדה מודיות ומסתוריות. למרות כל חיפושי ומאמצי לא הצלחתי ל'דעת מי היא היפהפיה שעל השער הצבי עוני (העולם הזה 1030).

תומס פריד, מגדל אשקלון
אני בטוח שאתם מוכים בתסביד ש.ב. אפילו כשנעים יום (והוא נדיר למדי), בו הנכם שמים בחורה על שערכם, אתם עומדים אותה במעמדה מודיות ומסתוריות. למרות כל חיפושי ומאמצי לא הצלחתי ל'דעת מי היא היפהפיה שעל השער הצבי עוני (העולם הזה 1030).

נערת-שער וולקוביצקי

צלום הצבע הוא מרהיב, אולם בלתי מובן לחלוטין. אם נעזרת השער חם, מדוע היא מתעמסת בסעיף חורף עבה? ואם קר לה, לשם מה היא חושפת את גרליה לראוה?

דליה מרשל, חיפה
אני מבקש שתודיעו לי מי היא אותה אלמונית בעלת הרגליים החסובות. ההתי' עניינות שלי נובעת משתי סיבות: הסיבה ה' אותה היא הסיבה הרגילה, כמובן, והשנייה — אני צלם חובב בלחץ והרסיון הסורה שלי התפרע לנפרי למראה התמונה. איני רוצה לקפוז ולהכריז שאותה נערה היא איראל היופית שלי, אבל אני מוצא בה הר' בה נקודות מעניינות וברצוני לדעת איך אפי' סר' להכירה.

אהרון מוסברג, חיפה
את כל השאלות יש להפנות לילי וולקוביצקי. לילי בת 22' היא רקדנית ישראלית, חנינית מיה ארנסטובא, לשעבר חברת להקת פקוד צפון וכיום תלמידת סטודיה לריקוד בפאריס. אלה המתקשים להגיע לפאריס יוכלו להפנות את השאלות לעורך הסרטים דן שיק (24). המצלם נעזרת יפית כתחביב, גם בשחור-לבן (ראה תמונה).

כרמאות
לא האמנתי למראה עיני כשראיתי את מאמכם על מה שמסתתר מאחורי חברת ה' הסרטה כרמז פילם (העולם הזה 1030). איך יתכן שכל אדם יוכל להקים במדינת ישראל חברת הסרטה ללא מיקוח, לעשות ככל העולה על נפשו, מבלי שאיש יעצור בעדו? זהו מקרה השייר לסמכות המשטרה ולא לתחום החקירה של עתון.

ראובן ברק, תל-אביב
אלי גלר עשה עלי רושם של אדם הנוג' המוכן להקדיש את כל יצורו וכוהו לשם ה' פתח סרט ישראלי. אינני יכולה להבין איך אדם כזה מסוגל להפיל בפח עשרות אנשים, מבלי שאיש מהם ירגיש שמשהו אינו כ' שורה. אם אמנם אלי גלר הוא כמו שאתם מתארים אותו, עשייתם מעשה גדול בכך ש' מבעיתם אותו ממסדותיו האמיתיות, והצללתם אנשים תמימים מליפול בפח.

כרמלה דורפול, חיפה

יצרים מסולפים

במדור דרכי אדם (העולם הזה 1028) הו' פיעה רשימה הרנה בפרשת אלכסנדר ב' דוד, שהציג את עצמו ככתב העולם הזה. באדם שהכירו מקרוב ושהיה במחיתו זמן מה, ניתן היה ל' לעמוד על מינו של אדם זה. התגבשה אצלי ההנחה שעם כל השליפה שיש לייחס למעשהו האחרון, בו הימ' ל' נצל את הופעתו האומרת במחונן עצמי ל' כושר השינוע בדבורו, יש בו הרבה הומ' יות ורק מוטיבים ויצרים מסולפים משפ' עים על דרכי התנהגותו. ביסודו הוא אדם המסוגל להביא הרבה תועלת, אילו רק נ' תן היה לשחררו מהגורם המסולף הפועל תחת מחותו האנושית.

גד אברהם, ראשון לציון

מושאל פרטי

ערכתי על דעת עצמי משאל קצר, בין ילדים מגיל 4 עד 9, כרי לבחון האם הם יודעים מדוע הם תורמים לקרן הקיימת ל' ישראל, ולשם מה נועד הכסף. אני סבור שתוצאות המשאל יענינו את קהל קוראיכם. מתוך ששה ילדים ששאלתי, לא ידע אף אחד לשם מה בדיוק צריכים הם לשלם כסף בקופסה המכוללת.

התשובות שקבלתי היו כדלקמן: כרי ל' נות סוכריות, בשביל הגננת, בשביל הר' דוד שמוציאים את הכסף וחולכים, בקנות עצעונים לנ', בשביל עניים. הילדים היו נורמליים ואפילו מוצלחים. נדמה לי שפרשה זו היא נושא מתאים למחקר.

צדוק זילבר, תל-אביב
בחהלט.

ארוחת ירירות

אני רואה חובה נעימה לעצמי להודות לכם על המאמר היפה שפרסמתם בגליוןכם (העולם הזה 1028), בקשר למכתבי על ה' סרם, "מלחמה ושלום". אכן מכתבתם שוב את סיסמתכם: בלי מורא ובלי משוא פנים, י' נעים למצוא בצבור שלנו, הילד לעתים קרובות לדרגות נמוכות של שחיתות, עתון צעיר המוכן לכתוב את האמת. ציינו את המאורע במסיבה קטנה של חברים על קבא, שישלוק ושפמנה, כבימים הטובים ההם.

ע"ד ברעמי גורביץ, חיפה

אל המקור

אני מתעניין לדעת מי חידש את המלה "אמרינו", ועל מי מה חידש אותה? פניתי בשאלה זו אל מערכת דבר השבוע, והם ה'ס' נו אותי אליכם. לדעתם הופיע חידוש זה לראשונה בעתונכם. הואיל ונא אתם להשיב לי על שאלה זו.

א. דותן, ירושלים

המלה אמרנו חודשה על-ידי עורך הכיתוב של העולם הזה בגליון העולם הזה 834. לפני כארבע שנים. היה זה באותו חודש, בו קבע ועד הלשון כי המלה העברית עבור אימפרסריו תהיה איפרסר (מתחרז עם תרי' סר). אולם החידוש הלשוני של העולם הזה התקבל באופן שימושי בצבור ובעתונות, ולא זה של ועד הלשון. מוזר כי מערכת דבר השבוע היפנתה את הקורא דוהן אל העולם הזה, בעוד שמעל גבי דפיה סננה כי לא ידוע לה מה מקור המלה, שבאה מצירוף שתי המילים: אמנות—מארגן.

הגביע הוא שלו

כתבתו של נחום ספלמר (העולם הזה 1030) על חתונתו וכיית הפועל פתח-תקוה בנביע המדינה, מעידה יותר מכל כי ספל'ס מר אינו כדורגלן מוכשר בלבד, אלא ספל'ס בחור משכיל ובעל עט שנון. בתור קורא הייתי מוכן לקרוא פרשיותיו לעתים מוז' מנות.

א. קפלנסקי, פתח-תקוה

העולם הזה

יתפרסמו לראשונה
פרקים מתוך

ספרו של אקשטיין

הפרסום בגליון זה נדחה
לשבוע מטעמים טכניים. זהו
רומן בעל גוון אוטוביוגרפי
המטיל אור מיוחד במינו על
נפשו והשקפותיו של הצעיר
הנאשם ברצח ר"ר ישראל
רודולף קסטנר — שר לבי
טיו, מרידותיו ואהבותיו של
צעיר עברי, בן תל-אביב.

ברכת לבנו

ראש ממשלת ישראל הודיע לא מכבר כי הממשלה מתכוננת לכונן יחסים דיפלומטיים מלאים עם גרמניה. בי צוע השאיפה, כך רמז, יתגשם מיד אחרי סילוק מכשולים מסוימים שהוצבו מן הצד הגרמני דחקא.

בשני הקצות של הבמה הפוליטית הות' קפת הודעה זו קשת. גם בין גאמני הממ' שלה יש רבים המביעים אישית דעה שלר לית מאד על כך. יש הסבורים שזה מעשה אשר לא ייעשה, אולי אפילו מעשה-בגידה. אני מבקש מראש את סליחתו של מר בגוריון על הדבר שאני עומד להגיד עתה. אני מקהה שלא יכעס עלי, אם אגלה את דעתי ברבים:

ובכן, אני חושב שהוא צודק.

★ ★ ★

אפשר לנמק בנימוקים פורמליים יבשים את הצורך בכינון יחסים גור-מליים בין מדינת-ישראל לבין קהילת-הב' רית הגרמנית (זהו, אגב, התרגום הנכון של שם המדינה, ואין כל צורך להיעזר בשתי מלים לאטיניות כמו "הרפובליקה הפדרלית"). יחסים דיפלומטיים אינם הבעה של אהדה או ידידות. ההיסטוריה מלאה מקרים של מדינות עוינות ואויבות שקיימו ביניהן יח' סים רשמיים והחליפו ביניהן שגרירים. בימי השיא של המקיסטאליזם, עת של-טו סטאלין ומקראתי בעולם, וטייסיס אמריקאים וסובייטיים ירו זה בזה בשמי קוריאה, היו קיימים יחסים דיפלומטיים מלאים בין שתי המדינות.

אנשים פרטיים יכולים לשנא איש את רעהו. עמים יכולים לתעב זה את זה. אולם ממשלות של מדינות חייבות להשתחרר מרגשות לוחשים. עליהן לנהל את עניניהן בקוררוח ובצלילות-ידעת. הן חייבות לסחור, לקיים מועד, לאסוף ידיעות על היריב.

לכל אלה דרוש השגריר — אדם חסר-רגש, גמיש כפלדה עדינה, צונן וחד-עין.

★ ★ ★

גרמניה חזרה והפכה מעצמה עולמית. כוחה הכלכלי והמדיני הולך וגובר. בקרוב מאד שוב תהיה מעצמה ראשונה במעלה במרחב השמי. לנציגיה תהיה הש' פעה בקאהיר ובדמשק, בריאד ובבגדאד. לטובה או לרעה, כל מעשיה של גרמניה במרחב יהיו נוגעים בנו ומשפיעים עלינו. היא תוכל לעזור לכונן יציבות כלכלית, ואולי אפילו לתחך בין הלוחמים. היא תוכל להגביר את המתיחות ולהאדיר את הכוח הערבי נגדנו.

לכן אסור לה למדינה, כמדינה, לנהוג כילדה קטנה הקוראת "ברוגה, ברוגה לעולם — שולם, שולם אף פ'ם!"

★ ★ ★

הזו השקול השכלי הקר, והוא השליט, כנראה, בחוגי הצמרת המדינית הישר-אלית. כך מבינים אותו גם הגרמנים עצמם. בהיותי השנה בגרמניה גילו לי מדונאים בכירים כי ישראל תובעת בתוקף לכונן את היחסים, וכי הדבר התעכב אך ורק (לצערם של הגרמנים, כך הם אומרים) בג' לל תכלה זמנית. ממשלות ערב איימו על ממשלת בון שאם תכונן יחסים עם ירוש' לים, יכירו הערבים רשמית בקהילה הע' מית הגרמנית (הקומוניסטית) כמעשה-תג' מול.

הגרמנים המערביים רוצים למנוע זאת ב' כל מחיר, ומאן בא העיכוב. אולם זהו מכשול זמני בלבד — או שהערבים יכירו בגרמניה המרוחית ממילא, או שיימצא פת' רון כל שה' א לבעיית הפיצול של גרמניה.

לכן אין ספק שבאחד הימים, וזה יכול להיות מחר, יקרא האזרח הישראלי בעתון-הבוקר כי נתמנה ציר ישראלי ליר ממשלת

בון, וכי נציג גרמני יופיע בארץ. אילו היתה הבעיה שכלית בלבד, יכולתי לסיים בזה את דברי. אולם יהיה בכך מ' שום התחמקות פחדנית. כי הבעיה אינה מדינית בעיקרה. היא הרבה יותר עמוקה היא רגשית ורוחנית.

ואין איש מאתנו פטור מלהתווכח, במק' רה זה, עם הרגש.

★ ★ ★

רפני הכל, חייבים אנחנו לחדור בעד מסך הצביעות המתחסדת. יתכן שאין נושא בארץ המתחבא מאחורי מסך סמך כזה של פחדנות ואירוסר כמו הנושא ה' גרמני.

לפני כמה שבועות בלבד הודיע הוד' מעלתו, הצנזור, שהתך כמה קטעים מן ה' טרט הבריטי על אודות קרבת-הכיס גראף

הגרמניים, באמצעות חשבונות כוזבים מוג' זמים, הוא דבר רגיל בהחלט. הגרמנים, ש' אינם רוצים להיראות אנטי-שמיים, מסבירים באדיבות שזהו מנהג "באלקאני".

תיק אירס'ו והגראף שפיי — ז' הי תמר' נת הצביעות המתחסדת. היא החלה עוד לפני חתימת הסכם השילומים. או לא זה' ביישו מנהיגים רציניים לטעון שההסכם אינו כולל הכרה בגרמניה; שלא בא לעזור לגרמנים לטהר את שמם, אלא רק "להוציא את הגולה מידי המרצחים".

הם שכחו להוסיף שההסכם יחייב מגע' יומיומי וידידותי בין נציגי שתי המדינות, שיבאי לארץ עשרות מ'חים גרמנים (ה' פועלים בנינו בשקט), ושעצם הפיכת הגר' מנים למקור-המימון העיקרי לבנין הארץ (ומפלגותיה) ישנה בהכרח את היחסים בין

האם יקום העץ לתחיה?

שני העמים. כל צביעות מתנקמת בעליה. צביעות המהולה ברמם של גבי' רים, נשים וטף, ארוה שבעתיים. לכן מוטב שאנו לפחות, ננסה להיות ישרים כלפי עצמנו. מה אומר הרגש שלנו?

★ ★ ★

חוזרי בגרמניה, נשאלתי פעמים ב'בלתי-ספורות בשניות פרטיות: איך הרגשת שם? מה היתה תגובתך הרגשית כאדם, כישראלי, כאיש שרוב משפחתו חוס' לה בידי הנאצים?

שאלתי את עצמי שאלה זו כשהתהלכתי ברחובות גרמניה — ברינג של קלן, ברחוב מקלברג בהאמבורג, ברחוב פוטסדאם במע' רב ברלין ובשדרת סטאלין במזרחת.

כאדם, היתה הגבתי פשוטה: הגרמנים לא מצאו חן בעיני. באופן כללי הם חסרי-הומור, קולניים, שקועים בעצמם, מתוסב' כים, משוללי כל חן שהוא.

כישראלי, לא יכולתי לשכוח אף לרגע מי אני ומי הם. אפילו בשיתות עם גרמנים סימפאטיים, שיכולתי לכבדם ולהעריכם, לא יכול היה איש מאתנו להתעלם מן הסיטו' שריאף בנינו — הסיטו' של הפשעים ה' נוראים שבוצעו עלידי ממשלה גרמנית ב'

שם העם הגרמני. השאלה האמיתית היא: האם יכז' עם לכפר על פשעים שבוצ' עו בשמו? היכול פושע קולקטיבי לחזור למוטב, כפי שחוזר למוטב פושע פרטי? האם עלינו להתחם אל הגרמנים של היום כפושעים מועדים, שאין להם כפרה — או שעלינו לקבוע שקיבלו את עונ' שם והכירו את חרסתם, ושוב יש להם מקום בחברת העמים — כל עוד לא יחזרו לדרך הפשע?

★ ★ ★

אחורי שאלות אלה, מתחבאת שאלה נוקבת יותר: האם היה הנאציזם תופעה גרמנית מובהקת, תופעה הנובעת מן האופי הגרמני המיוחד, העתידה על כן לחזור ולהישנות בהכרח — או שהיתה זאת מחלה שפגעה בגרמנים במקרה? התשובה הראשונה תהיה נוחה לנו מאד. אולם דעתי הפרטית היא שהשניה קרובה יותר לאמת.

הפאשיזם הוא מחלת-רוח קולקטיבית. אי' ני מאמין שהוא נובע דווקא מן הנשמה ה' גרמנית, כדברי התועמלנים בימי מלחמת' הע'לם. איני מאמין גם שהוא שלב מחוייב' המציאות בתולדות הקאפיטליזם, כדברי חסידו מארכס.

אני מאמין שהפאשיזם הוא מח' לה היכולה לתקוף כל עם, כמח' לות הסרמן והשחפת, וכי כל עם נושא בגופו את חידקיו. נסיבות מיוחדות — היסטוריות, כלכליות ורוחניות — גרמו לכך שהעם ה' גרמני היה נוטה במיוחד להתפת' חות מחלה זו. אולם איני מאמין שיש אף עם אחד בעולם המחוסן בפניה.

חשוב להגיד את הדברים האלה, לא כדי לטהר את הגרמנים, אלא כדי להגביר את אמצעי הרפואה המונעת וההיגיינה הרוחנית כלפי עצמנו. אנו נושאים את חידקל הפא' שיום גם בגופנו הלאומי. הם קיימים לא רק בצורה מרוכזת, בחוגים מגובשים ה' בולטים לעין, ולא רק בצורת נטיות מסור' יימות במפלגות שונות. הם מסתובבים ב' מתווריהם הרוחני שלנו, מוסחים כרעינות פטריוטיים בריאים.

מעשה כפר-קאסם, וכל המעשים הפחות ידועים שלא זכו לפרסומת, הם רק סימנים לקיום החידק בגופנו. הם אותות אזהרה — לבל נזלזל בסכנה, לבל נחלד מאמצעי-מוע' הגרמנים וילזלו בסימפטומים, וכך נפלו קרבן למחלה הנוראה — מחלה שגרמה אסון לעולם כולו, לעם היהודי, אך גם לגרמניה עצמה.

★ ★ ★

יום דומה העם הגרמני לחולה-נפש מסוכן שהבריא ושחרר מבית-המסור' געים. יכז' להיות שהמחלה לא נרפאה ל' גמר, או שתחזור מחר. יעברו שנים רבות לפני שהרופאים יוכלו לקבוע כי שוב לא נשקפת שום סכנה מן הפאשיזם. אולם בנתיים יתנהגו לו הודמנות לחיות חיים נורמליים.

לאור נתונים אלה אנו צריכים לקבוע את יחסנו אליהם. הצרפתי אמר: "להבין הכל, פירושו לסלוח הכל"ו. אין זה תמיד נכון. יתכן שאפשר להבין הכל, מבלי לסלוח דבר. אולם צריכים להבין את הסכנה הכ' רוכה בדבר. שגאה עיוורת, אפילו מוצדקת, יכולה להרעיל את השונא יותר מהשונא. כל זה אינו מחייב שניפול על צואר הגרמנים, כשענינו זוללות' דמויות של התרגשות, ונכמיה זה לזה אהבת-עולם. אולם הוא מאפי' שר לנו להושיט את ידנו הממלכ' תית' ללחיצת-יד קרירה, אריכה ומסוייגת.

וזה בדיוק התוכן האמיתי של כינון יחסים דיפלומטיים.

העם

נפוליאון מול ישעיהו

"אין לראות שלום קרוב", דיווח דויד בן-גוריון השבוע במסיבת-עיתון לאנשי המגיד בית היהודית מאמריקה, שהקשיבו לדבריו במתיחות והבטיחו להגביר את זרם ה"תרומות".

"יותר מדי אנשים בישראל רוצים לחקות את נפוליאון, ואת נפוליאון", אמר ה"שבוע נחום גולדמן לחברי הוועד הפועל ה"ציוני", לדעתו, לא נצליח להתחרות לא ב"קיסר ולא בנפוליאון. אולם לנו יש ישעיהו, ואותו לא הצליחו העמים האחרים לחקות!"

היה זה האנימאמין של שני אישים, ש"מאבקם עמד השבוע במרכז העניין הציבורי. ככל מאבק במדינה, נראה גם הוא כמאבק אישי. השר הפרוגרסיבי פנחס רוזן דרש להזמין את גולדמן לשיבת הממשלה, כדי שימסור דו"ח על שיחותיו האחרונות עם הקאנצלר הגרמני, עם החאטיקאן ועם ראש ממשלת הודו. ההצעה הוציאה את ביג"י מן הכלים, הוכשלה בקולות מפא"י.

קשה לתאר שני טיפוסים שונים יותר מ"אשר ראש ממשלת-ישראל נשיא ההסתדרות הציונית. כוחו של ביג"י הוא בצרות אופ"ק, המאפשר לו לחוש באופן גאוני את הלכי הנפש היהודית, לגנון עליה ככנר על מיתריו. כוחו של גולדמן הוא באופקו ה"רחב, המאפשר לו להקיף במבט אחד את התהליכים הגדולים של המדיניות העולמית. ביג"י רואה את החיים כמעד לזכויות ה"מגדלת של השב. גולדמן רואה את החיים

המתה בגבולות, הן מצפון והן מדרום, יפחת בזמן הקרוב, בעיקבות מפנה שיחול כמדיניות של מדינות ערב. מדינות אלה תעבורנה להתקפת שלום מחודשת על ישראל, בתקווה להציגה

כתוקפנית ומונעת השלום, באי-נכונותה ליישב את הפליטים בגבולותיה ולהצ"טמצם בגבולות החלוקה של א"ס משנת 1947.

מענק כספי אמריקאי גדול יינתן לירדן בזמן הקרוב, כדי להעביר את הפליטים מגבולות ישראל וליישבם ביישובי קבע בסביבות הערים הירדניות שבעבר הירדן מזרחה. ירדן מתון שאיפה לזכות במענק, תיענה לתוכנית זאת באופן חלקי, אך תיזהר

מלהסכים לה בשלמותה, כדי לא לעורר את חמת המדינות הערביות האחרות.

כיסאן של שגריר ישראל בוושינגטון יישאר פנוי זמן ניכר, לאחר שאבא אבן יגיע לישראל לשורה של התייעצויות ולא ישוב עוד לכהונתו הקודמת. עם זאת ישתהה מינויו של שגריר

חדש, מאחר שבצמרת הממשלה טרם נתגבשה דעה אחידה סביב המועמד המתאים. המועמד שהתקבל ביותר על דעתם של הקובעים בדבר, ד"ר גיורא יוספטל, העדיף להישאר בתפקיד המזכיר הכללי של מפא"י וזחה את הצעתו של בן-גוריון לצאת לחשינוטון.

ראש ממשלת ישראל דוד בן-גוריון עשוי לצאת בראש המשלוח הישראלי למושב הכא של העצרת הכללית של האו"ם, בחודשים נובמבר-דצמבר, בניו-יורק. כן יקיים בן-גוריון, כנראה, סידרת שיחות עם נשיא ארצות-הברית, דווייט דוד אייזנהואר. למסע

זה יצטרף גם, קרוב לוודאי, אבא אבן, אך הפעם לא ככינור ראשון במשלחת הישראלית בא"ס.

ביקוריהם של אישים מפאקיסטאן יהוו בקרוב ביקור ראשון של נציגי מדינה מוסלמית בישראל. אומנם, יהיו אלה נציגים בלתי-רשמיים, שיבואו לישראל במסגרת סידרת ביקורי-אישים ממדינות

אסיה. המבקרים יהיו אורחיו של משרד-החוץ הישראלי, אשר הזמין שורה של אישים בשטחי התרבות, המדע והמסחר ממדינות אסיה. חלק מן המוזמנים נענה בחיוב.

ישראל גילוי יתמנה כעורך יומון מפלגתו, "למרחב".

הח"כ, שאינו פעיל ביותר בכנסת ועוסק בענייניה הפנימיים של מפלגתו, יעביר את מטהו ממשק, קיבוץ נען, לתל-אביב לפחות לשלושה ימים בשבוע, בהם יק' דיש זמן נכבד לבטאנה של אחדות העבודה, במסגרת ההכנות לבחירות ל'כנסת הרביעית, שתערכנה בעוד שנתיים.

חובכי הרחצה צפויים לי

וויתור על השימוש בבריכת השחייה על שפת-הים בתל-אביב למשך יום בשבוע. הדבר יקרה אם יצליחו מאמציו של סגן ראש עיריית תל-אביב, אברהם בוואר, לה' עביר החלטה, לפיה תהיה חבריה מוח' רמת יום אחד בשבוע לרחצת גברים

בלבד ויום נוסף בשבוע לרחצת נשים

בלבד, כדי לאפשר את השימוש בה ל'

אנשים דתיים. דרישה פיקאנטית יותר העלו חברי העירייה הדתיים בחדרה: למנות אשה-מצילה (שתהיה הראשונה במקצועה בארץ), לפקח על חוף הרחצה המובדד לנשים, כאשר יותקן חוף כזה.

למתחרי סולל-בונה צפוי

יום מאבקים חדשים. בעוד שעד כה חילק משרד-העבודה את עבודות המשנה בבניה במיכרזים נפרדים, מבלי לקשרם לעבודת-הבניה עצמה, עומד עתה

סולל-בונה על דעתו שיש למסור את

עבודות-המשנה לאותו קבלן הזוכה ב'

מיכרז לעבודה העיקרית. העוסק: בעוד

שסולל-בונה זוכה ל'70% של עבודות הבניה, על פי שיטת המיכרזים האזוריים, הצליחו קבלנים אחרים להשתלט על עבודות הצביעה וכו' בעזרת תחשיבים נמוכים. תוצאת המאבק: סולל-בונה יקבל חלק גדול עוד יותר מ'90 מיליון הל"י שיוצאו השנה לשיכונים.

היכון לביקורי אורחים רכובים על ווסמות.

משרד-האוצר עומד לצייד את מפקחיו בקטנועים, כדי ליעיל את ביקורתם על המלאי, מס'

הקניות וכו'. התוצאה: גידול גדולה יותר של המפקחים, החמרה ניכרת של

הביקורת.

ביקורת חריפה תימתה בקרוב על השיטה המאפשרת

ליצואנים למכור את דולאריהם לממשלה במחיר 2650 פרוטה לדולאר, אחרי שנסתבר כי רבים והולכים המקרים בהם קונים ספקרים דולארים בשוק השחור במחיר 2450 פרוטה הדולאר, מביימים עיסקות-ליצוא כוזבות או מוגזמות, מוכרים את הדולארים חזרה לממשלה ברווח גדול.

מחיר הביצים ירד ל'130 פרוטה לביצת, "אקסטרא".

העליה במחירי הביצים בזמן האחרון היתה מלאכותית, נגממה על-ידי החבאת

המלאי מצד הלוגנים, שביקשו בצורה זו לפצות את עצמם על ההפסדים שנגרמו

להם בתקופות קודמות.

ההיסטוריה היהודית תיכתב מחדש תוך שנה-שנתיים.

יצירת חעק, שתכלול כעשרים כרכים, נוצרת עתה על-ידי צוות בחנהלת המדען

בן-ציון נתניהו, עורך האנציקלופדיה העברית.

מדינאי גולדמן

משקפת מול זכוכית מגדלת

מבעד למשקפת המגיעה מאופק עד אופק. אולם מאחורי מאבק אישי זה עמד קרב רעיוני, בו היתה מטלת על כפות-המאזניים תפיסת היסוד של עתיד המדינה. ביג"י הוא עשיר. אני אהיה את החיים. למה לי להיכנס לחיים המפלגתיים העכורים בישראל?" התלוצץ המנהיג בן ה'62: "לפני שבן-גוריון גילה את בודהה, קראתי אותו בנ' עורי. אני נמצא עכשיו במצב של ג'יר' חאנה!"

גירואנה או לא — נחום גולדמן הוא כוח שרק יריבים קצרי-ראי ילדלו בו. אם אי' פעם יישמש רסן-השלטון מידי ביג"י, יהיה המדינאי מרחיק-הראות בעל עמדת-מסתת.

מדיניות

גירואנה

הגבול בין הפוליטיקאי לבין המדינאי מ'טושטש מאד. הפוליטיקאי הוא האיש הפור' על בועדות ובאסיפות-עם, העוסק בתמרונים ובקניניות. מלאכתו היא יומיומית ואפורת, והתהליכים הגדולים של התקופה מעניינים אותו רק במידה שאפשר לפרטם לקולות בקלפי וללירות של תקציב.

המדינאי שונה מאיש זה כפי ששונה הציר מעבד. מעבר למישחק היומיומי של סיעות וגושים, הוא רואה את העניינים הגדולים, את הנחלים והנהרות המשתפכים

לים ההיסטוריה. הוא מנסה להטות אפיקים אלה ולהשתלט עליהם.

עם ניהור לקאהיר. בכל העולם הי יהודי אין כיום אדם הקרוב יותר לחיבור זה מ"ד"ר נחום גולדמן, נשיא ההסתדרות הציונית ושגריר נודד ביומנת-עצמו. ה' דלתות הנעולות בפני נציגי ישראל, פתוחות לפני האדם שאינו מייצג רשמית את ה' מדינה, יכול על כן לבקר בקאהיר, במוס' קבה ובעיר החאטיקאן מבלי שהדבר יראה כהפגנה פרו-ישראלית.

ליכולת אובייקטיבית זו, צירף נחום גולד' מן מוח פתוח ובלתי-שיגורתי. דעותיו, כפי שהתבטאו לאחרונה בעשרות גאומים גלויי-לב ובשיחות פרטיות, היו מפתיעות את רובם הגדול של אורחי ישראל, הרגילים ללכת בתלם של עתוננים ועסקנים חסרי המעוף ומעובשי השיגרה. קווי היסוד של דעותיו, כפי שהם משתקפים מתוך גאומים אלה:

במישחק העזומי היתה ישראל צריכה להיות ניטראלית בהחלט. משום כך התנגד גולדמן בראשית המדינה לכניסת יש' ראל לאו"ם. הציע כי האו"ם יערוב לג'י טראליות של המדינה.

הגוש האסיאתי הוא בן-הברית הפוטנציאלי הנכון של ישראל. ג'והארלאל גיהרו היה מקבל על עצמו את התיווך בין ישראל והערבים אילו שקדה ישראל ליצור את התנאים לכך. פגישתו עם גיהרו ה' חורש, חיוקה את דעתו זו.

שריטי ערב מסוכנים יותר כשהם מפולגים מאשר כשהם מאוחדים, כי ה' חרות ביניהם אינה מאפשרת לאיש מהם להקתרב לישראל. מכל השליטים, גמאל עבד אל-נאצר הוא המתין ביותר, והחרפת המאבק עמו (ובעיקר מיבצע סיני) היתה טעות חמורה. גולדמן אינו מסתיר שהוא מאמין בכוחו להשיג את השלום עם מצ' ריים, אילו יותן לו יפוי-כוח לכך.

הדוקטרינה של אייזנהואר לא

היתה צריכה לחול על ישראל. האמריקאים עצמם לא רצו בואה, ודחיקא ממשלת-ישראל התאמצה בכל הכוח להצטרף לדוקטרינה.

יהודי אמריקה אינם מעוניינים

בהצטרפות ישראל לגוש האמריקאי, היו מקבלים ברצון עמדה ניטראליסטית ישראלית (אך לא עמדה פרו-סובייטית). הדבר לא היה משפיע במאומה על זרם התרומות.

הפדירט עם צרפת הוא טפשי, כי

צרפת לא תוכל להמשיך בקו הנוכחי שלה, תצטרך להתפטר באלג'יריה ולגנוח את יש' ראל.

שררה, פרסומת, כבוד. היתה זאת

האנטי-סיוה המוחלטת לקו הרשמי של דויד בן-גוריון. אולם לא היתה זאת הסיבה ה' יחידה למלחמתו המחריפה והולכת של ביג"י במנהיג הציוני, שנהנה פעם מאמונו המלא. סיבה חשובה עוד יותר: גולדמן הוא האדם היחיד בעולם היהודי המסוגל לגבש עמדת' כוח עצמאית, על-ידי ליכוד הכוחות היהודיים בגולה. אם יעשה זאת, יוכל להכתיב לביג"י דברים רבים, בעזרת שוט המגביות.

אולם גולדמן עצמו לא הראה השבוע ס'י מנים של התלהבות למלחמה. אמר הוא לידידיו, במשיכת כתפיים: אחרי שנכשל ה' נסיון לאחד את הצ"כ עם הפרוגרסיביים ב' ארץ, ליצור על-ידי כך מפלגה רצינית ש' גולדמן יוכל להתבסס עליה, אין כיום ב'

תוך ישראל סיכוי ליצור בסיס פוליטי מו' צק למאבק עם ביג"י.

יש אנשים השואפים לשררה. יש השו' אפים לפרסומת. יש הרודפים אחר הכבוד. אצלי מתו כל היצרים האלה מומן", אמר השבוע לחבריו בועד-הפועל. "אני אדם עשיר. אני אהיה את החיים. למה לי להיכנס לחיים המפלגתיים העכורים בישראל?"

התלוצץ המנהיג בן ה'62: "לפני שבן-גוריון גילה את בודהה, קראתי אותו בנ' עורי. אני נמצא עכשיו במצב של ג'יר' חאנה!"

גירואנה או לא — נחום גולדמן הוא כוח שרק יריבים קצרי-ראי ילדלו בו. אם אי' פעם יישמש רסן-השלטון מידי ביג"י, יהיה המדינאי מרחיק-הראות בעל עמדת-מסתת.

הגבול

שבר עון

הכל קרה במהירות הבזק: השמיים, שהיו רצץ לפני כן בהירים, התכסו בעננים מדי' גיים עבים. תוך דקות מעטות המטיר שבר' ענן מטר של אש על הגבול הסורי, הפיל

* המצב האידיאלי של תורת בודהה, שי' פירושו השתחררות (או "כיבוי") כל ה' יצרים.

קרבנות משני עבריו. ובעוד שמשני ה' עברים אצו המדינאים למחסה הקרוב ביותר, ובעוד שהאלופים הכינו את מיטריית-הברזל שלהם, עבר הכל והיה כלא היה. עוד "מיתוות" אחת בגבולות ישראל באה ונסתלקה, מבלי להשאיר אחריה זכר פרט לקברים רעונם ושורת פצועים ארוכה. **ליריקה פרוזאית.** אחרי שנגמר הכל, החל — כרגיל — מעין ניתוח-אחרי-המוות של הפרשה. הדעה הישראלית: סוריה היא שפתחה בהתקפה, בעידוד סובייטי, כדי להוכיח שהיא לוחמת בציונים, בעוד שמדינות ברית בגדאד שותקות. הסברה הסורית: ישראל היא שפתחה בהתקפה, בעידוד אמריקאי, כדי להפעיל לחץ על סוריה, שעה ש' אמריקה מנסה להפוך מבפנים את המשטר הפרו-מצרי השורר בה.

מה שאינו מוטל בספק ה' א' שירושלים היתה אחוזה עצבנית בלתי רגילה. דויד בן-גוריון נופף לעיני חברי הממשלה בגליון של עתון שמסר כי פרובה, בטאון המפלגה הקומוניסטית הסובייטית, הודיע יומיים מ' ראש כי ישראל עומדת להתקיף את סוריה. ציין כיגי באוזני חברי-הממשלה, שהובהלו במיוחד (באמתלה של דיון בפעולות גולדה מאיר בצרפת): זו הפעם הראשונה מפעם לים הסורים מוקשים ומרגמות כבדות, עוב' דה המרמות על תמורה בגבול הצפוני.

הממשלה נדבקה בעצבנות, החליטה לפנות לאו"ם ולמעצמות הגדולות. דאג האמריקני הודיע שהוא סומך על אלוף-משנה לירי, ראש משקיפי או"ם בפועל. לירי הודיע פרו' זאת שישראל אינה מניחה לו לבדוק את המצב באופן אובייקטיבי.

חזרה למתח גבוה. אך עוד טרם שהגלגלים הגדולים החלו להסתובב, נעצר הכל: המיתוות שככה, העצבנות פגה, ה' שקט חזר — לפי שעה — על כנו. אולם התקרית השפיעה מבחינה אחת על ישראלי: היא עזרה להחזיר מחדש את אחרית הכיננות שהתרופפה אחרי מיבצע סיני.

ארגונים

או"ת וזופת

מהנדסים אינם בעלי-חיים מהפכניים — הם כבולים כל חייהם עליידי חוקי הפיסיקה והמתמטיקה. אולם השבוע הוכיחו מהנדסי ישראל שהם מוכנים להפוך על-פיהם ולהפך את החוקים לפחות בשטח אחר: הפוליטיקה. כשנסתיימה השבוע בירושלים התעידה של הסתדרות מהנדסים והטכנאים, נקבע חוק מדעי חדש במדינה: היסוד א' (אינטרס מק' צועי) חוק מן היסוד מ' (מפלגתיות). **הצרכים התגברו.** המסד לבנין הור' נח לפני שנתיים, כאשר נהנו מההנדסים ב' מוסדות-הציבור את שולחנות-השרטוט, יצ' או לשבות. השביתה אורגנה עליידי ועדי מהנדסים במפעלים הגדולים, שדרשו מעמד כלכלי וציבורי נאות להנדס, בניגוד מוח' לט לקח שני ארגונים הרשמיים: הסתדרות המהנדסים והטכנאים (הנמצאת בהסתדרות הכללית) ואגודת האינז'ינרים והארכיטקטים (העצמאית להלכה, כפופה להסתדרות ל' מעשה).

כתוצאה מהתפצצות זו שוב אי-אפשר היה למנוע בחירות בשני הארגונים. הן נערכו פעמיים במשך שנה, בזו אחר זו. בשתיהן ניצחו מנהיגי המרד, ביניהם אנשי מפלגות מפריד-מרות, שכינו את עצמם כי רשימה לקידום המהנדסים.

באגודת האינז'ינרים הצליחו בעלי ה' שררה המפלגתיים לשלול את זכות-הבחירה ממתנגדיהם רבים. בכל זאת השיגו המור' דים קצת למעלה מ-50%. אולם נצחון זה הושם לאל על-ידי תהגה הקובעת, כי השליטים הקודמים מצורפים אוטומטית ל' גוף הנבחר החדש, בתור "ורירליסטים" (ה' תרגום המילולי: "גבריים"). הם השתמשו בכוח-הגברא שלהם כדי לתת למיעוט את ה' קולות הדרושים לבחירת מוסדות חדשים בניגוד לרצון הרוב האמיתי.

יד אח באחיו. בהסתדרות המהנדסים היה למנוע קשה יותר. מסע לגוף זה רי' חפה בעיה יסודית: הוא מאגד בקרבו 4000 מהנדסים מדופלמים ו-2000 טכנאים חסרי דיפלומה, מהם גם בעלי הכשרה מקצועית רופפת ביותר. האינטרסים של אלה היו שו' נים מאד מאינטרסי האקדמאים.

בשתי החטיבות נערכו הבחירות בנפרד. בין המהנדסים השיגו המורדים בדיוק את מח' צית 88 המקומות, לעומת 31 מקומות לרשימה המאוחדת מפא"י—אחדות-העבודה—דתים, שנשא את האות או"ת. אולם בין הטכנאים השיגה או"ת רוב גדול — 31 מבין 44 מקומות. לכן מגו המורדים ב' ועידה המאוחדת רק שליש, ואילו או"ת הגיעה ל-48%.

כמהנדסים מדופלמים, ניגשו המורדים מיד לעבודה: לשרטט תוכנית שתאפשר להפוך

הנאשמים הנרי צימט ויוסף שמטרלינג חזרו למען הצלם למקום התקרית. "כך ישבו וקראנו עתונים", טענו, "כאשר הופיע אברהמוב מביתו (הנמצא ממול, במרחק כ-20 מטר) וניסה לצלם אותנו בכוח מקרוב. רשמנו את כל עובדי אתא שנכנסו לביתו של אברהמוב, כדי שנוכל לנקוט באמצעים נגד מפריי-השביתה. כשניסה אברהמוב לצלם אותנו ממרחק, הרים צימט את העתון לפני פניו. אברהמוב ניגש וניסה להוריד במצלמתו את העתון. צימט נפצע מהמצלמה ותפס אותו. אברהמוב משך את המצלמה בכוח, איבד את שיווי משקלו, מעד, נפל על האבנים ונפצע."

המוכה יעקוב אברהמוב צולם בחדר פרטי במחלקה הכירורגית של בית-החולים רמב"ם, בו מכהן קרובו כרופא. הוא לא הגיב כלל בשעה שהצלם התקרב לצלם אותו, רק פקח לרגע את עיניו, נרדס שוב. בתמונה נראים סימני-הדם על סנטרו שלא נקו מחמת חול' שת הפצוע. כן נראה פנס בעינו השמאלית.

דם בקרב „אתא"

נשק רב כבר הופעל בקרב הממש'ך על בית-החרושת אתא, גדול מפעלי ישראל. נאומי העסקנים, הצהרות המזכירים, אפילו אלות השוטרים כבר הופעלו. השבוע הופעל כלי נשק חדש, שגם הוא היה מסוגל לשפוך דם: המצלמה.

מזה כמה ימים צילם יעקוב אברהמוב את חברי משמרות-השביתה שעמדו מול ביתו, כדי לאתר את מפריי-השביתה שנועדו להוצאה מן ההסתדרות. לדבריו, נעשתה ה' פעולה מפני שהשובתים בלשו אחרי ה' ע בדים, וההנהלה רצתה למסור את והותם למשטרה. לדעת השובתים, בוצע הצילום כדי להכניסם לרשימה שחורה, להתנקם בהם בהגיע יום.

לדברי השאר צילם אברהמוב את יוסף שמטרלינג, עת ישב בקירבת-מקום, אכל ארחה. שמטרלינג לא הגיב, אף שצולם מכל צדדיו. אך כשניסה אברהמוב לצלם, כעבור יומיים, אותו ואת חברו צימט, קרתה התקרית שפרסיה עומס נתונים בריכות, אך כבר גרמי לסערת-דוחות בארץ כולה.

לדברי אברהמוב, ניגש לצלם את צימט ממרחק של עשרה מטרים, כאשר התנפלו עליו השניים והיכוהו נמרצות. לדברי צימט סירב הוא להצטלם, הרים עתון כשניגש אליו אברהמוב עד מרחק של חצי מטר וניסה לצלמו בעל כורחו. צימט, שגם זור' עו פציעה, איים להגיש משפט.

אשת המוכה נמצאת כל הזמן ליד מיטתו. אברהמוב נראה כאן כשהוא ישן, טובל מחום גבוה. בפדחתו ניכר הפצע הגדול, שכבר הוסרה ממנו התחבושת.

דוח למהנדסי או"ת, נסתיימה בהחלטה ש' יכלה לשמש אית לבאות: כל המהנדסים הצביעו במלוכד נגד כל הטכנאים, בעד הפ' דרה מוחלטת. האינטרס המקצועי ניפץ ל' רסיסים את האינטרס המפלגתי.

כשנתפזרו 131 הצירים, כבר היה ברור כי מרכזי המפלגות יכריזו מלחמה עד חר' מה נגד ההחלטה. אולם המורדים הצליחו ללמד את חבריהם במקצועות האחרים לקח בהגדסה פוליטית. התוצאה המעשית: הח' רפה המאבק על הפער, גיבוש כוחם ה' עצמאי של החוגים האקדמאיים.

עתונות

האצבע הקטנה

הדבר קרה ביוני 1956: זה עתה פירסם העולם הזה את הגילוי המרעיש הראשון על קיומו של "שלטון הצללים" — כנוספת' החצר של ביגי' שסילקה את משה שרת ומתכוננת להשתלט במדינה. קריאת ס.א.ס. בהולה יצאה לכל נאמני הכנוספיה: לדפוק את העולם הזה בכל מחיר.

הרעיון הגדול ניצנץ במות אלמוני ב' משרד היועץ המשפטי. שבועיים לפני כן פירסם העולם הזה (974) דו"ח יבש של משפט נגד עברייני ירושלמי, שניסה לפתות לדה לדבר עבירה. עורכי-הכתוב הקסיד למ'

את הישגיהם בסיס לבנין רוב. בעוד שענן של שיעמום וקפאון ירד על מליאת הועידה בבית הפועלים הישן, פעלו מכונות-הטכסס במלוא התנופה מאחורי הקלעים.

חיש מהר נתגלה כי נביאי המפלגות טעו בהערכה. בניגוד להשערותיהם, לא נתפוררה חזית המורדים תחת הלחץ, אלא הפכה לגוש מוצק, כהנהגת מהנדסים צעירים כסגן-אלוף שמעון מרגולי (30), אדריכל שחרחר. דווקא החזית המפלגתית החלה להתבקע. הבקע הראשון נתגלה בין טכנאי או"ת לבין מהנדסים. הטכנאים היו מוכנים ל' עשות יד אחת עם המורדים, נגד חברי מפ' לגותיהם המדופלמים, על בסיס של פשרה: הפרדה בין שתי החטיבות, אך השארת הס' תדרותן המשותפת במסגרת אחידה.

או"ת לבאות. בי ברגע אחזה הפא' ניקה במהנדסי או"ת — הם חששו כי תנו' עת-המלקחיים של המורדים והטכנאים ת' חסל את השפעתם. ברגע האחרון פנו אל המורדים, הציעו להם הסכם: הפרדה פנו' לטת בין שתי החטיבות, הקמת שתי הס' תדריות שונות, בתנאי שכל ההחלטות ב' הסתדרות המהנדסים העתידה תתקבלנה ב' רוב של 75% — דבר שיתן זכות ויטו מוחלטת למפא"י.

השעה היתה שתיים וחצי בלילה, כשנת קבלה הצעה זו על דעת המורדים. ישיבת הסיום נפתחה, נמשכה עד שש בבוקר. הו'

חוק את שמה של הילדה במקומות רבים בכתבה. בהתאם לחוק* פרס לשני מקומות, היתה זאת עבירה טכנית פעוטה, מן ה' סוג הקירה עשרות פעמים בשנה בעתונות העברית. אולם עיני הפרקליט אורזו: זה הספיק לו להגיש משפט ולספק את אלוניו. כדי לנפח את העכבר המשפטי לפיל ציבורי, הוגש המשפט בירושלים לבית-המשפט ה' מזווי, אף שבית-משפט השלום היה מוסמך לדון בו.

סכינים מושחזות. בינתיים נרגעה כנופייית-החצר מן הוועדו הראשון, והתיק הנורא נגד העולם הזה הוכנס למקרה. ה' עתון עצמו פירסם מרצונו התנגדות מלאה כלפי המשפחה הנפגעת (העולם הזה 1984). כאשר התחממה המערכה הגדולה מסביב לשבא, אחרי רצח קסטנר, שוב יצאה ה' קריאה להשחין את הסכינים נגד העתון החצוף, המעז לקום לבדו נגד מגננוני-החור' שך. ושוב יצא התיק מהגניזה. השבוע ה' גיע לבירור, באיחור של שנה.

בשם התביעה הופיע צעיר מטורון בשם חסון. "ענין קטן", אמר לסניגור אריה מ' רינסקי, אחד מעמודי-התחך של משרד תמיר, (המשך בעמוד 9)

* האוסר בצדק זיהוי ילדים מתחת לגיל 14, הקשורים בעבירות על המוסר.

גם למלכות יופי וגם לסתם נערות תמימות מלכות

שמחפשים גם זמרת. באותו יום היה לי מצב רוח טוב, לכן התלכתי להיענות למודעה. "כתבתי מכתב הומוריסטי מלא בדיחות, בצירוף ביאוגרפיה היתולית, בו ביקשתי להתקבל ללהקת הזמרים של כרמון פילם. הייתי משוכנעת שלא אקבל תשובה, כי מי זה יענה למכתבים כאלה. א לם להפתעתי קיבלתי תשובה. הופעתי במועד שנקבע לי, ונתנו לי למלא שאלון. ביקשו ממני שלוש לירות עבור המבחן. טענתי שאין לי כסף ואשלם ביום המבחן.

אלי גלר ראה אותי במשרד והזמין אותי לחדרו לראיון. הוא בחן אותי, ואמר שאני טיפוס סוציאלי ויכולה בשקט לשחק תפקיד של כופיה לורן. הכל נראה לי די מוזר, ומשום כך התחצפתי כלפיו והוא לא הוסיף לשאול אותי שאלות. אחר כך לא הופעתי למבחן ולא חשבתי יותר על הענין. אחרי שבועיים פגשתי את גלר עם המזכירה שלו ברחוב, והיא הזמינה אותי לבוא שוב למבחן.

"באתי למשרדו של גלר. הוא השמיע לי מוסיקה מפוקפקת מתוך הסרט. לא יכולתי שלא לצחוק. זה הרגיו את גלר מאוד, והוא אמר שאמחה את החיוך האירוני מעל פני. היא התריס כלפי, שאני חושבת את עצמי ליותר מדי, ושעלי לדעת שאנשים שעובדים עמו

מה היתה המטרה האמיתית אשר לשמה הוקמה החברה הכוזבת לייצור סרטים "ישראל כרמון פילם"? בשבוע שעבר גילה "העולם הזה" את הצד הכלכלי של התרמית הגדולה — כיצד הצליח אלי גלר (בתמונה למעלה) להוציא כספים מאנשים שונים ולפרוש רשת לרגלי בעלי הון, כדי שיתנו בידו כסומי כסף גדולים, באמתלת ייצור סרט שלא היתה אפשרות להסריטו. שאלה אחת נשארה פתוחה: למה נועדו עשרות הנערות, שנלכדו ברשתם של גלר ואנשיו, ביניהם רועה זונות ידוע? האם היתה הכוונה רק להוציא מהן כסף, פים, או שמצולמת הסרטים נועדה לשמש פתיון למזור מות אפלות יותר?

בעמודים אלה שופך "העולם הזה" אור על צד זה של עלילות "כרמון פילם". אולם שאלה אחת נשארה עדיין ללא תשובה: כיצד קיבלו על עצמם מוסדות מוכרים, ביניהם שבועון ידוע, לשלוח נערות תמימות לחברה שאיש לא ידע מה מהותה, למסרן לירי אדם שאיש לא טרח לחקור מי הוא ומה עברו? עם סיום פרשת הגרי לויים, מעביר "העולם הזה" את וטיפול לירי החוק.

אולם רחבידיים וריק. מסביב לקירות, שעונים על גבי ספסלים, ישבו כמה עשרות נערות ונערות, עיניהם נעוצות באדם שעמד לפניהם. הוא ניצב במרכז החדר, לבוש דהר, שערו מסרק למשעי, פסע בעצבנות הלון ושוב על פני האולם הרחב. הוא הצית סיגריות, עישן אותה עד קצה המסננת, הדליק סיגרית נוספת. בין הדלקת סיגרית אחת למישנה, הוא נתן שיעור באמנות הקלניע למאזיניו, אשר דבקו בו בעיניים מלאות התפעלות.

אלי גלר, המדריך והבמאי, דיבר בשטף. אמנם העברית שבפיו לא היתה רהוטה, ומפעם לפעם התקשה במציאת ביטויים מתאימים, אולם דיבורו קלח ללא מעצור. מטרת השיעור למאזינים להסירה, כפי שהוגדרה עליידי גלר עצמו, היתה: לתת לאנשים מושג על החיים, על סיפוסים שונים, כדי שידעו כיצד לשחק אותם.

הכל נראה תמים וטהור. מכל מקום, בעיני מאזיניו של גלר. הוא דן עמם בבועה הנכבדה מה קורה לבחור המנהל חיי מותרות על חשבון אביו העשיר ומוצא את עצמו יום אחד, לאחר שאביו פשט את הרגל, ללא פרטת. הוא תיאר לפניהם טיפ סים שונים, סגנונים, בני העולם התחתון; צייר, כיד הלשון הטיבה עליו, בתרבויות ושאר מוסדות וכל זה כדי לתת להלמידיו תמונה מציאותית מן החיים, למען ייטיבו להציג את כל הטיפוסים השונים הנדרשים.

המאזינים הנוכחים באולם השתתפו בדיון, הביעו דעות. איש מהם לא העלה על דעתו לפנות למורה בשאלה פשוטה: "מה נוגע כל זה למטרה שלשמה התכנסנו כאן?"

כי אלי גלר הוא אדם מעורר איומן, בעל כוח שיכנוע רב. הוא מדבר בלהט, בליחיו ידיו, שכל חויתו אומרת "אני". מלבד אפיקורסים סטוריים, רכש לו אלי גלר את מלוא אמנם של כל משתתפי אותו קורס למשחק, שארגן. אלה שלא האמינו בו ביותר והסתייגו מדיבוריו השחצניים, סולקו עליידו בעוד מועד, עוד בטרם הגיעו לקורס.

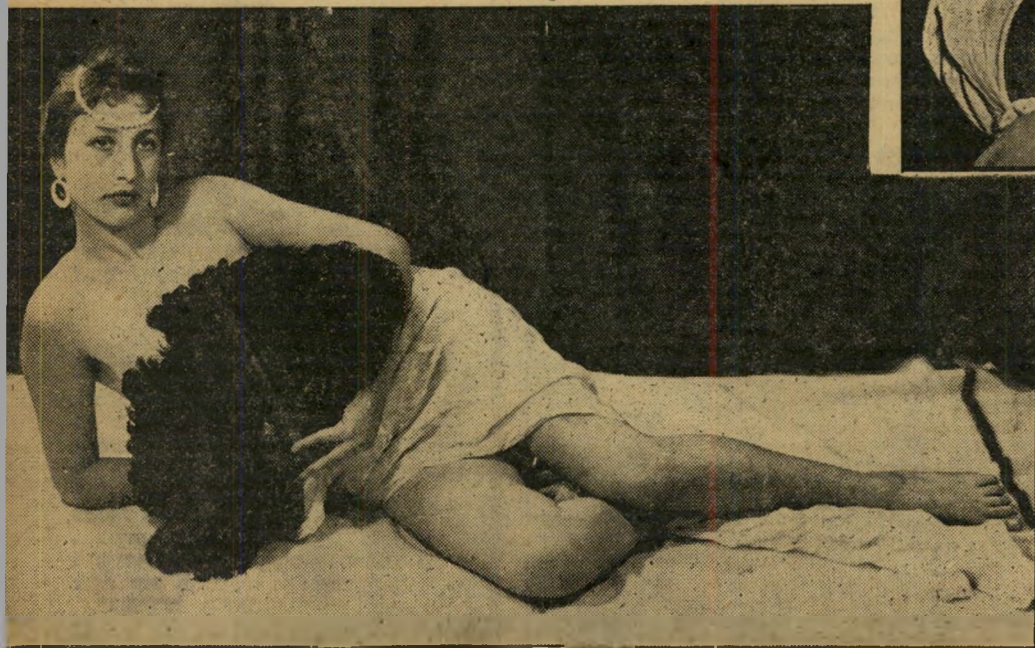
★ ★ ★

תפקיד של מופיה לורן

מיום טפורים בלבר לאחר שסירסם גלר מידעה בעתונות, על חיפוש מועמדות ומועמדים להופעה בסרט, הוצף משרדו במאות מכתבים. כל אחד מן הכותבים קיבל תשובה בזה הנוסח: "בקשר למכתבך הגנו להודיעך שעליך לעבור מבחן. כבודך נבחר מבין 2000 מועמדים. המבחן הוא במשך יום שלם. היות וזו חזמנות הניתנת לעוד 500 איש, דמי המבחן הם על חשבונך. במקרה ונכשלת אין החברה מחזירה את דמי המבחן."

מקבליהתשובה נענו ובאו ברובם במועד שנקבע להם. אחת מאלה היתה שרה אלמגור, 22, תלמידת ביתהספר הגבוה למשפט כלכלה בתל-אביב. מספרת שרה על היכרותה הראשונה עם ישראל כרמון פילם:

"קראתי את המודעה בעתון. אני לא שחקנית, אך אני לימדת זמרה. במודעה היה כתוב

הדוגמנית

לאה ישראל, תושבת חיפה, אשר לה הובטח אחד התפקידים הראשיים בסרט הראשון של חברת ישראל כרמון פילם, לאחר שנחקרה ארוכות עליידי הבמאיתטריטאימפיק אלי גלר אודות פרטים שונים בחייה, ביניהם אף אינטימיים ביותר, שאין להם כל קשר לייצור סרטים.

מרכינים את ראשם בפניו והוא דורך עליהם. "אמרתי לו שאין לי מה לשנות שם יותר בשל יחס הזלול, איחלתי לו שימצא אנשים אחרים שיוכל לדרוך עליהם. והלכתי."

★ ★ ★

גלר בתור פסיכולוג

אולם שרה אלמגור היתה תופעה כמעט חד-פעמית. שאר הבנות היו נכונות ליחסו השחצני של גלר. גם כשהוטל עליהן למלא שאלון מזור להפליא, עשו זאת רובן מבלי להרהר פעמיים. לשם קבלת תמונה כללית ניתן השאלון במלואו בעמוד 8.

אלי גלר לא הסתפק בדידית הפרטים על לקוחותיו, כפי שנרשמו בשאלון. עליו היה להתרשם אישית מכל אחד ואחת. לשם כך היה מקבל בחדרו את הנערות לראיון אישי. מה היה אופיים של ראיונות אלה קל לדעת, לפי סיטורי כמה מן הנערות שזכו בכבוד הגדול. מעידה נערה, אשר ביקשה לשמור על עילום שמה, ואשר עדותה החתומה שמורה במערכת:

"יומיים-שלושה אחרי שמילאתי את השאלון, קיבל אותי אלי גלר לראיון. הראיון נקבע לשעה 12 בצהרים, אולם גלר השאיר אותי אחרונה וקיבלני רק בשעה שלוש. נכנסתי לחורו. השאלה הראשונה ששאל אותי היתה, בת כמה אני ואם אבי הוא עשיר. כאשר אמרתי לו את גילי, ציין מיד שהוא לא הרבה יותר מבוגר ממני. אחרי זה החל לשאול אותי פרטים אינטימיים על עברי. הוא שאל אם יש לי חבר ואם אני חמת-מזג ביחסי עמו.

"שאלתי אותו אם כל זה שייך לענין, ועל זאת ענה לי שהוא חייב להכיר אותי באופן יסודי. הוא טען שהוא פסיכולוג טוב, והוא מכיר אותי יותר טוב ממה שאני חושבת. הוא ניסה להשפיע עלי שאבכתי. סרבתי אולם הוא לחץ עלי, והייתי מוכרחה לבסוף לכבדו. אחר כך מוד גלר את גופי בעיניו, ושאל אם הרגליים שלי יפות. אמרתי לו שכן, והוא ביקש לראותן. סרבתי, והוא לחץ עלי, עד שלבסוף הרמתי את חצאיתי והראיתי לו את רגלי."

★ ★ ★

האם את בתוזה?

השאלה שבתשובה עליה היה גלר מעונין ביותר בשעת ראיונותיו עם המועמדות למשחק בסרט, היתה צנועה למדי. אלי גלר התעניין לדעת אם הן בתולות או לא. בעיה זו היתה חשובה מאוד לצורך ייצור הסרט. הנשאלות אפילו לא ראו כל רע בשאלה זו. אחת הממוזלות שחגיעו לכלל שיחה על ענינים עדינים אלה היתה לאה ישראל, 22, דוגמנית ועובדת מחלקת-הטלפונים של דואר חיפה. לאה, נאת-ההופעה, השתתפה פעם בסרט טלכיויה שהוטרט בארץ, חלמה מעודה על קריירה פילמאית. גם היא נענתה למודעת העיתון, הוזמנה לראיון אישי עם גלר. מספרת לאה על מהלך הראיון:

"אלי גלר הכניס אותי לחדרו, והחל לשאול אותי כל מיני שאלות אישיות ואינטימיות. תחילה שאל אותי אם יש לי חבר. כשעניתי לו בחיוב, אמר: "אם את רוצה להיות כאן,

לדגלי כולן נפרשה רשת הפיתוי והמזימות של גלר ושוח' לבנות תמיות

הכוכבת חנה עזיאל, תלמידת המשחק ומשתתפת בקורס המשחק של גלר, לא ראתה כל רע בנסיגות לדעת פרטים אינטימיים מחייה.

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

נערת הזוהר ירדנה פליגלמן נשלחה אף היא על ידי הנהלת תחרות מלכת היופי, עזבה לאחר הפרסום בעתונות.

וכדי שלא לפגוע בה, תכונה להלן בשם צפורה.

מספרת צפורה: "באותה תקופה הייתי חדשים לאחר שח' רורי מהצבא. לא הייתה לי עבודה ולא היה לי מה לעשות. הייתי מבקרת בבית-ספר לריקודים של זאק, ברחוב נחלת בנימין 14, ושם הכרתי את זאב פורשטיין. הוא סיפר לי על הסרט והזמין אותי לתצלומו מיבנה. לא הייתה לי משיכה לי כוכבות, אולם זה יותר טוב מכלום.

"כעבור שבוע התחיל הקורס. התידיתי עם פורשטיין והוא ליזח אותי הביתה. פעם נעצרנו בגינת-השרון וישבנו לשוחח כמו זוג ידידים. נתתי לו אפר שרות לשפוף את לבו לפני. הוא סיפר לי שבחוף-לארץ היה עשיר מאוד, התעסק בהברחת אנשים וקיבל הון כסף. הוא הציע לי להיות ידידת שלו. לא ידעתי שהוא נשוי, והסכמתי להיות ידידתו. הבנתי את הדבר כך, שהיחסים בינינו לא יהיו כרגיל בין עובדת למעביד. "כשהתחיל הקורס, ביקשתי מואב שיכניס אותי לשם. הוא אמר שאהיה מוכרחה לשלם 60 לירות, והוא לא יכול לעזור לי. אחרי כמה ימים הודיע לי לבוא לקורס, למרות שלא שלמתי. אחרי השעור הראשון רציתי לשוחח עם אלי גלר על תפקידי בקורס. יצא לי במקרה

לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

לדעת עלי כמה פרטים אינטימיים ביותר, לשוחח עמו אחרונה. עמדנו במסדרון, והוא אמר שרצוי שאבוא אליו למשרד, משום שעליו

עליו לדעת שאין אבא ואין אמא ואין חבר. חדשים תהיי כאן בלי שום חבר. עניתי לו, שאם אני מעונינת להופיע בסרט, אהיה מוכנה לוותר גם על דברים אלה.

"אחר כך שאל אותי גלר, אם אני חיה עם גברים. לא עניתי לו על כך. הוא שאל פעם נוספת אם אני בתולה, וגם כאן התחמקתי מתשובה. התחלתי לשאול אותו, לשם מה דרושים לו כל הפרטים הללו. על כך ענה לי גלר, שהוא חייב להכיר את צוות שחקניו אישית, ולדעת את חייהם לכל פרטיהם.

"לאחר הפסקה קצרה שאל גלר שוב: מה היית אומרת, אם אחד המפיקים או הבמאים של הסרט היה יוצא אתך ומציע לך לבוא אתו במגע מיני?"

ברור שלא את כולן שאל גלר אותן השאלות. היו נערות שהופיעו בלוחית הוריהן, ואז העמיד גלר פני אדם רציני ומקצועי, לא שאל כל שאלות החורגות מתחום המקובל.

לא את כולן ראיון גלר אודות חייהן הפרטיים. סיפרה חנה עזיאל:

"כשמלאתי את השאלון, מחקתי כל מה שלא רציתי לענות. גם כשכתבתי את השאלון, לא ביקשו ממני כל פרטים אינטימיים. אולם פעם אחת, אחרי שהתחיל הקורס, ניסה אלי גלר לשאול אותי כל מיני פרטים אינטימיים על חיי. התחמקתי ממתן תשובה, ועל כך ענה

מלכת היופי זוזיק אינדיק, סגנית מלכת היופי של ישראל לשנת 1957, (במרכז) נשלחה אל כרמן פילם על-ידי הנהלת תחרות מלכת היופי. כשאר חברותיה, עזבה זוזיק את ההרפתקה ברט נגרם לה כל רע.

לי: "יש לי כוח מהפנט בעיניים, אני אדע הכל לבד, גם אם לא תספרי לי." כשנשאל אלי גלר על-ידי כתב העולם הזה אם אמנם שאל מספר בנות על בתוליהן, שיקר וענה: "לא!" לאחר מכן שינה טעמו והסביר מדוע שאל כמה מן הבנות שאלה זו: "רציתי לדעת אם הן יודעות לשקר או לא."

לתשומת לב משטרת ישראל — דרך מקורית לגילוי שקרים.

עם יצאנית בגיפ

מרות השאלון המוזר והראיונות המוזרים עוד יותר, היו כמה בנות שהאמינו בתום לב כי הדרך לכוכבות רצופה שאלות מסוג זה. אלו שלא חיתרו על חלומן ולא

עזבו לאחר ראיונות אלה, נחרשמו מגלר שהוא אדם מהימן לחלוטין. שאינו דורש כל טובה הנאה לעצמו. הסיבה לכך הייתה, מן הסתם, שאף אחת מנערות-אירחונות אלה לא ראתה צורך לתהות על קנקנו של גלר, ולא נסעה לחדרה, עיר מגוריו בשנים האחרונות.

אילו שאלה אחת הבנות בחדרה שאלות של ממש אודות אלי גלר, הייתה שומעת סיפורים שאינם מעידים דחקה על מהימנותו. רק לפני שנים מספר שימש במאי-סרטים גלר סבל פשוט בתחנת הרכבת של חדרה, העמיס שם על הרכבות תיבות פרייהדר. על פי רוב היה מסתובב מחוסר-עבודה. תקופה מסוימת עבר כפקיד הוצאה לפועל במשרד מס ההכנסה בחדרה. ידידיו יודעים לספר כי כמעט מעולם לא הייתה הפרוטה מצויה בכיסו. לעומת זאת היה לו ידיד טוב, זילו פורשטיין, סרסור לדבר עבירה, שכיסו שפעו תמיד ממון.

למרות חוסר העבודה, היה גלר נראה כמעט תמיד כשהוא נוהג בגיפ או מכונית ששכר במשרד להשכרת מכוניות של ויסברגר. אגב, גלר עדיין נשאר חייב לוויסברגר סכום כסף בשביל שאלית-מכונית.

הדור ומטורון, היה גלר מופיע תמיד בגיפ ליד אולמות-הריקודים של חדרה. אין להכחיש שגלר היה רקדן מצויין. אולם רקדניו לא נשארו תמיד בגבול המקובל והנדוש. פעם אחת, משנטפל לאחת הבנות באולם-הריקודים, גמרו כמה מצעירי חדרה אומר ללמדו לקח של מכות. אך הא נמלט מפניהם בגיפ, והם לא הצליחו לתפוס.

לעתים היה גלר נראה גם כשהוא נוסע בגיפ שכור, בלוחית יצאנית מכרכור. לשם מה היה עליו להסיק אותה לארכה ולרחבה של חדרה? "סתם ככה", משיב גלר. "רציתי לחיות עמה." הסבר משכנע למדי...

דרך גלר באשה

אחר המיון הבררני והקפדני ומבחני-הכד שערך גלר, הושארו בנות לא רבות לשם השתתפות בקורס הקולנוע שאירגן. הוא ושותפו זילו פורשטיין, היו נטפלים אל הבנות, דואגים לליווין האישית הביתה. לא ניתן לעמוד על כוונתו האמיתית של גלר במעשים אלה, אולם ברור שהוא החליט לשלב את המועיל בנעיות, להפיק בצד התועלת הכספית מהחברה המדומה שהקים, גם טובת הנאה אישית.

נערות לכך משמש סיפורה של נערה בת 20, חושבת תלאביב, ששמה שמור במערכת,

שאלון

1. שם משפחה	פרטי	בלטינית
2. כתובת: עיר	רחוב	מס.
3. נולד בעיר	ארץ	שנה
4. מצב משפחה	ילדים	היה נשוי או לא
5. מצב הבריאות	מקום עבודה כרגע	
6. במקרה ואדם לא רוק נא לציין שם בעל או שם האשה		
7. צבע שערות	צבע עינים	צבע פנים
8. גבות אבהות או לא	עניים גדולות או לא	
9. שפתיים מלאות?	פה גדול?	פה רחב?
10. אף גדול או קטן	מתאים עגילים או לא	
11. טיפוס מיני	טיפוס סוציאלי	
12. צואר ארוך	שערות ארוכות או קצרות	
13. חזה בינוני/גדול/קטן	רוחב מוחניים	אורך רגלים
14. גובה כללי	טיפוס כללי	
15. לאיזה תפקיד מתאים(ה)?	לדעת המנהל	
16. שחקן מקצועי או לא	איפה שיחק	
17. איזה תפקידים	ממתי עד מתי	
18. מה עושה עכשיו	באם היה תפקיד בסרט	
19. חבר איגוד	השקעת כסף בקרן לעידוד סרט ישראלי	
20. הנני מצהיר שכל הפרטים הנ"ל הם נכונים.		
חתימה	תאריך	
הנני לאשר נכונות החתימה.	תאריך	

זהו הטופס המקורי של שאלון חברת "ישראל כרמן פילם". שאלון זה ניתן למילוי לכל אלה שהציעו את מועמדותם למשחק בסרט. שים לב לאופי השאלות ולאופן הצגתן. מלבד השאלון נדרשו המועמדים לצרף עוד תולדות חיים מפורטות ביותר, כולל פרטים אישיים וחוויות מיניות.

מספרת היא: "גלר שאל איתי: 'אם הייתי מבקש ממך להתפשט ערומה, היית מתפשטת?' שאלתי אותו מדוע דחקא לי הוא מציע זאת, והוא ענה: 'את לא מתפשטת בשבילי, לי לא חסר גופות עירום. אני פשוט רוצה לקבוע משהו.'"

★ ★ ★

נסיון בחדר חשוך

אחרי זה ספרתי לו על חיי, סיפרתי גם על פרטים אישיים ביותר. הוא ישב והאזין. "הוא שאל אותי למה אני מבקרת בבית הספר לרקודים. הסברתי לו, שסיימתי את שירותי בצבא ואין לי חברה ותעסוקה בערבים. דיברתי איתו בגלוי ולא הסתרתי דבר. הוא אמר לי: 'תראי, תפסיקי לרקוד אצל ז'אק המורה לרקודים. אם את רוצה להיות שחקנית לא תוכלי להיות גם אצלו וגם אצלי.' שאלתי אותו מתוך כוונה תחילה: 'מה אתה רוצה, שאשב כל ערב בבית?' הוא השתתק. קם וניגש לחלון, הסתכל החיצה, חזר וכיבה את האור והתיישב בכורסא. הוא אמר לי: 'נניח, שהיה בא משהו ומציע לך ללכת עמו, האם היית מסכימה ובאיון מידה?' אמרתי: 'תלוי מי יהיה האדם.'"

"הוא קם, לקח סיגרית ונעמד מולי במרחק של עשרה סנטימטר. הוא הצית את הסיגרית ודיבר כמו אדם רומנטי: 'נניח אם אלי גלר, אני הייתי מציע לך לצאת איתי, היית מסכימה?' עניתי: 'לא.' אז לא ידעתי שהוא נשוי."

"הוא אמר: 'למה את עונה לי כבר לא? תחשבי קצת.' עניתי לו: 'אני לא יכולה לצאת איתך, כי אם יהיה איזה סכסוך בעבודה זה יביא למצב לא נעים.'"

"בינתיים עברה כשעה. ניגשתי לחלון והדלקתי סיגרית. הוא ניגש אלי מאחורי והחל למרוט את שערותי. צעקתי: 'למה אתה עושה לי ככה?' הוא ענה: 'הרגש של הבחירות זה בדרך כלל מהשערות שלהם.' אמרתי לו: 'גילית לי משהו חדש.' כל העסק הרגיל אותי ורציתי ללכת. גלר עצר בעדי: 'אל תהיי ילדה, זה רק ניסוי קטן', אמר. הסתובבתי והדלקתי את האור. גלר אמר: 'את באת מרצונך למשרה, את יודעת שזה לא חסר לי, אם אני מכבה את האור זה שייך למקצוע שלי.' הוא לקח את התיק שלי, החביא אותו וכיבה שוב את האור."

"הוא פשט את חולצתו — גופיה לא היתה לו — ואמר: 'את יודעת שאת טיפשה. בעצם, גם אני טיפש, ויש משהו משותף בינינו. אני רוצה להיות פיקח אבל אני לא מצליח, ובעצם אני טיפש גדול.'"

"התחלתי לפחד. השעה היתה מאוחרת, והאוטובוס האחרון יוצא בשעה 12. היינו במצב לא נעים. זוג בחור חשוך, יושבים קרוב מאוד. הרגשתי משהו עלול להתרחש, והשתולתי להתרחק ממנו. פתאום הוא תפס אותי והתחיל לנשק אותי. לא הבנתי מה עומד בשבילך. התנשקנו הרבה. יש לציין שהוא יודע לנשק. כמו קלארק גיבל לפחות. רציתי להשתחרר ממנו וכמעט ונאבקנו. בסוף הדלקתי את האור. ראיתי שהוא חסרי-מגז."

"הוא ראה שאין לו ברירה ועזב אתי את המשרד. הוא ליווה אותי עד הבית, ולפני שנפרדנו הרביץ לי נשיקה חזקה."

"אחר-כך באתי לקורס כריגלי. גלר התנהג כאילו לא קרה שום דבר. בגמר השיעור ירדנו יחד, והלכנו לכיוון כיכר מגן-דוד. שאלתי אותו למה הוא כועס עלי, והוא ענה: 'את לא חייבת לי כלום ואני לא חייב לך. מה שעשיתי באותו ערב זה היה רק נסיון בשבילך.' ממשיכה צעורה בספורה: 'באותו יום סיפר לי גלר כי הוא רוק את אחת הבנות מהקורס, מפני שמצא אותה עם בחור. המשכנו ללכת והוא שפך לפני את לבו: 'את לא מבינה אותי. אני אדם עסקי מאוד. יש לי ישיבות ופגישות במשך כל היום וזה די מעייף. אילו הייתי בא איתך במגע אותו לילה, הייתי מדבר אליך היום בצורה אחרת משום שהייתי מרגיש שאני חייב לך משהו.'"

"ראיתי שיש לי עסק עם דון זיואן, והחלטתי להפסיק להתעסק איתו. יותר לא באתי לשעורים."

★ ★ ★

"שמעתי שאת פרוצה..."

בתו הפרטית שז'אק גלר לעגוב על נשים כתאחור. אולם ברנע בו הוא מופיע כביכול כבעל תפקיד צבורי, כמנהל חברת הסרטה, לובשת ציור חזיון גזן אחר לחלוטין. ומה גם שצפורה לא היתה היחידה אליה נספל. נערה שניה, שתכונה כאן בשם

עדה, היא אותה נערה שגלר טען כאילו גרש אותה מהקורס. לאחר שמצאה בחברת בחור. מספרת עדה: "לאחר הראיון עם אלי גלר, בו החזיק אותי קרוב לשלוש שעות, הוא אמר שהוא צריך לשוחח עמי ביחידות. הוא לקח אותי בטקסי ישר לגן העצמאות. הוא החל להראות לי כל מיני מקומות בגן שבהם, טען, יצלמו את סרטי. הוא תיאר לי מה יהיה: 'במקום זה יקימו בית קפה עם אורות צבעוניים ועם תזמורת ואת תצטרכי להופיע בשמלה צרה ולרקוד.' שאלתי אם אצטרך לקנות את השמלה בכספי, והוא השיב שהחברה תסדר זאת."

"את התסריט לא הכרתי באותו יום. אלי סיפר לי על הסצנה המפורסמת מהתסריט, בה רודף אדי אחר נחמה לאחר שבעלה נהרג. הוא תיאר בפרוטרוט מה מתחולל ביניהם. הפורנוגרפיה בסצנה זאת לא מצאה חן בעיני. טענתי שקטע זה עלול לקלקל את כל הסרט. 'נפגשתי עם גלר עוד מספר פעמים. פעם היא ראה אותי מדברת עם אחד המשתתפים בקורס. הוא צעק עלי ואמר שאסור לי לדבר עם בחורים, מפני שזה מקום ציבורי. מאז דאג שלא אדבר עם אף אחד, ותמיד, אחרי השיעורים, ליווה אותי בעצמו הביתה."

"באחד הימים באתי למשרד ברחוב יפו. גלר הכניס אותי לחדרו. 'את לא שומעת בקולי, ושמעתי עליך כל מיני שמועות', אמר לי. 'מישהו הודיע לי שאת פרוצה.' הייתי נבוכה מאוד. אמרתי שלא ייתכן שמישהו יעליל עלי כזאת. גלר קרא לפורשטיין שיכנס למשרד. כשנכנס, שאל אותי: 'מה שמעת עליה?' פורשטיין ענה: 'שמעתי שמישהו אמר שהיא פרוצה, אבל אמרתי לך שאני מאמין.' אני לא רגילה לשוחות על נושאים כאלה, ובאתי במבוכה. מאותו יום לא הייתי שלמה עם עצמי כשבאתי שמה."

★ ★ ★

הזאב והאזניים

לר, הערמומני והפיקח הרבה יותר מזאב פורשטיין, אינו נוהג לקפח את שותפו. למרות שלגלר יש בחברת ההסרטה המדומה תפקיד של מנהל וזילו הוא רק פקיד המקבל משכורת של 150 לירות לחודש, הרי היחסים בין השניים הם ידידותיים מאוד. גלר זוכר כנראה לפורשטיין את ענין חוות האזניים המשותפת שלהם.

היה זה בתקופה בה היה לזילו כסף ואילו גלר הסתובב בחזרה חסר פרוטה. אותו זמן עלה במחיר של גלר רעיון, משרות הרעיונות הגאונים שלו לרחמים קלים: הקמת חזה לגידול אזניים. גידול אזניים הוא, כידוע, מפעל חלוצי מאוד. גם משרד החקלאות וגם התאחדות האכרים היו מוכנים לעזור לצעיר הנלהב, שהופיע בפניהם וביקש את עזרתם להקמת החזה. אולם היה דרוש שטח קרקע למפעל החדש. ואז בא לעזרתו של גלר חברו הטוב פורשטיין. אביו של פורשטיין הוא בעל משק מפיתח למדי וישטי קרקע, במושב בו הוא גר. פורשטיין היה מוכן להעמיד לרשות גלר שטח של 25 דונם להקמת החזה.

רק הרעיון הגאוני היה של גלר; הכספים היו צריכים לבוא ממקורות אחרים. גלר ניסה לשכנע אנשים שונים בחברה להכנס עמו לשותפות ולהשקיע כספים, אולם איש לא האמין לו ועסק האזניים ירד מהפרק.

תמורת נכונותו להשתתף בעסק האזניים, שיתף גלר את פורשטיין פקידו בעסק האזניות הפתיות, כפי שיתברר מהמשך סיפורה של התלמידה עדה:

"תמיד לאחר שיעורי קורס הקולנוע, היה גלר מלווה אותי הביתה. באחד הימים הוא היה עסיק מאוד. פורשטיין קפץ על המציאה והחליט שאני הולכת איתו לקולנוע. סרבותי, אבל הוא התעקש לפחות ללוות אותי הביתה. בדרך נכנסנו לקפה נוגה, ושם ישב וסיפר לי את תולדות חייו. הוא סיפר לי שהוא אשך כתב את תסריט הסרט, ושוה סיפור מציאותי שקרה לו באמת. שאלתי אותו אם נחמה, גיבורת הסרט, היא אשתו. הוא הת' חמק מלהשיב לי. מתוך גיפוס, שתקתי."

"אחר כך סיפר לי שאחותו היתה, אר' בעה ימים לאחר נשואיה, בתולה. בזה רצה להוכיח לי שהוא ממשפחה טובה. הוא אמר שתמיד היה רגיל לחיות בשפע, ש' אביו אף פעם לא היכה אותו ותמיד קיבל ממנו מה שרצה. משום כך, המשיך, זה מרגיז אותו מאוד עכשיו, כשאין לו כסף והוא נאלץ לקחת כסף מאביו."

"אמרתי לפורשטיין שאלי גלר מפחיד אותי, מפני שאמר שאם מישהו לא ישמע בקולי, יקבל ממנו סטירות. אינני חושבת שהגיע לרמה של סטיל ב. דמיל, שהוא יכול לתת סטירות לשחקנים. אמרתי, פור' שטיין ניסה להרגיע אותי וטען שהוא עצמו אינו נופל מגלר. לפני שנפרדנו לחץ עלי שאפגש עמו שוב. אמרתי לו שאלי גלר לא מרשה לי להיפגש עם בחורים, אבל הוא אמר שהיא כבר יסדר זאת עם גלר ואין לי מה לדאוג."

"לאחר זאת שאל פורשטיין רשות מגלר לצאת עמי, וגלר נתן לו את הרשות. זה פגע בי גורא, משום שאיני רכושו של גלר, שיגיד לי מה לעשות. חוץ מזה, הכל עשה עלי רושם זול מאוד. הודעתי לגלר שאיני מכונה להופיע בתפקיד התפשטות. הוא ניסה לשכנע אותי שאשאר, אמר לי שאני היחידה שאקבל כסף, ושעלוי לשמור זאת בסוד, כדי שהשאר לא יבואו אליו בטענות. 'אבל העסק לא מצא חן בעיני. ראיתי ש' זה לא רציני. בשעת צילום המבחן, למשל,

החזיק פתאום פורשטיין את המצלמה ואלי גלר בא להצטלם עמי בפוזות שונות. כשבקשתי לראות את הצלומים, התחמק גלר ואמר שיש שם תמונות של כל מיני אנשים שאי אפשר לראותם. מאחר שגם הורי התנגדו שאמשיך להופיע אצל גלר, אחרי שסיפרתי מה בערך הולך שם, הודעתי לגלר שאני עוזבת את העסק ויותר לא הלכתי אליו."

לא היה זה המקרה היחיד בו החליט לפתע גלר, להופיע עצמו בצילומי המבחן. כשהיה מגיע תורה של נערה יפת מראה להופיע בפני המצלמה, מסר גלר את המצלמה לפור' שטיין. פורשטיין סובב את המצלמה וגלר הצטלם בפוזות שונות עם הנערות. מאין למד לפתע גם פורשטיין את תורת ההסרטה?

לפורשטיין ישנה תשובה מוכנה גם על כך: 'למדתי את זה פעם, וזה מספיק. זה פשוט מאוד. כל אחד יכול לצלם.' גלר ידע להסביר זאת אחרת: 'לימדתי אותו איך להסריט במשך עשרה רגעים. זאת לא חכמה גדולה. הייתי מלמד כל אדם לעשות זאת.' כדי לבחון באיזו מידה הצליח פורשטיין לקלוט את תורת ההסרטה מרבו גלר, נשאל פורשטיין על ידי חוקר העולם הזה: 'כצאם סרטים, מהו משך הזמן בו אפשר לצלם בגליל סרט אחד, באופן רצוף ללא הפסקה?'

פורשטיין חשב הרבה, ניסה לשחזר את התורה שלמד ולבסוף אמר: 'אפשר לסובב מצלמה עם רול (גליל) אחת במשך 40 רגע.' כל צלם סרטים מתחיל יודע שמצלמת הסרטים הגדולה בעולם יכולה לצלם רק כ־30 דקות ללא הפסקה. המצלמה שהיתה בידי

הפקידה

היא רות נטוביץ', שבעה חודשים לא

קיבלה משכורת. 'השבוע קיבלתי הכל', אמרה.

לוחם במס רוזנפלד ושלטון
"צר לי עליך סוחר זעיר..."

אותו דבר ברחוב דיונגוף וברחוב צדרי. לי שם מה אני חייב לשלם יותר מסך

מחליף נשק. דבריו לא שיכנעו את פקיד מסי הכנסה. לפני כשבוע הופיעו בחנותו פקיד ההוצאה לפועל, עיקלו את כל מלאי המשקאות החריפים והשימורים שבחנותו. על חשבון פיגורי המס. שמשון בחר בדרך מקורית להשיב למס ההכנסה כגמול. הוא צייר שלט, בו הכריז: "כך מס ההכנסה מחסלת אותנו אורחי ישראל! התלך לאהלך ישראל? ההפקר בהיה באר-צנו? הנשתוק?"

את השלט תלה בחלון הראוה של חנותו. במשך שבוע ריכו השלט סביבו מאות סקרנים. מוסדות ואישים ניסו לעזור לשמשון, אולם ללא תועלת. הסביר הוא: "או ש'יעבירו אותי לאיזור אחר, או שיעבירו את מנהל מס ההכנסה למקום אחר. אם יעבירו אותי, יקבלו בתי הכנסה בתל-אביב עשרות קילוגרמים של ברות."

לאחר שבוע בו לא חל מפנה במצבו של רוזנפלד, נאלץ הוא להוריד את השלט. "ב'מלחמה צריכים כל פעם להחליף את ה'נשק', הסביר הוא, "אם הודתה את המור דעה אין פירוש הדבר שנכנעתה."

משפט

הכבש והזאב

299 עבירות קודמות היו לאלברט מר' ציאנו, כשהובא לפני שניתיים בפני שופט השלום בתל-אביב, באשמת גניבת כבש. הוא סיפר כיצד החליט לשנות את דרכו אך ברגע האחרון לא יכול היה להשתלט על יצר הכבש, שבו וגנב כבש, שהיה קשור ליד תחנת הבנויז בכפר ידידיה. את הכבש מכר לקצב המקומי, בעד עשר לירות.

עובד תחנת הבנויז הספיק לרשום את מספר מוניתו של מרציאנו וכשהגיע יפת חבאני, בעל הכבש, מסר לו את כל פרטי הגניבה. מרציאנו נעצר, הובא למשפט ב'פעם ה'300 בחייו, נקנס ב'300 ל"י לטובת קופת המדינה.

אולם בזה לא נחה דעתו של חבאני. "אדם גונב את הכבש שלי והממשלה לור קחת ממנו 300 לירות פיצויים. מה יוצא לי מכל העניין?" התלונן.

על כן עמד השבוע מרציאנו בפעם ה'301 בפני השופט. אחרי שהשביע את ה'זאב הממשלתי, טען חבאני, חייב מרציאנו עתה להשביע גם את בעל הכבש עצמו.

צבא

בלי רחמים

רחמיקו, צנום וחיכני, ידע תמיד היכן טומנת המשטרה הצבאית מלכודות לנהגים. כנהוג בין תופסי הגה, היה רחמים סבאן, 19, אוהב תעלולים וזורקורים. מאותה ב'פנסיו למכונית הבאה ממול, כאזהרה ש'לפניה מלכודות.

בעיני רחמיקו, נהג צבאי, מצאו חן מאד ניפופיה ההכרה — עד כי היה מרבה לאותות באורות גם כאשר לא היתה המשטרה ב'סביבה. הוא היה מחייך בלעג כשהנהג מ'נגד האיס נסיעתו והרים יד לאות תודה.

כך נהג רחמיקו קבע. עד שקרה לו תקר

(המשך מעמוד 5)

הוסיף, "אסתפק בכמה משפטים." על סמך הנהגה זו הודה נציג העולם הזה באשמה.

הפרקליטון. רק אז נתברר מדוע בחר היועץ המשפטי בחסון. הצעיר החרוץ עשה את אשר לא היה עושה פרקליט מבוגר ורציני יותר: את ההיפך ממה שאמר בפי' רש' שייעשה.

בפותחו את התיק שהוכן לו נתגלה ש'הכיל אוסף של גליונות העולם הזה. דבר שהעיד על הכנה רבתי למשפט הקטן, יצא בנאום השמצה ארוך על העתון, אילץ א'פילו את השופט, עתונאי לשעבר משה גולן, לרסנו באי-רצון. תבע משפטסון חסון ב'מפתיע: מאסר-על-תנאי לעורך העולם הזה. באותו רגע נתגלו הקלפים המזוייפים. כונת היועץ המשפטי, האצבע הקטנה של היד השחורה, היתה לתלות מעל לעורך חרב של אינס-במאסר, להרתיעו בזה מכל התי' קפה פוליטית על אדוניו.

רעם מרינסקי: "מזימה לסתום את הפה לעתון שהכריז מלחמה על החוגים הקשורים עם היועץ המשפטי..." דבר חסר-תקדים... תמרון בעל מגמה פוליטית ברורה..." במשך רבע שעה רשם השופט את פסק-דינו. כשקראו בקול רם, לא נשאר ספק מה דעתו על הצגתו של פרקליטון המדינה. חסון לא היה מחוסן בפני כשלון חרוץ: בקבעו שלא היה כל ענין של זדון, הסתפק גולן בהטלת קנס כספי מינימלי.

מסים

האיש שלא שתק

לקוחות חנות המכולת שברחוב דיונגוף, מול קפה כסית, לא שיערו לעצמם מעולם כי החנוני צמוק-הפנים, העומד מעבר לדל'פק, הוא משרור בשעות הפנאי. שמשון רוזנפלד (30), שעלה מפולין לפני 11 שנה ורכש יחד עם שותף את חנות המכולת ב'מרכז תל-אביב, לא ראה כל רע בכתיבת שירים לאחר שעות העבודה. אולם דווקא תחביבו זה הוא שהכניסו בצרות. באחד הימים הסתכסך שמשון עם שלי'טונות מס ההכנסה בצפון תל-אביב, בקשר להערכת מסיו. בשבתו במסדרון, נטל ג'יר ועפרון והחל לחבר שיר:

חוקים וסעיפים וסעיפי עזר לחוקים,
ערפל, בעירבוביה האור והצל
בלי למצוא יד ורגל.
עולה שוועתם של עשוקים לקיר אסוס
מבעלי שרות של לא תחסום.
צר לי עליכם עצמאיים
כי בא נפשנו עד המים,
צר לי עליך מעמד בינוני
כי ימ'ך בעוני
צר לי עליך סוחר זעיר
כי דבר'ך לקיר.

את השיר השאיר שמשון על שולחנו של מנהל מס ההכנסה האזורי. טוען הוא: "מאותו יום ואילך הופלתי לרעה. חנויות מכולת בעלות אותו מספר לקוחות כמו שלי'מילמו עד שש מאות לירות לשנה. ואילו אותי ואת שותפי חייבו לשלם 1600 ל"י." שמשון לא היה שלם עם הערכת המס. שילם רק חלק ממנו. גם כשהגדילו לו במ'רצת השנים את השומה, ראה בכך התנק'מות אישית מצד מנהל מס ההכנסה, שילם עם שותפו סכומים לפי הערכתו הוא. הסי'ביר שמשון: "חנויות מכולת זה לא בארים, שמרויחים יותר ברחוב מרכזי. הלבניה עולה

פזירשטיין, מצלמת אורך גליל אחד במשך פחות משלוש דקות. מסתבר שהתורה אשר ניסה אלי גלר ללמד את פזירשטיין לא נשאה את הפירות המקימים...

★ ★ ★

חולשה לבגרי פאר

ב' שהנערות הלכו ונשרו מתחת ידי, בזו אחר זו, מסיבות שונות, ראה גלר צורך לגייס מלאי נערות חדש עבור סרטו. מאחר שלא היה לו פנאי לפרסם מודעות ולטפל במועמדות חדשות, הוא פנה ישירות אל מערכת שבועון לאשה. ביקש למצוא עבורו טיפוסיות נערות צבריות, כמועמדות לתפקיד בסרט.

הנהלת השבועון, העורכת מדי שנה תחרות ארצית לבחירת מלכת יופי, לא טרחה כלל לחקור מה זה ישראל כרמן פילם ומי האנשים המסתתרים מאחורי שם זה. מתוך הנחה שכרמן פילם היא חברת סרטים ישראלית חדשה וצעירה, ראתה הנהלת השבועון לנכון לעזור למפעל חלוצי זה, היפנתה אל משרדי גלר חלק מהמועמדות והנבחרות של תחרות מלכת היופי האחרונה.

גלר גם הציע להנהלת תחרות מלכת היופי לערוך תצוגת אופנה מיוחדת במשותף, כהקדמה לסרט שהוא עומד לייצר. כנראה שלגלר היתה מאז ומעולם חולשה מיוחדת לבגדי פאר. כאשר בא להשתתף בתל-אביב, הוא ניסה את מזלו כזבן בחנויות בגדים ידועות בתל-אביב. מאות מהן פוטר לאחר שנמצא כבלתי מתאים, ואת השניה עזב כשהחל בעסקי הקולנוע המפוקפקים שלו.

האינטרצו עם מלכות היופי היה קצר מאוד. כמה בנות הופיעו במשרדו. חלק מהן הסתלק מיד אחרי הפגישה הראשונה. ירדנה פליגלמן, סגנית מלכת ירושלים, למשל, הופיעה במשרד, מילאה שאלון כפי שנדרש, התקבלה פעם נוספת לראיון. באותה תקופה החלו הפרסומים הראשונים סביב עסקי כרמן פילם וירדנה חיסלה את כל קשריה עם החברה, מבלי שייעשה נסיון לפתותה.

נערות זוהר אחרת, זיויק אינדיק, סגנית מלכת היופי של ישראל, ניסתה אף היא להתקבל ככוכבת בסרטו של גלר. אולם משום מה, לא היה לגלר צורך בה אותה שעה. היא מילאה שאלון, נשלחה לביתה בהודעה שבאם יהיו זקוקים לה יתקשרו עמה.

★ ★ ★

השיטה המקובלת

ב' יור שגם גלר וגם פזירשטיין מכתישים את כל ההאשמות נגדם. הם נוהגים להכ'חיש כמעט כל דבר, אפילו עובדות ברורות ומוכחות. כדי לקבל מושג על שיטת ההכחשות של גלר ושות', די לעיין בקטעים מהדו"ח הכתוב של חקירת גלר ופזירשטיין על-ידי חוקרי העולם הזה:

שאלה: מר גלר, האם היה לך פעם שם אחר מאשר גלר?
תשובה: לא, בהחלט לא.

שאלה: האם שינית פעם את שמך בארץ או בחוץ לארץ?
תשובה: מה פתאום? לא היה לי אף פעם שם אחר מאשר גלר.

שאלה: האם לא היה פעם שמך גוימ'ם?
תשובה: כן, זה היה השם הפרטי שלי, ששיניתי אותו לאליל.

שאלה: בשיחה קודמת אמרת שהיה לך בית קולנוע בחדרה. מה היה שם בית הקולנוע?
תשובה: אמרתי את זה בטעות. לא היה לי קולנוע.

שאלה: מדוע הסכמת לחדר על 1000 לירות שזכת בנחשון כדורגל, לאחר שאמר לך שהמשטרה חוקרת בעניין?
תשובה: אני לא אוהב עניינים עם המשטרה.

זאב פזירשטיין, ימ'ן, ואלי גלר, בשעת עבודתם במשרד. למרות ששניהם ידידים מזה שנים, שותפים בכמה עסקים, מופיע פזירשטיין כפקיד תמים, שאין לו שייכות להנהלת החברה. בכל זאת הירשה לו גלר לצאת עם הבנות שהשתתפו בקורס.

המוזכיר

שאלה: מה הסיבה לכך?
תשובה: ככה.

שאלה: האם היה ידוע לך שפזירשטיין הוא רועה זונות, ואם כן, מדוע העסקת אותו כמשרדך?
תשובה: אז מה, לא צריכים לתת לאדם הזדמנות לתקן את מעשיו?!

ברומנים ועזרים ובסיפורי בלשים, מסופר רבות על דרכי הפעולה של כנופיות, אשר מטרנן להפיל נערות תמימות בפת. לפי רובנים אלה, שמצאו את אישורם בתיקי בתי' המשפט בעולם ובישראל, שיטת הפעולה היא בדרך כלל אחידה: המפתה מנסה לרכוש את אמונה של הנערה-הקרבן; הוא מספר לה את תולדות חייו, מנסה לעורר בה רחמים ואהדה. לאחר זאת מתאהב כביכול המפתה בקרבנו, מסבך אותה ומכניסה לצרות. כשהנערה האומללה נשארת תלויה אך ורק בחסדיו של המפתה, פתוחה הדרך לשכנועה לדבר-עכירה ולזנות. המקרה של כרמן פילם אינו פרק מתוך רומן דמיוני. על כן מתעוררות כמה שאלות ציבוריות בקשר לפעולותיה.

לשם מה בחרו גלר ופזירשטיין נערות יפות-מראה, כשברור לחלוטין כי לא יכלו להפיק סרט? מדוע חייבו אותן להשיב על שאלונים חסר-הבושה? מדוע חיטטו בעברך הפרטי של הנערות? לשם מה שאל גלר את המועמדות לסרטיהם אן הן בתולות ושוחת עמן על נושאים שאינם רגילים בין מעביד לעובד? מדוע נטפלו גלר ופזירשטיין לנערות וניסו ליצור עמן יחסים הדוקים?

ומעל לכל: למה נועדו הנערות?

ברשותם האדיבה מתאר שליח זהיר

קראתי בעתונים שהגיעו לי
כאן על הדיון בכנסת בלשון
הרשימות של דולב. אני מקי
וזה שבקרוב יביאו גם את
הרשימות שלי לכנסת ויקראו
אותן. כמה נופל אני מדולב?

האמת היא, שבראנזון יש
שפשים ממש כמו בשכונת
התקוה בתל-אביב, אך יש גם
ספות בלי שפשים, כמו בבני
תלוי של ח"כ רוד הכהן. זה הכל
משכורתו.

בפאגודות של ראנזון נקי
מאד. משום כך החלטתי הפעם
לכתוב בעיקר עליהן, אבל גם
על נושאים אחרים. מה אפשר
לעשות? — משלמים לי בעד
זה. כך אני מקווה, לפחות.

★ ★ ★

הבורמאים חוגגים עשרים וארבע
השעות ביום. רק ירדתי מהאניה
אל חוף ראנזון, נתקלתי בחגיגת עם
ענקית. רציתי לדעת איזה חג היה ב-
אותו יום בבורמה והסבירו לי שאין
שום חג מיוחד. פשוט, אחד החגים
הקדושים, החלים כמה עשרות ביום
אחד.

לחגיגות הבורמאיות קוראים פואה.
את הפואה עורכים תמיד ברחוב. כל
מסיבה, אפילו הכי קטנה, נערכת ב-
רחוב — וביחוד, המסיבות הנערכות
בימי ששי, שבת וראשון.

בכלל, יש לבורמאים השקפת עולם
משלהם על החגיגה. הרחובות מלאים ב-
המונים חוגגים ובין המון להמון נמ-
צאת תמיד תזמורת קטנה, כשמסביבה
כמה להקות ריקוד הרוקדות כל אחת
ריקוד אחר. במרחקים גדולים יותר ה-
אחת מהשנים, נמצאות להקות שחקנים
המציגות הצגות ארוכות מאד על במות
גדולות, מקושטות בפרחים.
הבורמאים באים לחגיגות משפחת

במדינה

הלמו זה בראשו של זה, אולם הם כבר
הספיקו להשלים מזמנם. אפילו עלו לתורה
בבית הכנסת. תרמו כל אחד שלוש ל-
זכאי שלמים וראו את העניין כמחוסל.

השכנו עמד הרשקביץ בפני השופט ו-
הסביר: "אנחנו חיסלנו הכל ביינו. אני
מוכן אפילו לבקש סליחה, רק שכספי
יושט ראשון את הירד."

כספי הושיט את הירד, והשניים פנו ל-
עבר הדלת.

"רגע אחד!" קרא אליהם השופט. "עוד
לא גמרם. לא מספיק שאלוהים סולח,
צריך לסלוח גם למטה."

ומכיוון שבכל זאת עברו השניים עבירה,
בהפריעם את שלום הציבור, חיב אותם
פסקי-הדין להכניס לקופת האוצר שלוש
לירות כל אחד.

כל ישראל

הכנסה וקיה

סעיף הכנסה חדש נוסף עתה לתק-
ציב המדינה. הודעה ראשונה על כך ניתנה
כאשר התפרסם השבוע מיקרו, בחתימת ה-
חשב הכללי, בו נתבקשו סוחרים בולים
להציע מחירים למעטפות מבוטלות ול-
"בולים ישראלים רחוצים ונקיים" שיאסי-
פו בעתיד בכל משרדי הממשלה עם קב-
לם . . . 5705 ילדי עולים ממוצת
אירופה יקבלו במשך החופש הגדול שלוש
שעות לימודים בעברית ליום, על מנת ש-
יכל להכניסם לכיתות הלימוד המתאימות
לגילם. עם התחלת שנת הלימודים החד-
שה . . . **מומחי משרד החינוך** פסלו
את ספר הלימוד חשבון ותוספת ד"ה, כי
טענה כי "בספר מודגשים מדי חיי קיבוץ
והחיי הקיבוץ, כגון: מס אחיד, קופת חולים,
תנובת פרה, מידותיו של חדר התרבות
בגבעת ברנר" . . . **משאיות גרמניות**
נראות עתה במספר רב בכבישי הארץ. בי-
תום מיבצע סיני הוזמן משרד התחבורה
132 משאיות מתוצרת המפעל הגרמני מא-
ן. למרות שהזמנה זו פגעה בעקרון ה-
רשמי שלא להביא מכוניות מורכבות לישראל.
ראל. הסברו של משרד התחבורה: בגלל
מיבצע סיני היה צורך דחוף בהזמנת ה-
משאיות . . . **חופשה מיוחדת** של 96
שעות תינתן לאסירים ששופטים, כל פעם
שיארע במשפחתם מאורע חגיגי או טראגי,
אם יתקבל החוק לתיקון פקודת בתי-
הסוהר תשי"ז, שהובא השבוע לכנסת על-
ידי שר המשטרה.

תזכיר

הסתר ועירום

ספסרות הבולים הולידה השבוע ידי-
עה נוספת, כאשר נתגלה כי משרד-ישראל
מנהלת חקירה נגד כמה פקידים דואר, החי-
שודים בהסתר השבולים וצמדות-זוחיות של
בולים ביום הופעתם בואת אושרה ההנחה
שהושמעה לראשונה על-ידי העולם הזה
(1026). בדו"ח החקירה הגדול שלו על ספ-
סרות הבולים, כי "קיימת האפשרות כי
פקידים . . . משתפים פעולה עם הבורסה".
הפקידים נחשדים עתה כי מכרו בעצמם את
השבולים איקרים לספרים, מכרו לקהל
בולים ללא השבולים . . . **הקרן הקיימת**
לנחמני הגיעה השבוע לבית-המשפט, עת
החל השופט בירואב בטבריה לברר את
פרשת אלף הלירות, אותן לקח מנהל אגף
הקרקעות של הקרן-הקיימת בגליל העליון
מידי משפחת כרסנטי — פרשה שנתגלתה
יפורסמה בהרחבה מעל דפי העולם הזה
(1007). אחרי שהשופט ציין כי למשפט זה
יש חשיבות ציבורית ממדרגה ראשונה,
העיד חבר משק בית-אלפא, שהיה נוכח
בעת מתן אלף הל"י בעוד שעוור אחד של
נחמני העיד כי אלף הל"י ניתנו לערבי
כסא לשיקומם, העיד עוור שני של נח-
מני שהכסף שמור עדיין בקופת הקק"ל . . .
תמונות העירום של אשת רוסא-הענינים
התל-אביבי, שצולמו בכוח על-ידי בעלה
אחרי שהתפרץ לדירתה והפתיעה בחברת
קצין-משטרה (העולם הזה 1026), החלה ל-
שמש השבוע בסיס למשפט, כתוצאה מן
התביעה שהגיש המשטרה נגד הבעל ושלי-
שה אנשים אחרים שהשתתפו בהתפרצות. בין
השאר נאשמים האנשים כי ביצעו מעשה
מגונה בגופה של האשה, בואת שקרעו
מעליה את בגדיה ונגעו תוך כדי כך ב-
חלקי גופה.

בלתי-צפוי, ויד הנהג הנוסע למולו הורדה
על כתפו בכל חומר הדין, במקום להתרו-
מם לקראתו בהוקרה.

מה אומר החוק. זה היה בעת נסי-
עה בשעות היום מבית-לד לחדרה. לעומתו
סס גיפ צבאי. רחמיקו, כמינהגו, אותה,
חיך והמשיך בנסיעתו.

אלא שהפעם החליט הנוסע ממול לשנות
מן הנהג, הסתובב, דלק אחריו ועצרו. מי
תוך הגיפ ירד קצין גבוה של המשטרה
הצבאית, רשם את פרטיו האישיים של רח-
מיקו, הגיש נגדו תלונה על: (1) איתות
אזהרה לנהג מפני מלכודת מצ. (2) נסיעה
במהירות מופרזת.

כשהועמד השבוע רחמיקו לדין, נראה
מלא בטחון. בחיור-נצחון היכח לתיבע כי
אין כל סעיף בחוק האוסר על נסיעה ב-
אורות דולקים ביום. לבית-המשפט הצבאי,
שהיה צריך לדעת את פרטי החוק, לא
היתה ברירה אלא להוציאו זכאי.

כאשר הושמע סעיף האישום השני —
נסיעה במהירות מופרזת — היה רחמיקו
בטח כי גם מזה יצא. לכל היותר, סבר,
יקבל קנס קל, כנהוג במקרים אלה. אלא
שהשופט סברו אחרת. אם סעיף הראשון
לא יכלו לעשות לו מאומה, הרי בסעיף
השני נתן להם החוק כר נרחב. כאשר עזב
רחמיקו את אולם בית-המשפט, שוב לא
חיך. ציפו לו ששה חודשי מאסר וקנס
כספי גבוה.

עסקים

ואהבת לרעך כמוך

בפאריס, מדי התקיים תצוגת אופנה, שומ-
רים בחיתת-הפירה העליונה על אולמיה-הצגה
שלהם בשבע עיניים, לבל יגונב שמץ מי
דוגמאותיהם החדשות לבית-הפירה מתחרה.
פיבל וזוובסקי, ירושלמי בן 50 ובעל
חנות למכשירי-רדיו, לא ידע על נוהג פא-
ריסאי זה. כאשר היה בעל החנות השכנה,
אברהם זקס, נכנס לבקר בחנותו, לא ראה
בכך וזוובסקי כל רע. להיפך: התעניינותו
הדוקדוקית של השכן בפרטי המקצוע רק
הוסיפה לגאחית וזוובסקי על עיסוקו בענף
הרדיו.

זקס בילה בחנותי ימים שלמים. סיפר
מאוחר יותר, "הוא אפילו בא לביתי, שיחק
אתי קלפים, התעניין בפרטי העסק, עד ש-
בסוף למד אצלי את המקצוע."

התיצאה: אברהם זקס הפך את חנותו ל-
חנות למכשירי רדיו. שותפו של זקס, ה-
עולה מרומניה ליאונרד רבינוביץ, אף הגי-
דיל לעשות: ככרו חרוץ ניצב בפתח חנו-
תם, ובחלקת-לשונו משך פנימה את הקונים.

אפילו הכלב. בוקר אחד, יצא לקוח
של וזוובסקי לרגע קט, להסתכל בחלון
הראוה שלו. אולם במקום לחזור לחנות
שממנה יצא, נבלע בחנות השכנה, מררתו
של פיבל פקעה, ולהנאת העוברים-ושבים
פרצה בינו לבין ידידו לשעבר תגרת-ידיים.
מיד לאחריה התנוסס לראוה, בחלונן של
וזוובסקי, שלט מאיר-ענינים: "ארור מסיג
בביל רעהו — וענה כל העם אמין!"
שלט נוסף הורה למהססים: "הכניסה
כאן!"

בפי זקס, המתחרה, היתה גירסה הפוכה:
"רעיון חנות-הרדיו היה שלי. הודעתי ל-
וזוובסקי שבדעתי לפתוח איתה, והוא אפי-
לו ברך אותי במזל טוב. ללמוד ממנו? רק
שגיאות! ובכלל — השלט שלו משמש לי
פירסומת מצוינת. הרי שתי החנויות המקי-
בילות* מביאות רק ברכה, כי הרחוב הפך
להיות מרכז לעסקי-רדיו."

השבוע עיין וזוובסקי באפשרות להציב
שלט נוסף בחלון הראוה שלו. חנות זו
למכירה. ביתנים, גוררת עצם הזכרת השם
זקס בחנותו של וזוובסקי להתפרצות זעם
קולנית. אפילו כלב הפידל הרובץ תחת ה-
דלפק, חושף את שיניו בריסון אימתני.

משפט

בית-דין דלמטה

כאשר נקראו ישראל כספי והירש הרש-
קוביץ, תושבי בתיים, בפני שופט השלום
התל-אביבי מכס צירובילסקי, היו מפתעים
ביותר. אמנם התקוטטו השניים ביניהם ו-

שלא-כבכמה ערים אחרות, אין בירו-
שלים חוקי-עזר עירוני האוסר קיום שתי
חנויות שוות-ענף בבית אחד.

כיון!
וכיון!

בנק דיסקונט
לישראל
בע"מ

מחטים בלשון. הנערה הבורמית תקעה שתי סיכות פלדה ענקיות בלשונה ובשפתיה על מנת לקיים הלכה למעשה את אחת המצוות המעשיות ביותר של דת בודהה. חג הסיגופים נערך בראנגון ברובי'עם, והנזירים והנזירות עשו כל אשר ביכולתם שלא להתעלף לפני סוף מסלול התהלכה שהוא ארוך למדי ודורש מאמץ עילאי כדי לעברו.

נת הקודש המזהיב. בימי הירח המלא מלאה הפאגודה ורוחשת אדם. הפינגים הזרזים, כוהני בודהה, עוברים בזריות בין הקהל ה' הומה, לוקחים מידי את המתנות יקרות הערך שהביא לאלוהיה, ומכניסים אותן למוזיאון הגדול שבאחד מאלמנות ה' בית. הפינגים הם זרזים, יחפים, ר' גלויי ראש וכן. רעבים תמיד. המסורת הבודהיסטית אומרת שאת פרנסתם חיי' בים הפינגים לקבל מאת המתפללים עצמם, התורמים צרכי מזון שונים ל' קערות החרס הגדולות, הנמצאות בידי הפינגים בשעת הארוחות.

★ ★ ★

יריקה אדומה

ב' ין מקדש למקדש יש בראנגון גם בתים ורחובות. הרחובות משמ' שים לחגיגות, למסעדות המוציאות את שולחנותיהן לרחוב ולאלף ואחד כלי הרכב השונים והמשונים הממלאים את ראנגון בהמוניהם.

ללכת ברחוב בראנגון הרי זה מיבצע מסוכן מאד. כבר באילת לימדו אותי שהרגילים נועדו כדי לשלוט בדחושות רכב מונע, ובשום פנים ואופן לא ל' הליכה בהן. אולם בבורמה, נוספה ל' מנהג מבוזר זה סיבה מקורית: היריקה.

אתה יורד מהאוניה או מהמטוס, יוצא העירה ומיד מסתחרר לך הראש. אלפי אנשים הולכים לכאן, לשם או לשום מקום — אבל הולכים. אחרי כמה רגעים גם אתה ממשיך ללכת ואתה חושב ש' אתה כבר מקומי ופתאום אתה מרגיש שמשוה רטוב נזבק לך בגב.

אתה מסתכל אחורה ולא מרגיש ב' כלום. הכל כרגיל. אתה ממשיך ללכת ופתאום שוב משוה רטוב. שוב אין שום דבר מאחורי. עוד כמה מטרים ופת' אום אתה מרגיש רטוב, רק הפעם זה מלפנים. אתה מסתכל ואתה רואה ירי' קה אדומה גדולה על חולצתך.

זה הכל. זו בעצם הסיבה שאי אפשר ללכת בראנגון ברחוב, רק לנסוע. זהו כמעט מנהג כאן. לא הולך ברחוב ופתאום יורקים עליך. לא יריקה סתם, אלא יריקה גדולה ואדומה.

אחרי כמה ימים שהתרגלתי למנהג המשונה הזה לא היה איכפת לי כבר כלום יותר, אלא רק לדעת מדוע היריקה היא דווקא אדומה. גוע הישראלית הס' בירה לי בחוק שהצבע האדום בא ממין עלה מתוק, בעל צבע אדום, הנק' רא בטל, שהבורמאים לועסים תמיד.

של גולדה מאיר וח"כ דויד הכוהן,
לם הזה" את בורמה כראות עיניו

ת: בורמה

מאת רפי נלסון

זאת המשיכה ללכת, לקול תרועות ה' קהל העליו. מה לא עושים למען הדת. בין קבוצות הסגפנים לקבוצות ה' סגפניות צעדו מקהלות עצומות, תו' מורות עליונות ולהק' שחקנים. כולם היו עליונים מאד, חוץ מאלה שהמחטים היו תקועים בגופם. אלה המשיכו ללכת כשארשת חשיבות נסוכה על פניהם ו' עיניהם יוצאות מחוריהן מרוב כאבים.

★ ★ ★

8 שערות קדושות

ב' ין חגיגה להגיגה ממשכים בני בורמה לחיות כרגיל — זאת אומרת לבקר במקדשים הרבים, להתפלל ולעבוד קצת.

הבורמאי עובד רק כדי להמשיך ל' התקיים בדוחק, עד שימות. המוות, הס' ביר לי אחד מנהגי הטקסי, אינו מפחיד את הבורמאיים. בלאו הכי מחכה להם עולם יותר טוב אחרי מותם. כל בורמאי יודע שמקימו, להבדיל מהמוני הזרים ה' ממלאים את ראנגון, הוא בגן העדן. למה, אם כן, צריך הוא להתאמץ, לעבוד קשה

★ ★ ★

מחטים בשפתיים

אמצע חודש מאי חוגגים ה' בורמאים חג מיוחד במינו: חג האש וסיגופים.

במושבה הישראלית הורגש החג כבר מה ימים לפניו. כל המשרתים הבור' איים — הטבחיים, הנהגים והמטפלות — איבדו כל ענין בעבודה הרמילה. כולם ברו במהירות רבה ובהתרגשות על זג הקרב ובא.

ביום החג נכנסנו למכונית, שנהג ה' המזכיר הראשון של השגרירות ה' וראלית בבורמה, עוזי נדיב, בנו של יכיר העיר תל-אביב, ויצאנו לחוג. ה' נו בערך קילומטר אחד לפני מרכז ה' אחה עצמה. עד למרכז לא יכולנו ל' א במכונית. המונים המונים של תור' ב'ראנגון הקדימו אותנו.

הגענו להתלכזה הגדולה. המון הורים רמאיים צעדו באמצע המסלול, ערו' למחצה, כשבראשם ארבעה בחורים ו' 22 בערך אשר מסביב לגופם תקר' ש שפודי ברזל גדולים, מחטים באפם, וזוגיהם ולרוחב השפתיים.

צמרמורת עברה בגופי. הרגשתי ש' בים עצומים עוברים בי למראה ה' עה האת. גם הבחורים בראש ה' לוכה לא הרגישו כנראה כל כך טוב. פלא.

אחרי הבחורים צעדו הבחורות. גם זפן היו תקועות מאות מחטי ברזל וורות ומחטים כאלה היו מושחלים וך נחזיר אפיהן, שפתותיהן ואוזניהן. י' אחת היתה קרובה להתעלפות ובכל

מתפללים בפאגודה. הפאגודות בראנגון מלאות מתפללים, אפילו בימי חול. התפילה נערכת בדומיה מוחלטת והמתפללים משליים את נעליהם לפני הכניסה.

ולעמול לפרנסתו?

מתי שאתה רק מחליט לבקר בפא' גודות העצומות של ראנגון, אתה מוצא שם המון בורמאים. ביקרתי, למשל, ב' אמצע השבוע בפאגודת שוה'דגון, בלב ליבה של ראנגון, ומצאתי שם חוץ מ' ארבעה תיירים, לפחות חמש מאות בור' מאים מתפללים.

הפאגודה שוה'דגון היא המפורסמת והקדושה ביותר בכל העולם הבודהיסטי. המסורת מספרת שבמערות הפאגודה ה' ענקית והמפוארת קבורות שמונה שעי' רות שלמות משער ראשו של הנסיך מא' טאהמא בודהה, וכי קדושתן האלוהית של שערות אלה מחוללת נפלאות, מרפאה חולים, פוקחת עיוורים ובכלל — עושה הכל.

אני בעצמי לא הצלחתי לברר אם ב' אמת עושות שערות אלה את הכל, אולם לא נשאר לי ספק שהמאמינים ב' בודהה עשו את הכל בשבילן. הם בנו מעליהן עשרות מגדלים, ציפו אותם בזהב טהור, העמידו אלפי פסלונים נה' דרים וממשיכים להביא עד היום רבי' בות מתנות יקרות, על מנת לרצות את פניו של בודהה הגדול ושערוותיו.

מגדל הזהב המרכזי של הפאגודה, בדמות קונוס מחודד, נשקף אליך מכל פינה של העיר, ושולט עליה מגבוה. מ' אות הפאגודות הקטנות המקיפות אותו שומרות עליו כמשמר מזוין השומר על אסירי. שני אריות השיש והזהב, הניצבים בשער המקדש הענקי, משלימים את תמו'

פסלים. אלפי פסלים של בודהה עשויים חרסינה, שיס, שנהב, כסף וזהב ממלאים את אולמי הפאגודה הגדולה של ראנגון. המתפללים, הכורעים ליד הפסלים, שונים מהם רק בגוון עורם הכהה הבולט על רקע הפסלים הבהירים. עושר זה נצבר במשך עשרות דורות.

עבודת דחק

בגדלי, בכביש הצפוני שלאורך הגבול הלבוני, עצר טרמפיסט נהג של משי אית, הציג את עצמו כפועל לבנוני שעבר את הגבול בחיפוש אחרי עבודה, הוסע ב־ אדיבות על־ידי הנהג, ישר אל זרועות משי טר נבירושע.

★ ★ ★

של נערך

ברדיניה, האשימו אנשי מפלגה מס־ יינות את מתנגדיהם בהנהגת שיטות תעמולה פסולות, במערכת הבחירות המקומי יות, על־ידי חלוקת נעליים ימניות לבוחרים והבטחה לחלק את הנעליים השמאליות רק בתנאי שינצחו בקלפי.

★ ★ ★

רוק כן

רמת־גן, ביקשה אלמנה מכפר חסי דים משגריר ברית־המועצות רשות לני סוע למסעבה, לקבל חליצה מאחי בעלה המנוח, קיבלה רשיון כניסה לברית־המועצות רק משהסבירה כי חלק מהטכס הדתי הוא יריקה על־ידי האלמנה לפני אחי בעלה, וכי פעולה זו אי־אפשר לעשותה בדואר או באמצעות שליח.

★ ★ ★

בוליטיקה

פאריס, הסביר דובר רשמי מדוע ר־ שאי משרד הדיאר הצרפתי להשיב מצי־ ריימה ריקם כל מכתב הנושא את בול ה־ נצחון המצרי על צרפת בקרב סואץ: לפי סעיף מפורש בתקנון איגוד הדואר הבינ־ לאומי, רשאית כל מדינה נעלבת לסרב לתת רשות־כניסה לבול עולבני.

★ ★ ★

כן תרצה

רמת־השרון, לאחר שכירכרה המו־ עצה המקומית שלוש שעות סביב עתו־ נאים, בסיוור שערכה לכבודם למען יעריכוה כיאות בדפוס, התאכזבה קשות למראה ה־ כתבות הזעומות שהוקדשו לה, שבה והת־ אוששה כשרצה קנאי את אחותה, זיכה את המשבה בפירסום הנכסף.

★ ★ ★

זה יקרה אתמוול

תל־אביב, פירסם התיאטרון הקאמרי חומר תעמולתי המתאר את הצגת ה־ בכורה המפוארת שנערכה בניו־יורק למחזה גילייס ורומנוב, נדהם לשמוע כי הצגת הבכורה האמריקאית טרם נתקיימה, נועדה לאוקטובר.

★ ★ ★

המוצא הישר

לונדון, נהג גיון וייטמיל לגנוב איפ־ גיים, להביאם למשטרה תמורת פרס, כחפצים אבודים, נעצר רק לאחר שהרחיק לכת, גנב את אופני מפקח המשטרה, ניסה לקבל פרס עבור החזרתם.

★ ★ ★

כבודו במקומו

תל־אביב, במסיבת בוגרים בבית הספר התיכון גאולה, נכלא מנהל בית הספר על־ידי תלמידיו לרבע שעה בבית הכבוד, שוחרר רק כשנכמרו עליו רחמיו של אחד ההורים.

★ ★ ★

בוקר טוב!

סדוניקי, חיפש חוטבי־עצים נרגו ל־ שווא את חברו המשתמש, מצאו מסול־ סל משתני המתוקה, מתחת לעץ הראשון שכרת בחמת זעמו.

★ ★ ★

שומה מקצועית

מטולה, קראה המשטרה שומר עתי־ קות שיעריך את שחיה של אבן־חפירות שנלקחה על־ידי תושב המושבה מכפר ע־ רבי שכן, כדי לעטר בה את ביתו, נענתה: „אני יודע? אולי 10 אלפים לירות“, האשר־ מה את האספן החובב בגניבת רכוש צי־ בורי בסך 10 אלפי ל״י.

★ ★ ★

קום התנערה...

ירושלים, פנו כמה מעובדי טול־בונה להנהלת מפעלם, ביקשו להחליף את כרטיסי העבודה החדשים שלהם, שנשא את הכתובת „הסתדרות העובדים בארץ ישראל“.

אוינרס

חוזרת - טובה ומשופרת
על טהרת הוירג'יניה

מעטה - באדיזת נייר אלומיניום
השומר על טויות הסיגריה

20 סיג.
580 פר

מיוצר ע"י: אסקוט חברה לסיגריות בע"מ

שמחת חופשה ממושכת

לזכרונות נעימים על ימים יפים
ועל אנשים חביבים מובטחים
לך על־ידי מצלמת פוטו ברנר
שתלחה אותך בזמן החופשה.

פוטו-ברנר
חיפה, רחוב החלוץ 32

פקידים! תלמידים! סטודנטים!

הרשמו עוד היום ב„אולפן גרג“
לקורס הקיץ (2 x שבוע) ל־

ק צ ר נ ו ת
עברית ו/או אנגלית

בת"א: אצל ח. בריקמא, גורדון 5.
בחיפה: בייס „במעלה“, החלוץ 13.

הצלחה מובטחת!

הפלוגה הדתית בחי"ש תל־אביב ר־
חיילי מצור בן־שמן מתכנסים לע־
צרת זכרון לחללי היחידה, ביום שני,
כ"ג בתמוז תשי"ז (22.7.57), בשעה
5 אחרי־צהרים ביער בן־שמן.

אוטובוס מיוחד יצא מהתחנה המר־
כזית בתל־אביב, על יד קולנוע „מר־
כו“, בשעה 4.30 אחה"צ בדיוק.
— הזמנות אישיות לא תשלחנה —

מיוחד לשיכונים:

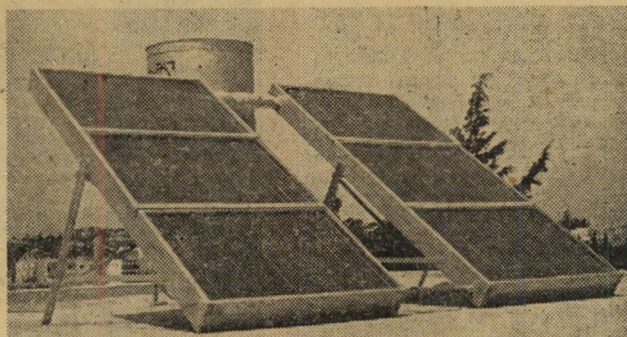
מגרשים ברחובות
תל־אביב, טלפון 24749

פורמיקה

פורמיקה בכל הצבעים והמידות
ובמיוחד צבע עץ טבעי
„נובומיסט“, תל־אביב,
רח' וולפסון 13, פינת הרצל.

המנוי—

אל נא תחכה לבקור הגובה בביתך; העבר נא
את דמי המנוי בהמחאה או במזומן לעתון.

דוד שאש אולימפיה

תל־אביב, רח' הירקון 325, טלפון 23003, ת.ד. 6004
בקרו בביתנו בתערוכת „בית וגן“

G-11
HEXACHLOROPHENE

202/10/דרה

Shofman's
DEODORANT

מונע ריח זיעה
מחסל חידקים מהעור
תוצרת „עדיף“ בע"מ

מה מתחבא מאחורי התייר המסתורי שנעלם עם יהלומים בשווי 85 אלף דולאר היכן היה יהלומים השדודים?

אה מכספת בנק אגוד, אל המשרד בקומה הרביעית, היא משונה ביותר. הנוהג הוא שהקונה בודק את היהלומים הנמכרים לו ב' כמיות קטנות, חותם אותם במעטפות עד ליום התשלום. יהלומן מנוסה, כמו בעלי חברת 'יהלומי הנגב', לא יסתכן לעולם ב' הצגת 1000 קרט יהלומים על השולחן, ב' פניו של אדם שהוא מכיר רק שבועיים.

★ ★ ★

ביתו המרווח שברוסיה הגדולה, עלידי נתניה, קיבל אנגלשטין את חוקרי ה' עולם הזה לראיון, לאחר שסירב בתחילה אפילו להכניסם לביתו.

תוך כדי הפרעות בלתי פוסקות מצד אשתו, שהודרכה עלידי קבוצת אנשים ש' ישה בחדר הסמוך, מבצע לדלתות זכוכית אטומה, הסביר בקול חלוש, כשידייו שלו בות על לוח לבו: „את כל המשא ומתן עם בסקין ניהל חתני, הרמן אורנשטין. אני

חוקלארץ בעזרת מתחכים מוכרים, ה' מרכזים בידיהם את הזמנות הסוחרים ה' זרים, איתם הם מקיימים מגע מקצועי מתמיד.

אם אמנם עסקה חברת 'יהלומי הנגב' ב' מסחר עם חברת פישר בניו יורק, בתיכוכו של התייר בסקין, היה רשיון היצוא חייב להיות מוסב על שם חברה זו. לחוקרי העולם הזה, שביקרו בדירתו, אמר פייביש אנגלשטין כי אמנם היה בידו רשיון על שם חברת פישר, אנשי הבורסה בתל' אביב טוענים אחרת. „אנגלשטין, כשקנה את היהלומים, אמר שהרשיון היה מיועד לחברה בלגית“, אמר אחד מהם.

★ ★ ★

ב בורסה התלאביבית העלה סי' מור השוה, כפי שהשתמע מהדעות המשטרה לאחר חקירת אנגלשטין ואורני

רקות אחדות אחרי השעה 10, בבוקר יום השלישי של השבוע שע' בר, קיבל מוקד המשטרה המחוזי בתל'אביב את הודיעה המרעישת: „שוד יהלומים ברחוב אחוזת בית 6“. תוך שניות הועברה הודיעה לזכ הנדירות שהסתובבו אותה שעה בפעולה שיגרתית. טלפונים זמי' זמו במטה הנפה הצפונית שכרחוב יהודה הלוי, הועיקו את קציני הלשכה הפלילית של משטרת ישראל למקום מקרה שוד היהלומים.

משטרתית נכנסה לאפיקים שיגרתיים. אורני שטין נחקר ארוכות במכונת אמת, נתבקש להוסיף עוד ועוד פרטים לעדותו הראשונה. תוצאות הבדיקה במעבדה, אליה נשלחו ה' סיגוריות והאפר שנמצאו על השולחן ב' משרד 'יהלומי הנגב', יחד עם צלוחית מיץ הקיבה שנשאב מקיבתו של אורנשטין ה' מתעלף, לא היו שום מימצא חותך ל' סיבת התעלפותו של קרבן השוד.

„יתכן, כמובן, שאורנשטין התעלף או קיבל הלם מאיזו סיבה פסיכולוגית טהורה. העובדה שנשדד ממנו סכום כה גדול מס' פיקה לגרום התעלפות כזו. על כל פנים, סיבות פיזיות לא נמצאו“, קבע אחד מ' רופאי בית החולים הוסה בתל'אביב, ל' אחר הבדיקה.

בשביע השני לשוד עדיין נמשכה הח' קירה. מקורות משטרתיים רמזו לכתב אחד מעותני הערב כי „שרידי המחתרת מעורבים בענין השוד“.

★ ★ ★

לא היתה זו הפעם הראשונה ששוד יהלומים בוצע במדינת ישראל. טבעי הדבר, שבמדינה בה חופס ענף היהלומים את המקום השני בלוח הייצוא, יארעו מדי פעם בפעם מקרי שוד, רמאות וגניבה ה' קשורים בענף זה. ואמנם, היה השוד בחברת 'יהלומי הנגב' השלישי בששת החודשים האחרונים. קדמו לו: גניבת יהלומים בשווי של למעלה מ' 20 אלף ל"י בחברת 'יהלומי בוכרה בנתניה, ושוד יהלומים של 20 אלף ל"י בחדר ה' מדרגות של בורסה התלאביבית ברחוב אחוזת בית 3 בתל'אביב. בשני המקרים גם יחד לא הצליחו חוקרי המשטרה לא למצוא את הפושעים, ולא להחזיר את הגזילה, או לפחות חלק ממנה.

תעלומה דומה לתעלומת 'יהלומי הנגב' אירעה בשנה שעברה אצל האחים מולדבסקי, סוחר יהלומים ברחוב אחוזת בית 3 בתל' אביב. ביום המקרה עמדו הסוחרים לבצע עסקת'מכר גדולה. הם הביאו את מעטפת היהלומים, ששוויה כעשרת אלפים ל"י, ל' משרד, יצאו לרגע לחדר הסמוך, חזרו ו' הבחינו שהחבילה נעלמה.

למקום השוד הוזעקו אנשי הענף ה' פלילי ומדור הבילוש דאו. חקירה קצרה הוכיחה, כי הגניבה בוצעה בידי טיפוסים מכופקפים, המסתובבים בקרבת בורסה ה' יהלומים. אנשי מדור הבילוש פעלו במהר רות: הם רמזו במקום שרמזו כי בדעתם לבצע מאסרים נרחבים, וכי למעשה יש בידם להצביע תוך שעות ספורות על האשם.

התוצאה המיידית: אלמוני צלצל למדור הבילוש, הודיע לו הגניבה כולה תוחזר עוד באותו לילה לאחד מבתי'השימוש של בנין הבורסה. הבלשים, שבאו למקום ב' חיפוי כבד, מצאו בחילת נייר קטנה, החזיר רו את תוכנה לבעלי היהלומים.

★ ★ ★

ענף היהלומים הוא אחד הענפים הכלכליים העשירים והמסוגרים ביותר במדינת ישראל. סחר היהלומים, שכל'כולו ייצוא תמורת מטבע קשה, מרוכז בבורסה הקטנה בתל'אביב, שהיא חברת מניות ה' מורכבת מיבואנים, יצרנים, סוחרים, מתח' כים, ממיינים ויצואנים.

כדי לעסוק ביצור או בסחר יהלומים, חייב אזרחי'ישראל להצטייד ברשיון מיוחד מאת המפקח על היהלומים במשרד'האוצר, רשיון הניתן אך ורק בהמלצת הנהלת ה' בורסה, המעוניינת כמובן בצמצום מספר העוסקים בענף.

מכירת יהלומים מלוטשים מותנית, קודם' כל, בהוצאת רשיון יצוא ממשלתי, בו מצוי' גנים בפיורש שמות הקונים, המוכרים, ה' מתווכים, תיאור הסחורה, ערכה וכל שאר הפרטים הנוגעים לעסקה. בדרך כלל מת' נהלות עסקות היהלומים בין ישראל ל'

הסמל שטיפס במדרגות הבנין המפואר של החברה הכלכלית לארץ'ישראל, מצא במסדרון הקומה הרביעית את מרכזי סלר' מון, פקיד חברת 'יהלומי הנגב, כשהוא מזועזע כולו. במשרד עצמו, מעבר לדלת כפולת'המנועלים, היה צנות הרמן אורני' שטין, אחד מבעלי החברה, נטולי'הכרה, על השולחן הכתיבה הגדול שבפינת החדר. השוטרים פעלו במהירות. הם הועיקו ל' מקום אמבולנס של מגן דוד אדום, החלו בחקירתו של שרגא („פייביש“) אנגלשטין, חותנו של אורנשטין ושותפו לחברת יה' לומי הנגב.

★ ★ ★

ה סיפור שסופר במשרדי הלשכה ה' פלילית של הנפה הצפונית לא היה מן הסיפורים הנושמים, הנשמעים בחדרי החקירות של משטרת ישראל. סלומון ר' אנגלשטין מסרו כי, בדיוק באותו יום שלישי, היה עליהם לספק לתייר אמריקאי בשם בסקין משלוח של כ' 1000 קרט יהלומים מלוטשים, בשווי של יותר מ' 85 אלף דולאר.

זמן קצר לפני המקרה ירדו סלומון ר' אנגלשטין לכספת של בנק אגוד, בקומה הקרקע של בנין משרדם, העלו את כל כמות היהלומים שהיה בדעתם להכחיר ל' בסקין, הציגו אותה בפני הקונה העשיר. אורנשטין נשאר במשרד עם הלוקות, כש' סלומון ואנגלשטין יצאו וניפנו לעסקיהם.

התייר, סיפר אנגלשטין, הציג את עצמו כנציג חברת 'יהלומי פישר בניו יורק. הוא הביא עמו תעודות'הוכחה, ניהל את המשא ומתן שבועיים, בהתאם לנוהג ה' מקובל בסחר היהלומים. בינתיים, התעורר הרמן אורנשטין מ' עלפנו הקשה, מצא את עצמו בחדר מקרי' אסון של בית החולים הוסה בתל'אביב. כשפסק את עיניו, היו המלם הראשונות שנפלטו מפיו: „יהלומים! יהלומים! סר' כריות יצאו תוצרת אמריקה!!!“

לחוקרים סיפר: כשיצאו אנגלשטין ו' סלומון מן החדר, הציץ לו התייר'הלוקות סוכריות ממולאות, נעלם כנראה עם כל כמות היהלומים לאחר שכתוצאה מן ה' סוכריות, איבד אורנשטין את הכרתו.

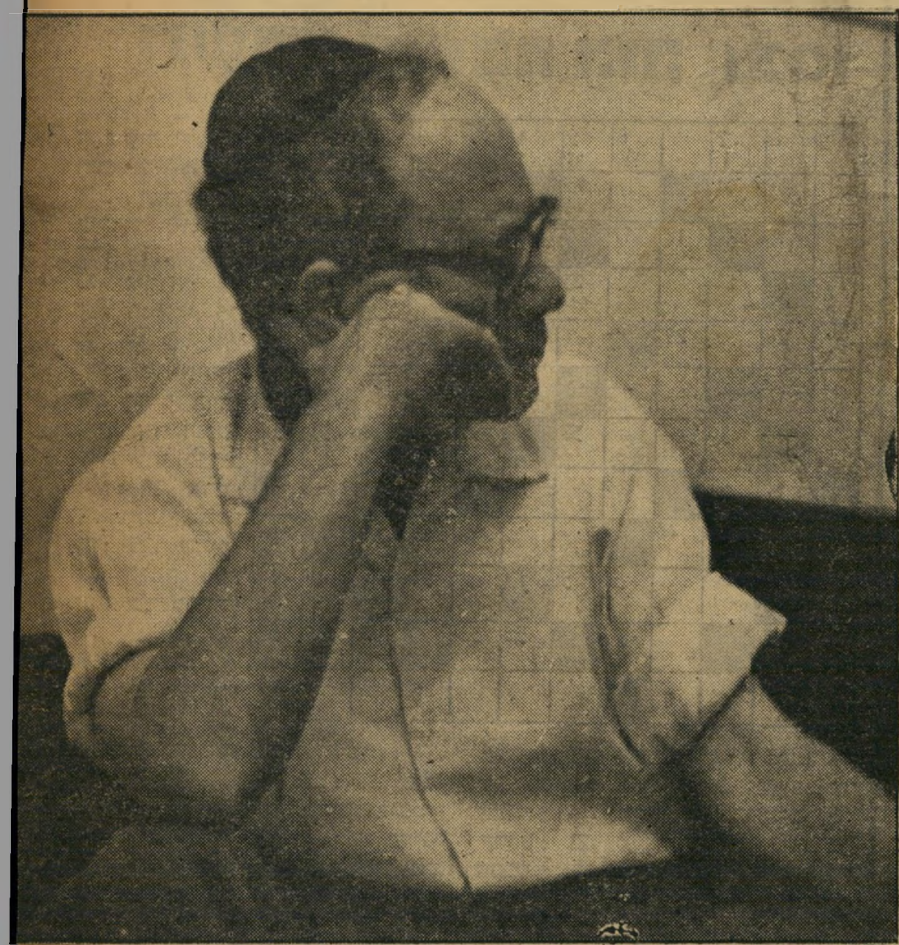
★ ★ ★

ה דבר הראשון שעשו קציני מטה המהווה היה סגירת מבואות הבנין ה' גדול, וחקירה נמרצת של מרבית האנשים שנמצאו שם.

בראש החקירה התייצב ראש הענף ה' פלילי במטה מחוז תל'אביב, ס.מ.מ. אריה נאור (שמלגובסקי), שפיקח אישית על ה' חיפושים הקדחתניים בכל משרדי הבנין, ובכספי יושביו.

מחוזי השוהן התקדמו במהירות. אם אמנם היה השוד הניצו תושב חוקלארץ, היה עליו לעזוב את הארץ במהירות ה' אפשרות. המטוס שמועד המראתו היה הקרוב ביותר לשעת השוד היה המטוס של 2.7.מ. שיצא מלוד לאמסטרדם בשעה 1.20 אחרי הצהרים — שלוש שעות ו' עשרים דקה לאחר השוד. אולם חוקרי המשטרה שכחו מהזמנת הרגעים הראשונים פרט חשוב זה: ההוראה לסגור את שערי שדה התעופה, לערוך ביקורת קפדנית על היוצאים, הגיעה ללוד רק לאחר ש' מטוס ק. ל. מ. המריא מן השדה.

עשרות בלשים יצאו לסרוק את בתי' המלון ברחבי הארץ. התייר היחידי שהלם את תיאוריהם של אורנשטין ואנגלשטין, וששמו היה דומה לשם בסקין, נמצא ב' אחד המלונות על הרי'הכרמל. מכונת ה' משטרה אצה למקום, הביאה אתה את קר' בנות השוד. לחינם: אישה לא היה בסקין. יומיים לאחר השוד הגדול, לא נתגלו עדיין כל עקבות של ממש. החקירה ה'

נשדד פייביש אנגלשטין בביתו בפרדס'הגדוד, בשעת שיחה עם חוקרי העולם הזה. הוא סירב להצטלם אך צולם בלי ידיעתו. אשתו הפריעה בלי הפסק למהלך השיחה.

לא מבין אנגלית. בסקין לא הבין אידיש. אני ראיתי את בסקין רק פעם אחת בלבד. זה אסון גדול מאד בשבילנו. אנחנו עוסקים 15 שנה ביהלומים ואף פעם לא קרה לי מאנגלשטין אי'אפשר היה להוציא דבר. נוסף להפרעות אשתו, נקרא גם אל מחוץ לחדר עלידי צעיר חבוש מגבעת, שהתלחש איתו בהתרגשות וחמק לאחר מכן, דרך ה' חצר, אל הדלת האחורית של הבית.

בחדר השני המשיכה קבוצת אנשים ל' התלחש, הגיפה את כל התריסים למרות חום הקיץ הכבד. כשיצאו חוקרי העולם הזה מן הבית, הבחינו בצעיר חבוש מג' בעת קשי. שהסתתר מעבר לחלון חדר ה' אורחים, השקיף בעצבנות החוצה. בבורסה, גרם השוד הגדול למבוכה ע' צומח. עשרות מתווכים וסוחרים ניזוקו ישירות, מאחר שחברת 'יהלומי הנגב לקחה מהם את הסחורה היקרה בקומיסיון, בלי תשלום במזומנים, והם תלויים בתוצאות ה' דיונים של חברת הביטוח. החברה תשלם את הנזק רק לאחר שתהיה משוכנעת כי אמי' גם היה זה שוד ולא מעשה רמאות.

שטין, חיוכים רחבים על פניהם של יהלומ' מנים וותיקים: „עדיין לא נשמע שעיסקה בכמות כל כך גדולה של יהלומים תתנהל בצורה משונה כזו. אם אמנם היה התייר נציגה של חברת פישר הגדולה * בניו יורק, היה חייב, כבואו, להופיע כנהוג קודם כל בבורסה, להפגש עם מנהליה, אפילו לשם פגישה חברתית בלבד. הוא היה צריך לגלה את המשאומתן בעזרת מתחכים מוכרים, אצל כמה סוחרים, כדי להשתדל להשיג מחיר ותנאים טובים ביותר.“

כל הצורה בה התנהלה העיסקה מעור' ררת ספקות ביחס לאמינותה. סוחרים בעלי'נסיון היו מנסים לברר בחברה הא' מריקאית, לפני גמר העיסקה, אם אמנם בסקין הוא נציגה המוסמך. הם היו מבק' שים ממנו ערבויות כספיות ואישיות ל' משלוח, דורשים ביטוח נגדי ולא מסתפקים בסיוורים השגרתיים שנערכו.

גם העובדה שכל כמות היהלומים הוב' * לדברי המשטרה, הכחישה חברת פישר כאילו שלחה נציג כלשהו לסחור בישראל.

עדי בנק

אתה טובה אתה

תשבץ העולם הזה 1031

9	8	7	6	5	4	3	2	1
		14		13		12		10
	19		18	17	16		15	
		24		23	22		21	20
	28		27		26		25	
	33		32		31	30		29
		38		37		36	35	34
	43	42		41		40		39
47		46		45		44		
			52	51		50		49
	58		57	56	55	54		53
		60						59

ראשי תיבות של ראשי תיבות; 37. בצה"ל; 12. משותף לאלדד ולמידד; 15. בעזרתו מודדים את תצורת ה- חשמל; 16. מגיד; 18. תושב בור קרסט; 21. מיכל לשאול; 23. בת הכבש; 24. מקצוע צבאי; 26. ספרי איוב, משלי ותהלים; 28. לו היה בספר איוב פרק נוסף היה זה פרק זה; 29. שר פועלי; 31. נהר; 32. אות; 35. נוכרי; 37. ארצות-הברית; 38. בירה בחצי-הכדור המערבי; 40. יחידת חשמל; 41. כן, באיטלקית; 43. רעל; 45. ברית יוסף תרומפלדור; 46. יצרן מכוניות; 47. אבי הציונות המדינית; 49. אות עברית; 52. היטל; 54. גינה גדולה; 56. מספיק; 58. ענן. 7. עוף דורסני; 8. מיכל; 9. ב.ד.א.

ד ר ו ש י מ

מלאכים צעירים

במשכורת טובה

עם סיכויים להתקדמות נוספת רק בעלי הכשרה מקיפה במסגרות עדינה יפנו בצירוף פרטים מלאים: ת.ד. 4100, תל-אביב, עבור "קריירה"

אמנות

תיאטרון

בלי רבי-חובל

רומאנוב וג'ולייטה (הקאמרי) היא קר מדיה מן המהירות להזדקן, אותה כתב הבמאי-השחקן האנגלי פיטר יוסטינוב, כדי לתפור לעצמו תפקיד על-פי-מידה. שלא כי מחזאים-סופרים, המשקיעים את כל מה שיש להם לומר בנוסח הכתוב, לא טרח יוסטינוב אף באחד ממחזותיו להעלות על הנייר דבר שאותו יוכל לבטא במשחקו על הבמה ללא טקסט.

אל במת התיאטרון הקאמרי הגיעה הקר מדיה בצורה של טקסט בלבד, ללא יוסטינוב, ומאמציו של יוסף דין להחת תחליף הצליחו רק באופן חלקי. כי תפקידו של הגנרל המזדקן והבטלן, העומד בראש ה- מדינה האירופית הדמיונית הזעירה, רורי-טאניה, והמשימץ מימרות פילוסופיות טור-בולטל תוך כדי חרישת מזימות לאיחוד לבבות רוסיים ואמריקאיים, התאים הרבה יותר ליוסטינוב השמנמן, הנמוך ורך הקול והתנועות, מאשר לדין הגברתן וההחלטי, שניסה הפעם להתעלם משתי תכונות אלה.

אהבה קאפיטליזם-קומוניסטי. עלי-לת המחזה מתרחשת בתוך הבמה הנעימה שנבנתה על-ידי ארגון אדר בצורה סימט-רית, כשחציה הימני מוקדש לשגרירות ה- אמריקאית בבירת רוריסאניה וחציה ה-שמאלית - לשגרירות הסובייטית. במחצית שתי השגרירויות מתפתחים יחסים בלתי-דיפלומטיים בין איגור רומאנוב, בן ה- שגריר הרוסי (עימנואל בן-עמוס) לבין ג'ור-ליסה מולסחרת, בת השגריר האמריקאי (עדנה פלדל). אומר רומאנוב בהערצה לבי-חיות ליבו: "את הנערה היחידה שאני מ-כיר, שאיננה מסוגלת להיות רבי-חובל!"

ההמשך המובן מאליו מתגלגל על הבמה המסתובבת בדיוקנות ובאיטיות האופייניים לשעון הישן בכיכר העיר של רוריסאניה. למרות קול המחאה של השגריר-הרוסי, נר-שאים השניים איש לרעותו בעזרתו הפעילה של הגנרל-הנשיא. יותר מזה: גם האירוסים הקודמים של השניים, מרפה הסובייטית (והיורה חריפאי), רבי-חובל של אנייה ומומ-חית גדולה בסטאטיסטיקות של ייצור, ר-פרדי האמריקאי (אורי לוי), בנו של יצרן מקררים וקאפיטליסט-בן-קאפיטליסט, מת-אבהים גם הם זו בזה. אומר פרדי בהתלה-בות, לנערתו לבושת החולצה הרוסית: "את הנערה היחידה שאני מכיר, המסוגלת לה-יות רבי-חובל!"

אזורים וטירונים. בסך הכל, אפשר היה לצחוק במידה מניחה את הדעת בהצגה זאת (וזהו המקסימום שאפשר לקבל בהצגה של הקאמרי בעונה כושלת זאת), אילמלי התימר הבמאי שמאל בונים להפוך את הקומדיה חסרת-היומרות לדראמה פילוסו-פית-פוליטית מעמיקה. הוא הצליח בנקודה אחת בלבד: הצחוק כמעט שלא פקד את האולם.

הפתעה בלתי-נעימה נוספת על הבמה: הבדל עצום ברמת המשחק בין השחקנים החזיקים, כמיכאל גור, משה חורגל ואברהם חלפי, לבין הצעירים כעימנואל בן-עמוס, עדנה פלדל, אורי לוי ווהירה חריפאי. היה נדמה, כאילו רבי-סרנים ואלופים הו-עמדו משוממה בשורה אחת עם טירונים שטרם סיימו את בסיס האימונים.

ההצגה כולה עוררה את המרשמה הבלתי-נעימה, כי התיאטרון הקאמרי חייב לעשות משהו, ובדחיפות, אם אינו רוצה ליהפך בעצמו לקומדיה שהתיישנה.

פנטומימה

כניסה דרך האשנב

"אוי ואבוי, הוא כל כך קטן, כמו ג'וק", אמרה הדודה שכנסה למשפחת ארקין, וראתה את יעקב הקטן. מאז נדבק הכינוי ג'וקי ליעקב ארקין (24), עד כדי כך ש-כאשר קוראים לו בשמו, יעקב, אין הוא עונה לקורא.

לא תמיד היו גופו הצנום וגופו הילדני-תיים של ג'וקי בעוכריו. כאשר ביקרה לפני שש שנים בארץ להקת הפנטומימה של מר-סל מרסו, השתוקק ג'וקי לבקר בהצגה. מאחר שלא היה בידו הכסף לדמי כניסה, פקץ ג'וקי מעל החומה של קולנוע מוגרבי, נכנס דרך האשנב באמצע ההצגה, לתדהמת רצופים. מספר ג'וקי על התרשמותו מההצגה: "שבוע הייתי שבו בקסם הפנטומימה. אח-רי זה במשך כמה שנים הייתי עושה תר-גילי הליכה במקום, כפי שראיתי בהצגה." כשרון דרמתי התגלה בג'וקי עוד קודם

פנטומימאי ארקין (ימין) וחבר להקה "ילד, לך מכאן!"

לכן. לאחר שאביו קצין המשטרה נהרג ב- מאורעות, נשלח ג'וקי למוסד הילדים ב- שפייה, היה משתתף קבוע בחוג הדרמטי-במקום. כשהיה בן 14 חזר העירה, ניסה להתקבל לתיאטרון אהל. מספר הוא: "גר-איתי כמו ילד בן תשע. אמרו לי: ילד, לך מכאן. הם לא יודעים מה הם הפסידו." בשנים שלאחר מכן עבר ג'וקי במוסד-זן, למד בערבים, השתלם בחוגים דרמטיים-שונים. בשעות הפנאי התעסק בספורט, היה אלוף ריצה למרחקים ארוכים. כאשר אירגן שי אופיר את להקת הפנטומימה שלו, הוא צירף אליה את ג'וקי. מלבד זאת הופיע ארקין בתפקידים קטנים, בכמה הצגות גו-ספות בתיאטרון הקאמרי.

פנטומימה באנגלית. להקת הפנטו-מימה התפזרה עם נסיעתו של שי אופיר לאמריקה. ג'וקי ניסה לארגנה מחדש, כי-תגובה למודעתו בעתון, הופיעו מאות נערים ונערות למבחן. "היו כאלה ששאלו אם צריכים לדעת אנגלית כדי להופיע בפנטו-מימה", מספר ג'וקי. מתוכם בחר קבוצה של-ששה איש, עמם החל לעבוד על הצגות ה-ראשונה.

ג'וקי הדריך את להקתו, ביים את קטעי-הפנטומימה והוא מופיע בהם עצמו ב-תפקיד ראשי. הוא גם צייר את דגמי ה-שלטים וחיבר את מוסיקת הלוואי להצגתו, איתה הקליט בעזרת כסילופון, "מפני שלא היה לי כסף לקומפוזיטור ולמנגנים." לאחר חודשי הכנה מפרכים, בהם הקדישו אנשי-הלהקה את כל זמנם לחזרות, הופיע ג'וקי בתכניתו הראשונה במסגרת מועדון התי-אטרון.

קטעי הפנטומימה ההומוריסטיים הם אמ-נם בגדר הצגת חובבים, אולם הם מעידים על כשרון צעיר העשוי להגיע להישגים-באם ישתלם ויודרך.

מאחורי הקלעים

לבנים בגיוגל

מחזה שננז בשעתו על ידי תיאט-רון אהל, מוצג עתה בתיאטרון אורות ב-ירושלים. זה קרה בגיוגולף הוא מחזה-מקורי מאת זאב בן-חיים, סופר צעיר ש-עלה לפני שנים אחדות מרומניה, ואשר החליט לעסיק בנושא הנצחי של מלחמה-ושלום. גבוריו של בן-חיים הם מתחשבים-לבנים בגיוגל האינדיאני, הנאלצים, לצורך-יומם, לעסוק ברצח ובהרג, בניגוד לרצו-נם ולמצפונם. למרות שהנהלת האהל טענה בזמנו כי סילקה את המחזה מתוכנית ה-תיאטרון בגלל רמתו האמנותית הנמוכה, מוצג זה קרה בירושלים הצמאה לתיאטרון, בהצלחה מרובה. . . . מאתיים וחמ"ש ש"ם ל"י מוצעים כפרס המועדון הלאומי בתל-אביב למחזה עברי מקורי, שייכתב-במיוחד לתנגות והשגור של מדינת ישראל. חבר השופטים לפרס על שם הפרופסור-קלאוונר, נשיא המועדון, יורכב מהפרופסור-עצמו, ד"ר מכס ברוד, שלמה ברטנובו, משה הלוי, פיטר פריי, ברור קרוא וד"ר-גרשון אלפרין. . . . פרס גדול של אלף-לירות ישראליות הוקצב לאחרונה מטעם-הנהלת הבימה, להמחזה הטובה ביותר של-יומנה של חנה סנש. שיוצג בעונת ה-תיאטרון הבאה.

אגודות

בנים ללא אב

אצבעות יד אחת תספקנה כרי למנות את מספר אגודות הספורט בישראל הקיימות למטרות ספורטאיות טהורות, ללא כל גוון פוליטי. קיומן של אגודות אלה היה מזה זמן רב כצנינים בעיני מרכזי האגודות הדגולות, שניסו בכל האמצעים שבידיהם לבלוע את האגודות הקטנות.

השבוע התגלה נסיון גוסס שנעשה על ידי מרכז הפועל, לבלוע קבוצת כדורגל עצמאית — קבוצת בנייה יהודה תל-אביב. אגודה זו גוססה לפני עשרים שנה, במטרה לעודד את ספורט הכדורגל בין בני העדה התימנית, בשכונת התקווה.

רק לפני ארבע שנים החלה האגודה להתפתח ולהפוך לארגון מסודר. היא רכשה מגרש, גידרה אותו, התקיימה על ההכנסות מהמשחקים שנערכו על מגרשה. בשנה ה'תש"ח התקדמה קבוצת הכדורגל הראשונה של האגודה, זכתה במקום השני בליגה ב' עלתה לליגה א'.

מרכז הפועל שם עינו בקבוצת המתפתחת, החליט לפני כשנה לצרפה אליו. לעסקי האגודה ניתנו הבטחות מפתות: הובטח להם שיוקם מגרש מסודר עבורם, תאי הלבשה לשחקנים ונסיעות לחוץ-לארץ. וב' עיקר הובטח לסדר כמה משחקי הקבוצה בעבודה קבועה. על תנאים אלה נחתם זכרון דברים. תמורת זאת היתה אגודת בנייה יהודה צריכה להצטרף למרכז הפועל, להיקרא בשם הפועל בנייה יהודה.

ההבטחות לא קוימו. כאשר חלפו מספר חודשים ומרכז הפועל לא קיים כמעט אף הבטחה כלפי הקבוצה, כמה התמרמרות בין שחקני ועסקי הקבוצה. נקראה אסיפה כללית, בה נבחר ועד חדש, והוחלט פתאום על ביטול ההסכם עם הפועל.

כאן התברר כי רצונם של אנשי האגודה להיות עצמאיים אינו מספיק. מרכז הפועל התנגד לביטול ההסכם, טען שעבר הזמן בו יכלו בנייה יהודה להתחרט. בינתיים התפלגו עסקי האגודה לשניים. חלק, שכונה את עצמי בשם ארגון בנייה יהודה, טען להמשך ההסכם עם הפועל. עסקים אחרים, ועמם כל שחקני הקבוצה, דגלו בביטולו. כל פלג הופיע בשם האגודה כולה, פירסם ב' עתונות הצהרות מנגודות בשם אותה אגודה. ככל סכסוכי הספורט האחרונים הגיעה גם פרשה זו לטיפול משפטי, בפני בית הדין של ההתאחדות לכדורגל.

כדורגל

הסגר ועונש

עוד לפני שנתיים, בעת שקבוצת הכדורגל של הכח תל-אביב היתה בשיא יכולתה, שמו עסקי מכבי נתניה את עיניהם על חלוצה המחונן של קבוצה זו, יוסף היינה. גרשון מלר ואלהיו טרבלוס, מראשי מכבי נתניה, באו או בהצעה להכח למכור להם את היינה ב'24'.

אנשי הכח לא רצו לעכב את התקדמותו של היינה, הסכימו לשחררו רק בסוף העונה, ללא שום תמורה לקבוצה, וכך עבר יוסף היינה, ללא הסגר, בעונה שעברה, לשחק

כדורגלן היינה

מי זיף את האישור?

בקבוצת מכבי נתניה. לפני ההעברה הוסכם בין כל הצדדים כי ברגע שהיינה יגיע את רצונו לחזור לקבוצתו, יותן לו הדבר ללא קשיים וללא צורך בהסגר.

עברה שנה. היינה קיבל דירה של חדר אחד למשפחתו בת שלוש הנפשות. מספר חודשים הסתובב ללא עבודה, לאחר מכן קיבל עבודה במסוף של אגד, במשכורת של 130 ל"י לחודש. רק בזמן האחרון סודר בעבודה קבועה בעיריית נתניה. על כן, בתום העונה, הביע היינה את רצונו לחזור.

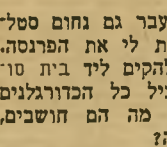
אישור שזוּוּר. עסקי מכבי נתניה ש' כחו את ההסכם עם הכח, סרבו להחיר ל' היינה לחזור לקבוצתו. הכדורגלן יליד ה' ארץ, שאין לו שום קרבה משפחתית למ' שורר הגרמני בעל אותו שם, החליט להכנס להסגר למשך שנה ובלבד שיחזור לשחק בקבוצתו. בתחילת חודש זה שלח בקשה להכנס להסגר. בהתאחדות לכדורגל מילאו לו אישור, חתום בידי זלמן קליאוס ומיקה אלמוג, לפיו יכנס להסגר שיסתיים ב' 3.7.58. אולם בינתיים התרחש משהו.

אנשי מכבי נתניה מיהרו להעניש את היינה בעבירה משמעתית. לפי החוקה יוכל היינה להכנס להסגר רק בתום העונש. ב' מקרה כזה יאלץ לא לשחק שתי עונות. ההתאחדות לכדורגל טענה כי היינה נענש עוד לפני שהגיש בקשה להסגר. היינה, ל' עומת זאת, אומר כי העונש הוטל עליו ל' אחר שהתברר ששלח בקשה להסגר. מסתבר כי דבריו של היינה קרובים יותר לאמת. לאחר שהתקבלה בקשתו להסגר, כתבו אנשי ההתאחדות את האישור. ברגע שמכבי נתניה הענישה את היינה, לא טרחו אנשי ה' ההתאחדות לכתוב אישור חדש, מחקו את הכתוב על גבי האישור הישן ושינו אותו. מכאן התברר שמכבי נתניה הענישה את היינה לאחר שהוגשה בקשתו ולא היה עוד כל חוקף לעונש.

מרחק זיעה

מבחנה האימונים של נבחרת ישראל ברעננה, המתאמת לקראת המיפוש עם אינדרונזיה, כותב שייט גלור:

אני באמת לא מבין את הכדורגלים בארץ, אין להם שום רוח ספורטאית ו' שום רוח חברית. אחרי שראו שאני מתחיל לכתוב מא' מרים וביקורת, נע' שו לי פתאום כולם לעתונאים. חודרוב כותב, יוסלס מרי

מובין כותב ובשבוע שעבר גם נחום סטל' מך. כולם חלשו לקחת לי את הפרנסה. עוד מעט אפשר יהיה להקים ליד בית סור קולוב בית מיוחד בשביל כל הכדורגלים הכותבים בהנחלת הזה. מה הם חושבים, שעתון זה לשכת עבודה? אצלכם בתל-אביב בטח הם ואתם מוזעים כהוגן. אבל לו הייתם רואים אותי, הייתם מודים לאלוהים שאתם לא שחקני כדורגל. בשבוע שעבר, ביום שני, אסף אותנו ה' מאמן אינדרונזיק והתחיל לאמן 16 איש ל' נבחרת נגד אינדרונזיה. אימון כזה לא קיבל- חי כבר במשך שנה. אינדרונזיק אהב אותי במיוחד כנראה, ולכן הוא התלבש עלי. כל שחקני הסגל מתאמנים עם מכנסי התעמ' לוח וגופיות ולפעמים גם בלי זה, אבל אם הייתם רואים איך אני מתאמן, הייתם נש' בעים שאני הגנתי ישר מהקוטב הצפוני. אינדרונזיק מלביש אותי כל פעם תלבושת רגילה. על זה אני לובש סודר ועל הסודר אני לובש טרנינג שלם. בפנים אני פשוט נשרף, אבל אני מוכרח לרוץ ולקפוץ בלי הפסק כדי להוריד במשקל. פעם זה כל כך הרגיו אותי שאמרתי למאמן שאני גוסע לתל-אביב להביא עוד מעיל חורף.

עוד נסיעה באופק. עכשיו אפשר ל' גלות מדוע נתנו להפועל פתח תקווה לקחת את הגביע. לא ידענו מה להביא לסטלמך לחתונה ונתנו לו את הגביע במקום מתנה. בינתיים אנחנו מתאמנים פעמיים ביום. ב' בוקר מקבלים אימון כושר, ואחרי הצהריים אימונים עם כדור. בין אימון לאימון שור' הים בבריכה, משחקים וישנים.

אומרים שהאינדרונזים אינם רוצים לבוא ארצה. לי ולשאר הכדורגלים לא איכפת לנסוע לארץ גייטלית כדי לשחק נגדם. סוף סוף זה לא יפה להגיע למשחקי הגמר בלי אף משחק, וחוזי מזה אף פעם לא מוּיָק לבקר בעוד ארץ שלא ראינו אותה.

אכתדיוק ארותי

אפילו ירושלמי

"מעניין שלעולם אינך טועה ומחליפה זכר בנקבה כש'אח' פונה בגוף ר' שון", כותבת בבטחון עצמי רב (13/1031), "או שמא דואג לכך עורך הכי' תיב שלך?" ישנם כאלה שעוד לא גר' געו ומוסיפים לראותני בדמויות שונות. "אני יודעת, אמרת היא בין השאר, כי תעשי כמיטב יכולתך להרוס את ה' מכתב, כדרכך הגלגלת תמיד." אל דאגה,

"לפני תשעה חודשים" כותבת רחל החיפאית, "קשרת אותי עם אדם שאז זילזלתי משום-מה במכתבו. אך כעת הייתי מאד מאד מעוניינת להתקשר עמו ובהקדם האפשרי. העניין הוא, שאז היה תנין קורס קצינים וכתובתו נשתנתה עם סיום הקורס. התוכני לקשרני עמו? כתובתו היתה: צוער חיים פלשנר 325018, צה'ל". טוב מאוד, מאשר לעולם לא, חיים.

★ ★ ★

המורה שז' מחר

החברה אומרים "בימבה" על (13/1031) בת ה-16 וחצי, תלמידת התיכון, הרוצה להיות מורה. ואם אינכם מאמינים שהיא בלונדית כהה בעלת עיניים בהי' רות, היא נכונה להוכיח זאת בתמונה או באורייגיל. היא איהבת נורא לפתור תשבצים, חידונים, וצ'ור. אבל שזה לא יתן מושג שלילי עלי, אינני אחת מאלה שדוגרות, רואה היא צורך להוסיף. מי שרוצה לכתוב לה חייב להיות גבה קומה, שחרחר, רצוי עיניים ירוקות. גי' לי יהיה 22/20, חילל. "איוה סוג חילל אינני קובעת, למרות שהייתי מעדיפה צנחן, אבל עד כמה שידוע לי, חוספים אותם בשתי ידיים". היא מוכנה לחתור על הסוס הלבן, בתנאי שהאביר לא יכ' זיכ. תמונה במכתב הראשון הכרחית.

★ ★ ★

המכתב, לא הפרצוף

החברה יכולים אמנם לומר בומבה כמה שירצו על בעלת המכתב הקודם, אני, על כל פנים, מעדיפה מכתבים ו' נערים כ(14/1031).

"בראש וראשונה ברצוני להפנות את מכתבי למיין השני. אחר כך ברצוני ל' הוסיף ולומר שאני רוצה רק בהתכתבות לשמה. רק בזה וזה לא. זהו. אני טיפוס כזה. אני משוגע למכתבים. אני משוגע לסוג אחד של מכתבים. שגועני הוא ל' מכתבים אשר בקיצור אפשר להגידם כך: "אומרים הרבה — אומרים כלום". מה זאת אומרת? זאת אומרת שפה יפה, לשון מליצית ואפילו מעט שטויות. ה' עיקר שבסופו של דבר יקבל צורה של מכתב בעל נפח ושהיה נעים לקריאה ויחרוג מהמסגרת המקובלת של השגרה. כדי להשיג זאת לא איכפת לי ש' במכתב יהיה מקסימום של שטויות על מינימום שטח. מה שגם לא איכפת לי מי היא הנערה הכותבת. היא יכולה להיות שיא של כיצור או להיפך. מה זה משנה לי אם יהיה לה אפילו קרן על האף, העיקר שיהיה תהיה משגל לשלוח לפחות מכתב אחד בשבוע. ומה שחשוב מכל הוא, שיהיה תדע להריץ את העט על ה' נייר בצורה שאני חושב עליה.

"אין אני מוצא לנכון לתת תיאורים עלי, כי אני חושב להיות מוסתר מאחורי שם ומספר צבאי גם לעתיד לבוא. כי העיקר בשבילי המכתב, ולא הפרצוף הכותב והמבט בו. אבל בכל אופן אתן תיאור עלי. לא גופני, אלא תיאור של מחשבות והרגשות. ניקח למשל את בני הקיבוצים החתיקים — סתם סטובים, דעתי עליהם. אנשי אנדיה ותדמור — סתם סטובים. המושבות החתיקות כמו זכרון ובת שלמה — מתו יחד עם הבארון. "לכאורה מתרוממת תמונה של אדם מתוסבך למי שקורא מכתב זה, אך ל' אמיתו של דבר, אני אחד אלמוני כמו עוד עשרות כמוני. הורי אומרים ילד, המפקד אומר גבר, אני אומר נער בן 19, חובה! את החיים כמות שהם, ואהוב להשקיע על החיים ועל עצמו באופן גייטלרלי.

זהו טיפוס של מישהו שהעביר תמונה זו ללא כל כתובת או תירוץ. אינני יו' דעת אם מצא את התמונה או לא, אך דומני שתסכימו אתי אם אומר שחרף דנית תרקיז לבבות לא מעטים למראה.

הם היום (13/1031), ולי אין כל רצון להרוס או לבנות את מכתבך הגדול, אמסור אותו כלשונך. "כמה זמן כבר קיים מדורך? זהו בערך הזמן שאני מתלבטת אם לפ' גות אם לאו. ובכן, כיצד להתחיל... אני... ואני... מה חשוב, הרי אני רק רוצה להתכתב, מה איכפת לי אם יהיה בלונדי ושמן או גינגי ורוה. "אני בטוחה שלו הייתי מציינת במה אני עוסקת הייתי זוכה להיות ה' ראשונה שמקבלת מכתב פרטי מ'רות". סוד (אל תטרחי, אינני סקרנית), כיוון שחוג גדול מדי של אנשים יגלה מי היא כותבת השורות ואז זה לא קונץ, נכון? "כעת באמת לעניין. אני נמצאת במקום קצת מרוחק מחוגים חברתיים נרחבים... ולמקום ריכוז רב יותר של או' רחים". אני זוכה, רק אחת לשבוע וגם זה לא תמיד. הקיצור, אני מאד חו' בבית כתיבה — בבית מספרים עלי ש' התחלתי לקשקש על הנייר בגיל עשרה חודשים — מאז, כנראה, לא הפסקתי. ומכיוון שאני מתכוונת לקשר כתיבה בלבד, לא איכפת לי אם יהא זה איש או אשה... רק שהמכתבים יהיו ארוכים ומ' עניינים... שהכותב או הכותבת יהיו כבני 25... יכול לכתוב בלי שגיאות, חובה! ואם מותר לבקש, קצת חוש ה' מור. למעשה לא איכפת לי אם הכו' חבת/תהא ירושלמית/ת..."

לוח השבוע העולם הזה

מאורגן על ידי "דחף" מפעלי ארגון פרסום והפצה בע"מ תל-אביב, אלנבי 123, תד. 1334, טל. 3557

דירות

מעוניין לשכור בדמי מפתח עד 2,000. ל"י דירת חדר קומפלט בת"א או כס' ביבה. מס. 330. להשכיר לחודשיים וילדה מרוהטת (פרי) ג'ורד (גז) עם גז. מצוין לנופש. מס. 556. למכירה דירת לוקסוס 4 חדרים על עמודים בתנאים נוחים. מס. 557. חדר מרוהט (או חצי חדר) דרוש ל"י רווק בת"א. מס. 559. חדר במרכז ת"א לקבלת חולים בלבד בשכר חודשי, מחפש רופא למחלות לב. מס. 563. מחסן מרתף במרכז ת"א, למכירה בחז' רמנות. אירואלי לבית מלאכה, מעבדה או חנות. מס. 560. למסירה בית קטן 2 חדרים קומפלט עם ריהוט ועצי פרי, רח' ה' 14, קרית מסלון. ב. פלמ. ררושה דירה 2 חדרים בת"א או כס' ביבה. מס. 582. למכירה דירה חדר קומפלט לוקסוס שטר רח' ויצמן 90 ת"א. ל"י. למכירה בהודמנות דירת לוקסוס 2 חדרים והול מואד. 4 כיווני אויר — 10,800. ל"י. מרחי שינקין 31 ת"א. למכירה בהודמנות (1) מנרש ברחוב לבנה ת"א, 480 מ"ר. (2) מנרש באבן יהודה במרכז 1500 מ"ר. טל. 3362. "מנרשים". למכירה דירת לוקסוס 3 חדרים בחז' רמנות. בית דו משפחתי בצלה. גז ועי ציפיה. רח' משגר 14 פסטינג. להשכיר דירה 2 חדרים קומה א' רח' נוה שאנן 39 ת"א. כח.

עבודה

פקידת מכונן אי.ב.א.מ. (ניקוב) ותק 6 שנים, מבקשת עבודה 4-5 שעות ביום נהג עם סופר וויט מחפש עבודה בכל הארץ. מס. 571. חרט עצמאי עם מהרטה מחפש מקום עבודה. מס. 625. מורה מוסמך לאנגלית ולציור מחפש משרה בהתיישבות העובדת. מס. 577. מוכן לקנות, להכיר או לעשות "סות" פות כפרקטיקה של רופא שניים. מס. 586. דרושים (ות) סוכנים (ות) להפצת ספר חדש. מס. 587. פקידה כתבתית עם ידיעה בהנהלת חשבונות והמלצות טובות, מעונינת בעי בורה. מס. 588. קצין משאחר מנסה במינהל, יודע הנהלת חשבונות, מחפש עבודה עם ידע כווי התקדמות. מס. 594. בית חרושת לסריגה מחפש לעבודה קבועה תופרות א.א. למכונות סיגור ומנהלת. מס. 624. צעיר משכיל, בעל מרץ ואופנוע 5 כ"ס, מוכן לעבודה בכל הארץ. מס. 619. פקיד ארמיניסטיטבי ממלא תפקיד חשוב בבנק גדול, מעוניין להחליף מקום עבודה. מס. 625. נהג עם מטרד מסחרי סגור — 1 טל. 629. מחפש עבודה בת"א והסביבה. מס. 629.

עסקים

מוצעת חנות גדולה עם טלפון, בכרך המושבות ת"א לסוכנויות לקונסטיגניה. מס. 554. משק כמובט 12 דונם למכירה. מס. 555. בית מרקחת באחת מערי השרון ל"י כיה מכירות משפחתיות. מס. 580. למכירה חנות ספרים עצצוים ומכשי רי כתיבה. בחנות סוכנות דואר. מס. 588. להח' מעוניין להשקיע עד 10,000. ל"י. למסירה חנות עם רהיטים, גלריה ו' חדר מעליה, אלנבי ת"א. מס. 613. קוסק בבניברק למכירה או להשכרה בהודמנות. מס. 627. מעוניין לקנות ליפטים או ארגונים גדולים. תד. 9034 ת"א. חושב "יוצריה הנעס לשם וחוזר ארצה, מוכן לבצע שם שרותים. מס. 654. למשק פרטי בסביבות חיפה דרוש משקיע עם 10,000. ל"י. החשקעה מונבחת. הכנסה מובה. מס. 664.

אנשים

רק קבצנים מתים

כמה חבריכנסת לשעבר החליטו לא מכבר להקים מועדון חברתי בשם מועדון מי ש' היוזמים העיקריים: ח"כ מפא"י לשעבר **אליעזר לבנה**, ח"כ הפועל המזרחי ל' שעבר ד"ר **אברהם פטופ**. כשפנו היוזמים אל שריהחין לשעבר **משה שרת** והציעו לו את משרת נשיא הכבוד של מועדון מי ש'היו, סירב שרת באמרו: "אני רואה את עצמי לא רק כמי שהיה אלא גם כמי שהיה" . . . כאשר רדש השבוע ח"כ מפא"י **יוסף כמים**, בשם מפלגתו, כי ערבים היושבים בישראל לא ייחשבו לנפקדים ורכושם יוחזר לידיהם, התפרץ לעומתו שריהאוצר לוי **אשכול** וקרא לעבר שרי מפא"י: "האם ידוע לכם שלפחות ששה קיבוצים שלכם יושבים על אדמות כאלה?" . . . טענה אחת הושמעה בכנסת מפיו של ח"כ מפא"י **חנן רובין**, בחיכוהו על מסייעיוכון. "לפי ההכנסות של מס העיכובין, טען רובין, "התמותה אצלנו נמוכה מאד." השיב לו ח"כ צ"כ **ישראל רוקח**: "אתה טועה. מתים רק הקבצנים" . . . לחגיגת הברך מצחה שלו, קיבל **יורם שרה**, בנו של "הזקן" של הפלמ"ח יצחק שדה המנוח, אקדח אטלקי מטיפוס פיטוליה ברטה, כי מתנה מהרמטכ"ל **משה דיין** . . . מי ש' היתה בשעתו מזכירה ראשונה בשגרירות הישראלית באיטליה, **אירין ברוזה**, ש' רכשה לה שם מיוחדבמינו בשל דרכי פעולתה הדיפלומטיות הבלתי-שיגרתיות, נתמנתה עתה על-ידי ראש העדה לחגיגות העשור של המדינה **מאיר ווייסנבלא** כי נציגת העדה לחגיגות במדינות אירופה.

★ ★ ★

מודל לשירי אהבה

הזמרשג היהודי האמריקאי **ארי פישר**, בעלה של כוכבת הקולנוע **דבי ריינוולדס**, הופיע השבוע במועדון התיאטרון בתל-אביב, כשבשרחלי חולצתו קבועים כפתורים בצורת מגן-דוד. ארי, הצנום ונמוך-הקומה, לא אץ למלא את בקשת מעריציו לשיר כמה משיריו המפורסמים ביותר, הסביר: "אני שונא את השירים האלה. אלא תשאלו מדוע אני שר אותם בכלל? ובכן, יש לי אשה וכת". אחר כך העדיף להשמיע כמה שירים באדיש, פיטפט אדיש חפשי וקר לחת עם כמה מבאי המועדון. . . . המשורר הישי **אביגדור המאירי** גילה השבוע, כי מימיו לא כתב שיר-אהבה מופשט. "לכל שיר", אמר, "יש לי מודל חי וקיים שאליו כותני את דברי." יום אחד, סיפר המשורר, נתן את אחד השירים לקריאה למודל עצמו, אבל היא עיקמה את חוטמה וטענה כי איננה מבינה אף מלה אחת. . . . שחקנית תיאטרון הבימה **חנה רובינא** גרמה מאושרת מאד לאחר הצלחתה בהצגת הבכור רה של הדיבוק בפאריס. "הלילה אני מר-גישה את עצמי צעירה באמת", אמרה רו-בינא לעיתונאים הצרפתיים, שתמהו כיצד היא משחקת בבילה (63) תפקיד של נערה בת 18 . . . את סוד הנעורים גילו השבוע

שלושים שנות צלילין

המלחין נחום נרדי חוגג השבוע בקונצרט מיוחד את מלאת 30 שנה ליצירתו ופעולתו המוסיקאלית, בה החל בשעתו כאשר נתן קונצרט ראשון בקבוצת דגניה, כשהפסנתר ניצב על גבי ענלה, במרכזו של כרדשא. כדי להנעים על הקומפוזיטור את נגינתו, הציבו אנשי הקבוצה כד חלב על גבי הפסנתר, הזמינו את נרדי ללגום ממנו מפעם לפעם בהפסקות. נרדי, שיצר מאז בערך 1000 שירים, החל משירי עבודה וכלה בשירי ילדים, נהג ללקט את רשמיו ואת נעימותיו מפי העם עצמו. כך, למשל, יצר את שירו "התרגנות" אחרי ששמע את הנושא הגולמי מפיה של שוטפת רצפות בשכונת מונטיפיורי בירושלים. תוכניותיו לעתיד הקרוב: חיבור אורטוריה מבוססת על פסוקי תנ"ך ועריכת פסטיבאלים של שירי ישראל באירופה ובאמריקה. המכשולים העיקריים העומדים על דרכו: מחסור בכסף (אסוני הוא, שלא התעשרתי", הוא אומר) ומחסור בכוחות מבצעים צעירים ליצירותיו. כדי להתגבר על תקלה זאת, עוסק נרדי בקדחתנות בגילוי זמרים וזמרות צעירים ומוכשרים, שכמה מהם יוכלו להקהל לשמוע בקונצרט החגיגי, בו יבוצעו 50 שירים חדשים של המלחין, ובתוכם יצירתו החדשה "חתונה תימנית" לקלארינט, פאגוס ושני קולות נשים. בתמונה: נרדי בחברת אשתו לשעבר, הזמרת אהובה צדוק. אשתו הראשונה של נרדי היתה ברכה צפירה.

ירקות, ובשנים האחרונות מיעט באכילת לחם, אם כי לא התנזר ממשקאות חריפים. ★ ★ ★

דגל שלם ועוגה חתוכה

כאשר הקולטו השבוע כמה שיחות טל-פוניות במרכזית המסכ"ל לצורך תוכנית ששודרה בגלי צה"ל, על מנת להוקיע אח ריבוי השיחות הפרטיות, נקלטה במקרה בהודמנות זאת גם שיחה של הרב הצבאי הראשי אלוף-משנה **שלמה גורן**. כאשר האזינו לסרט המוקלט, נהנו השומעים הנאה מרובה מן הפילפול ההלכתי שעליו דן ה' רב עם רב אחר דרך הטלפון, שהתנהל כולו בניגון גמרא מסולסל. שיחה זו לא שודרה, כמובן, עם היתר. . . . שגריר ברית-המועצות בישראל **אלכסנדר ניקי** **טה אברמוב** ביקר בשבת האחרונה בי קיבוץ נען וסייר ברחבי המשק בלחייתו של שריהתחבורה **משה ברמל**, חבר הקיבוץ. בעיקר התעניין השגריר בחברת הקיבוץ של מנוחה, כסנייה, שהיתה רוסייה שהצטרפה למקימי הקיבוץ לפני שלושים שנה, אף כי שמרה אמונים לעמה ולדתה. השגריר קיבל מתנה את ספר זכרונותיו של כסנייה, ש' יצא לאור לא מזמן. . . . שגריר אחר, **פייר אז'ן ז'ילבר** הצרפתי, עסק בש' בוע שעבר בבעייה אחרת: כאשר הוגשה לו, לכבוד החג הצרפתי הלאומי, עוגה הי מקושטת בצבעי הטריקולור, של הדגל הי צרפתי, אמר השגריר הנבון: "איך לחתוך את העוגה מבלי לפגוע בדגל?" . . . במע' רמת דבר עורר השבוע חיוך כבוש קטע זעיר, שנדפס במדור הכרוניקה אנשים ו' מוסדות, כפי שנכתב במקורו, ללא כל עריכה, על-ידי גיבור הקטע עצמו. הקטע: "הספר **עיימנואל בן-גוריון** נשלח לחפשה מדבר לשנה, עקב פעולה ספרותית שהיה עסוק בה" . . . רכאון עמוק אפף את הי משרו **זלמן שניאור** כאשר נודע לו על חפשה מותו של הסופר **שלום אש** בלונדון, אף כי בחייו של אש היו השנים יריבים עד חרמה. שניאור, אשר הכריז בשבוע ארצה לא מכבר, כי הוא עומד לפתוח במסע חריף נגד אש, אמר באנחה: "רציתי לריב אתו, אבל הוא סידר אותי והסתלק לה."

פסוקי השבוע

- **ח"כ הפועל המזרחי יצחק רפאל**, בחעד הפועל הציוני: "כל המפלגות כאן מזכירות לי את אותו האדמו"ר החסידי, שטען כי הוא שונה מכל יתר האדמו"רים, שכן הם לוקחים מה שהם לוקחים בשביל עצמם ואילו הוא לוקח בשביל עצמו".
- **נשיא ההסתדרות הציונית ד"ר נחום גולדמן**, בצטטו תשובה של הפרופסור חיים חייזמן לשאלה מדוע מדברים בחעד הפועל הציוני אידיש: "עברית היא אומנם לשון הקודש, אבל אידיש היא לשון הקדושים".
- **הממונה על הכנסות המדינה זאב שרף**, בהסבירו בחודת-הכספים מדוע הוא מתנגד להטלת מס על ברית-מילה: "חשבנו על כך, אך המדיניות המוצהרת של הממשלה היא שלא להטיל מסים על אמצעי ייצור".
- **שגריר צרפת בישראל פייר אז'ן ז'ילבר**, בספרו, כששב ממסע, על האקלים השרבי השורר באירופה לעומת מזג-האוויר הנוח-יחסית בישראל: "זהו הפירוש המדויק של הפסוק — נקמת בגויים!".
- **הנאשם ד"ר שמעון קלי**, לשעבר היועץ הרפואי של משרד המשפטים, במשפט המתנהל נגדו באשמת שיחורור צעירים מגיוס על-ידי מתן תעודות פיתור של חולי-נפש: "מתוך 50 הנבדקים ששחררו כחולי-נפש היו 20 מטורפים באמת, והשאר ייפכו למטורפים תוך מהלך המשפט".
- **ההסתדרות האמריקאית אלן גווינס**, במאמר ביקורת על ספר העוסק במדינת ישראל: "הצברים הם מסבסם לאומניים, מציאותיים ופשטניים. אחרי תל-אביב דומה לאחריה של שיקאגו ולא של הגישו המזרח-אירופי, ונופה של באר-שבע — יותר מזה, של אילת — דומה לגוף המערב הפרוע שלנו ולא למקום-ישוב העוסק בתורה או בתלמוד".
- **במאי סרטיהמתח אלפרד היצ'קוק**: "הפשע אינו משתלם, חוץ מאשר למפיקי סרטיהמתח".

„ואני אומר לכם: אם לא תגדל צידו קונכס מצידיקת הסופרים והפרושים, לא תבואו למלכות השמיים“ (מתוך הבשורה על-פי מתתיהו, פרק ה').

ישו בן-נצרת היה יהודי טוב, שמרד בו מתכונת החיים שמסביבו. היה לו כשרון מיוחד להרגיש את בעליה-השררה, אולם מ' עולם לא חלם כי יבוא יום והעולם האלילי יהפכו לאלוהים, ואילו בני עמו היהודיים יראו בו סמל השטן.

שלום אש, בן קוטנה הפולנית, היה יהודי טוב, שמרד במסגרת החיים היהודיים מסביבו. היה לו כשרון מיוחד להרגיש את בעליה-השררה בקהילה, אולם מעולם לא חלם כי יבוא יום והעולם הנוצרי ירימו על גס כאחד מגדולי הסופרים, ואילו בני עמו היהודיים יראו בו את סמל הכפירה בדת היהודית.

הצבועים והנוכחים. איש לא תיאר את יהדות פולין באהבה כה עמוקה ו' עדינה כשלום אש, בסידרה ארוכה של ספרים. אולם איש לא הרגיש אותה כמוהו. הוא שלל את בריית-המילה, טען שהיא מנהג ברברי ונפסד. בשעה שכל סיפר יהודי המכבד את עצמו (ואת הקאריירה שלו) היה ציוני, אף אם מעולם לא הראה פניו בארץ, היה אש בלתי-ציוני להכעיס, ש' בא לארץ ויכיר אידיש דור' קא בתל-אביב, העיר שתר' שביה קנאים מאד לעברית.

הזעזוע הגדול בא ערב מלחמת-העולם השנייה, כא' שר החל אש, שהגדר לפניה לאמריקה, לכתוב ספר על ישו הנוצרי. הוא תיאר את האיש מנצרת כיהודי אמרי' תי, אבי אחת הכתות היהודיות, שנפל קרבן לקנוניה של צבועים, נוכלים וכו' שים זרים. כאש בשדה פש' טה השמועה המזועזעת: גדול הסופרים היהודיים יצא לשמד. מאותו רגע החלה רדיפה נגד אש, שהיתה חיוקי ב' זעיר-אנפנין לרדיפת הנוצרי הראשון. לא הועילו כל הכ' חשותיו של אש, שהתעקש להישאר יהודי טוב: עתונ' האידיש באמריקה לחמו בו ככאחד הנקלים, פרובוקטורים שפלים שלחו אליו כמרים נוצריים במקומות פימביים, כדי להבאש את ריחו בעיני קוראיו, לשכנעם כי אכן בוגד בדתו הוא איש זה.

מלחמת-הקודש. במקום להשיב מל-חמה שורה, נתן אש את תשובתו בצורה שלא השתמעה לשת-יפנים: הוא בא לבית ים, נתקבל בסבר-פנים יפות על-ידי הצי' בור הישראלי שרבים מבניו החלו — מא' חר שגדלו באחירה תרבותית רעיונית חופ' שית וצמצמית — כמוהו, לפסול את רוב הדעות המסורתיות על הנוצרי, לראות בו ענקיות יהודי. אמר אש לכתב העולם הזה (1889): „כאן אין פחד בפני התבוללות. כאן תבוא התבררות של המושגים“.

אולם גם בנחלת בתים לא בא אש אל המנוחה. סופרשע זלמן שניאור חזר לפני שלושה שבועות לארץ, ירד מן המטוס, הצ' היר שבא לחלום באש. עורך האידיש ה' אמריקאי יעקוב גלשטיין הודיע שיבוא ל' ישראל במיוחד כדי לנהל נגד אש תעמולת' הרס.

אולם שני מצילי-היהדות איתרו מן ה' מועד. עוד לפני שפתחו במלחמת-הקודש מת שלום אש, בן ה-77 משבץ-הלב בלוג' דון. אחרון היהודים הגדולים מהתקופה ה' הומאנית, בן דורם של אלברט אינשטיין ואלברט שווייצר, ציוה לעטוף את גופתו בטלית מצויצת, להביאו למנוחת עולמים כמנהג יהדות פולין.

לפי התלמוד, סימן טוב הוא למת-כש' גשמים „מולפים על מיתות“. ברגע שיצאה הלחיית של שלום אש מבית-הכנסת היצא פורמי מנוגדס גריו, מלחה על-ידי קהל זעום, החלו גשמים ניתכים על ארונו, לא פסקו עד שכוסתה גופתו של הסופר ה' גדול ברגבי אדמתה התחוחים של העיר לונדון.

בת החלבן (המרכז, תל-אביב, איטליה) היא סאטירה קלילה ומשעשעת, אודות ציד המכשפות האנטי-קומוניסטי. בשבוע בו מ' צגת בתל-אביב סאטירה אנטי-קומוניסטית מצוינת — לא עת מנהיגים האדומים המסית' — מהדה בת החלבן מעין משקל נגד ל' מוכרי הפרתים, למרות שהחלב הפעם מהול במים רבים.

מעשה בחלבן, במושגים איטלקיים — בעל תעשיית חלב עשיר, החרד בכל לבו מפני מהפכה קומוניסטית. כשהוא מבחין בנ' צני התמרמרות של העובדים במפעלו, הוא מנסה לגלות את מנהיג האדומים המסית' את הפועלים נגדו. כתוצאה מחקירתו הוא משתכנע כי דוקא המסכן והצעזע שבפני' עלים הוא הסוכן הקומוניסטי.

תעשיין החלב מחליט לקנות את לבו של הפקיד הצנוע (רוברט למירה), מקרבו אליו. מומינו לביתו ומשיא לו את בתו (סילבנה פמפניני), כשהוא משוכנע כל העת, כי

סופר אש

„אם לא תגדל צידתכם מצידיקת הסופרים והפרושים...“

טוב אוהב קומוניסט בבית מאויב קומוניסט בחוץ. רק בליל הכלולות, מבחין החתן כי חוש' דים בו שהוא שליח הקרמלין למפעל ה' חלב האיטלקי, מחליט לשחק את המשחק עד הסוף, מתנהג כקומוניסט בלב ונפש. אולם נמנע ממלחמת מעמדות גופנית עם האשה שנשא. ברור שהכל מסתיים בכ' טוב, כשהחתן הצעיר מעניק תנאים סוציאלי' יים לעובדים במפעל, ולעצמו את התנאים הסוציאליים המקובלים בין בעל לאשה. לאלת שאינם יכולים לסבול סרט סרט גורש אידיאולוגיה, ואפילו אם היא רצופת המור והחליכות, ריכוז יצרני הסרט בקטע ארוך אחד, חתיכות ללא אידיאולוגיה. נע' רות לא כל כך חגיגות אלה, הן לא רק חסרות אידיאולוגיה אלא בדרך כלל גם חסרות לבוש, מה שמאמת את הפתגם: „אם אין תורה — אין מה ללבוש“.

חינוך להורים ובנים

בתי הסוררת (מגדור, תל-אביב, ברי' טניה) היא הנוסחה הבריטית של מרד ה' נעורים. אין היא גדושה קרבות סכינים, מ' רוצי טרוף ומהלומות בין בנים להורים, כמו בהוליבורי, לעומת זאת היא מעלה ב' אופן רציני ומעמיק הרבה יותר את ה' בעיה העתיקה של יחסי אבות ובנים, או אמהות ובנות, כפי שהיא משתקפת בתקופת הרוקנרול.

אנה גיגל מופיעה בתפקיד עורכת מדור ספרותי בעתון נוצרי, הנותנת עצות לבני ה' נעורים מעל דפי עתונה, אולם אינה יכולה למצוא עצה כיצד לרסן את בתה בת ה-17 (סילביה סימס). הבת מתחברת לחברות הר' ללים, מסתגרת מחיי ההפקה, מתחילה לה' אמין שאמה היא שונאתה ואחד המכשולים בדרך חייה.

אולם מרגע בו היא נאסרת יחד עם חברה,

באשמת הריגת אשה וקנה לשם שוד, היא מתחילה להבין את המשגים שעשתה, חר' ורת בתשובה מלאה. מובן שגם האם אינה יוצאת נקייה, מודה במשגים שעשתה ב' חינוך בתה.

למרות חומר הנפץ הטעון בנושא מעין זה, השתחררו מפיקי הסרט מכל דרמטיות מוגזמת, יצרו יצירה שקטה ורצינית ה' מנסה לתאר בעית חיים, ללא הגזמות. משום כך, ובגלל משחקם הבריטי המאופק של שחקני הסרט, בתי הסוררת הוא סרט חי' נוכי להורים ולבנים גם יחד.

מעשה בשני ילדים

דן ופעדיה (זמיר, תל-אביב, ישראל) ממשיך את המסורת הארוכה של כשלונות ייצור הסרטים הישראליים. הפעם היה זה כשלון בהמשכים. הסררת הסרט הופסקה כמה פעמים מסיבות שונות, כשהושלם לב' סוף והוקרן לעיני הקהל, הבינו אנשי חברת כרמל, ובראשם הבמאי נתן אקסלרוד, שיש להכניס בו שינויים ניכרים.

גם אחרי השינויים והעריכה המחודשת של הסרט, לא השתפרה איכותו. עלילת ה' סרט היא נחמדה והומוריסטית למחצה, מע' שה בשני נערים ישראליים בני עיר, השור' גים בדמיונות והמשחקים בבלשים. דן ה' אשכנזי הוא הבלש ואילו פעדיה התימני, מצחצח הנעליים, הוא עוזרו.

בעת שפורצת מלחמת העצמאות, נמצאים השניים בכפר נוער בשרון, עוורים למגיני הכפר להרוף את התקפות הערבים ולהציל בתעלוליהם את שרידי המגינים, שנותרו במקום לאחר ההתקפה.

מגרעתו העיקרית של הסרט, המונעת מ' מנו אפילו את התואר של סרט ביוגני, היא המלאכותיות הזועקת מכל פרט ופרט בו, החל במשחקם של רוב השחקנים החובבים וכלה בדרישה התפל בעברית ספרותית. דן ופעדיה הם ילדים חמודים ומוכשרים, שאפשר היה להפיק מהם פי כמה וכמה, אילו ניתן הדבר בידי במאי מנוסה בשטח זה.

למרות שמבחינה טכנית עולה סרט זה על סרטים ישראליים קודמים, קשה לראות בו התקדמות לגבי הסרטים הישראליים ש' נוצרו לפני קום המדינה. וערכו היחידי הוא: ביזור ילדי בתי-הספר בחופשת הקיץ.

תדריך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

● **לא עת לפרחים** (ירון, תל-אביב) — צעיר וצעירה במדינה מזרח אירופית, עוקבים זה אחר זה בשרות הבולשת ה' פרסית, בוחנים זו את זה בנאמנות למי' לגה, עד שהם מחליטים לבנות את חייהם במדינה מערבית.

● **גדי בשני זווים** (צפון, תל-אביב) — יהודי וגויי רובע ויטצ'סל בלונדון מחפ' שים את אשרם, בעזרת גדי בעל קרן אחת. יצירה סמלית-למחצה של סיר קרול ריד.

● **לא בעושר האושר** (ארמון זור, תל-אביב) — נבל מקצועי לומד להכיר את עצמו, בסידרת חלומות ביעותים. משחק משובח של אלסטר סים, ביצירה של צ'ארלס דיקנס.

● **רזניה** (אוריון, תל-אביב) — דרכה של בת שומר תחנה בערבות רוסיה, אל העושר וחיי ההפקה, כפי שסיפר אותה פושקין. ולטר ריכטר במשחק גאוני בלתי גילי, בסרט האוסטרי הראשון המוצג ב' ארץ.

● **הנרון למוות ברר** (ציון, ירו' שלים) — קצין השירות החשאי הצרפתי מתכנן בריחה מכלא הגסטפו, ביצירה אמנו' תית גזירה, ששחקניה הם חובבים.

● **טייפון מעל נגמקי** (אורה, חיפה) — יצירה משותפת יפאנית-צרפתית, שצירה הוא המשולש הנצחי. הפעם מורכב המשולש מזוג צרפתי ומאהבת יפאנית.

● **המרשעת** (אורלי, חיפה) — מישל סימון תוקע סכין בבטן אשתו המרשעת, הופך גיבור לאומי בסרט סאטירי נהדר של אשאה גיטרי.

לוח השבוע העולם הזה

נלי רנב

מקדיול מורל צבאי 1944 עם היבר, למכירה. מס. 603.
מחפשי מכונות משא עם היבר לע' בודה רצופה לחדשים. רצוי מקדיול. מס. 541.
למכירה מכונות משא, "פורד" במצב טוב. מס. 532.
כל ה"וספאים" יכולים לקבל שרות מיוחד בהכנת הקטנועים למסס ובסידור רים במשרד הרושיו, אצל הסוכנות ה' ראשית א.ג., רח' השרון 10, ת"א.
שבדולס 38 למכירה ב-800 ל"י. מס. 561.
למכירה אופנוע ד.ק.ו. עם סירה חד' שה. מס. 578.
פורד 1940 במצב טוב למכירה ב' מס. 579.
שמינוני ביבי נרנר במצב חדש למכ' רח. מס. 618.
למכירה אופו משא כרפורד עם היבר. מס. 621.
אופנוע "אינדיאן" נרול כמעט חדש למכירה. מס. 656.
מעונין לקנות אופנוע 1 ורבע-2 כ"ס במצב טוב. מס. 655.
סנדר פניו ולסנדר פורד למכירה. מס. 553.
מעונין לקנות מכונת אנגלית קטנה, מורל 1948. מס. 573.
למכירה ביבי פורד ספורטיבית אחרי אוברול במצב מצוי. מס. 614.
למכירה במצב טוב למכירה. מס. 6023.
הניעו, "וספוט", בדבר רכישה למנות לסוכנות אדריא א.ג., חברה להשקעות בע"מ, רח' השרון 10 ת"א, טלפון 5008.

שונות

3-2 ילדים לחדשי הקיץ ותקבלו ל' טיפול בילח ליר, אכדיה" טיפול רפוי אי' במקום. מס. 637.
למכירה ספרים נודעים בצרפי תית, נגמנית ורומנית. מס. 615.
סכנוני ערב לשרטוט סכני כהדרכת מהנרים מדולפים. קורס ל' חודשים לחיילים — הנחה למנות: שמעון ה' חרסי 38 צפון ת"א.
ר"ר אנא אנגלימוס, מחלות נשים, חזרה. מוא"ה 18 ת"א.
מקרה חשמי' למכירה. מס. 6052.
למכירה בחזמנות רדיו 7 מנורות, מכונת כביסה, ספיון, מצלמה ומנדיל צילומים הכל חדש. מס. 659.
"חבול" מעניק עם גלבוס תפורת 400 בולים ישראליים במצב טוב. קונים בולים ישראליים חתומים ובלתי חתומים, מעטפות ונלינות. ת.ד. 4492 ת"א.
הכנה לבחינות בגרות וכניסה למכניון במתמטיקה, פיסיקה וכימיה. רוניק, יהושע בלונדון 15 ת"א.
"ביה"ס לאחיות ע"י ביי"ח, אספה ה' רואש" צריפין רושם למחזור המתחיל ב' ספטמבר ש.ו. סועמרות שניין 17 ש' לפחות והשכלתן 11-10 שנות לימוד ב' מנסיה או ביי"ח מוכר. לפנות למנהל כל יום מ-8-14. מניעים למקום באוטר' בוסים לבאריעקב ולרמלה.

שידונים

כרמלה, משרד לשידונים, שפרים טוי בים כלל החונם, טיפול אישי בכל מקי רח. הרשמת כחורות עד 25 חנים, שרר' ירושלמי 24 יפו, פ' ב' 10-3 בערב.
בחור ביל 25 מחפש חברה לעריכת טיולים, ביקור בקולנוע ותיאטרון וכו'. נשואים עלולים לבוא בחשבון. מס. 005.
פקיד סקצוניה בגיל 40 בעל הופעה נאה, מסודר טוב בעבודה ובדירה נדר' כל ובעל אמצעים כספיים, מעונין לה' כיר בחיזוג מתאימה עד גיל 35. מס. 502.

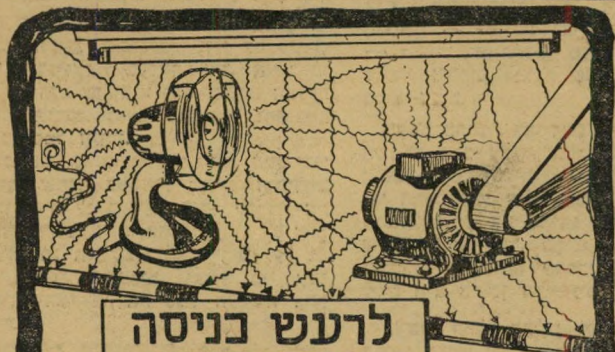
אבידות

אבד פנקס שחרור מהצבא ע"ש דנים עזרא. להחזיר למשטרה הקרובה.

לפנות לפי המספרים:

בכתב: ת. ד. 1334, תל-אביב.
בע"פ: אלנבי 123, מרס 7.30 עד חצות.

בית וגד - הכל-בו הישראלי

**לרעש בניסה
אסורה!**

5 גלים

דחף־סחב PUSH-PUL 7 מנורות

אנטנה פנימית רגישת כיוון (אנטנה מסגרת) מונעת הפרעות, אינה מאפשרת לתחנות אחרות להפריע לשידור.

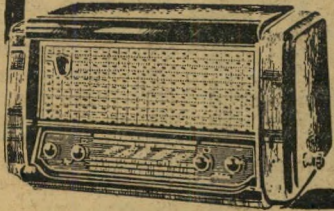
דרוש הדגמה בביתנו בתערוכת בית וגן

Melodie 1958

4958

מפעלי רדיו

קליפורניא

טעמו
מרק פירות ויטה

חינם אין כסף
בתערוכת בית וגן
יום יום משעה 4
אחה"צ עד חצות

ויטה
מריק פירות

העשוי מפרי טבעי מובחר.
מרק פירות ויטה באחריות
ללא כל תמצית מלאכותית.

מוכן תוך 10 דקות !

5—4 מנות 530 פרוטה.

אפשר לקנות בתערוכה תוצרת ויטה
בחבילות ירסומת במחיר מוזל מאד

דוד שמע מירומית בקרו
כביתן

גלידה תלמה

אני אלהקת

להרתחת ולכביסת
הלבנים;
אך ורק

אבקת כביסה ללא סבון

ה'ת"ת

תוצרת נקה - תוצרת איכות

★

בַּקְנוֹתַי אֲרִיזֵת זִיוָה אֶת מִקְבֶּלֶת
אֶעֱלֶה בַּחֲנוּנֵי כָּל יוֹד יִשְׁרָאֵל מִלְאֵי

הת'כת סינטבון. ח'נים

המפיצים היחידים
חב' נורית בע"מ

של

דגל-1 פסל

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

עיבוד לדעת

הסופר זלמן שניאור יצר בשעתו את אחד הספרים החזקים והצבעוניים ביותר בספרות העברית. הלא הוא "פאנדריי הגיבור". אך כעבור זמן, עיבד את ספרו זה למחזה. שנפל בערכו הרבה מן המקור.

לאחר הצגת הבכורה החיזורת ב"הבימה", ראו את המשורר אברהם שלונסקי יוצא מן האולם כשהבעה חמוצה על פניו. כששאלוהו, מה דעתו על המחזה החדש של שניאור, השיב שלונסקי:

"הוא עיבד את עצמו לדעת."

1.

2.

3.

4.

5.

טעות לעולם צודקת

סמים משקרים. (הארץ)
יפה ברלינא, צה"ל
שיקור, ולא מין.

החקירה נגדה המחלה למלחת חוץ.
(הבקר)

אליק מג, חיפה
דוליריוס כרוני.

דיירי הברית הרגישו בצחנה שגר-
פה מהדירה. (ידיעות אחרונות)

מרדכי דן, תל-אביב
בית בין הבתרים.

חשקני התיאטרון העברי. (מעריב)
שמואל כהן, רמת-גן

בהצגת בחורה.

הכלבה זקפה ראשה וביקשה בעיניה
את הקורא בשמה.
"כלום, כלום!" אמר יובל במבוכה.

★ ★ ★

עברי דבר עברית!

עוד בענין יובל. כשנפצע יובל בידי
אחד משכני גונן, שמעבר לגבול, והובל
לבית החולים בסוריה, שאל אותו הרופא
אם הוא יודע עברית.
נענה יובל ואמר:
"מדבר ומזמר עברית!"

★ ★ ★

חלום

טוב, י"ד דבר אחד הקשור ביובל,
אבל זה. אמת האחרון.

"את חברי גונן שישבו בבית
הסוהר בביירות, נהגו מחמת השעמום
לספר את חלומותיהם איש לרעהו. בוקר
אחד סיפר יובל, כי בחלומו היה בגונן
וראה את החברה.

קפץ יענקלה בשמחה ושאל:
"תגיד, את רינה קרמר ראית?"

במחנה נח"ל

כזבים

לילקוט

הסבר

כשנחקר החברה מגונן למשחק ה-
כדורגל בין נבחרת צבא-צדפת ובין נב-
חרת צה"ל, חיפש דווקא מקום גות להשי-
קף על המישחק, ושכח שאינו מוכוונת.
"הי, אתה שם, אולי תשבו!" קרא אחד
מן החברה הטובים של תל-אביב.

"זה בסדר", הרגיע אותו שוחט, "הוא
קנה כרטיס בעמידה."

★ ★ ★

סליחה, טעות

דייוו הכלבה של גונן שכבה את מש-
כב הצהריים שלה, ונמנמה בשמש. עבר
יובל על פניה, וראה אותה מוטלת כך
בלי נוע.

"בחיי שהיא מתה", קרא יובל. "הי,
דייוו! דייוו! !!!"

הערות=שוליים

כרושצ'וב מציע למערב "נישואין מתוך חשבון"...

... אבל נדמה, כי במקרה הנדון יכולים להצליח רק נישוי-
אין מתוך חשבון-הנפש.

★ ★ ★

צרפת הסכימה לתת לישראל אשראי של 45 מיליון דולאר...

★ ★ ★

... מה שעושה "הדיבוק"!

★ ★ ★

שניים משובתי "אתא" היכו את אחד מחברי הנהלת המפעל...

... כנראה הגיע ה"חד גדיא" של השביתה כבר עד לפרק
של "ואתא חוטרא והיבה".

★ ★ ★

הרכנות סירבה להתיר את קבורתו של הסופר שלום אש...

... מוזר! בעודו בחיים היו כל הרבנים מוכנים לקבור
אותו בחשק רב.

★ ★ ★

אם לסכם את האידיאליזם של הניער הישראלי במשפט אחד, הרי הוא:...

... יש (ג'וימס) דין ויש (מושה) דין.

